

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 66

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

61. évfolyam
2018. február 21.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2016. április 27–28-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 190, 2017.6.15.

A 2014. évi mentesítésről szóló, 2016. április 28-én elfogadott szövegeket a HL L 246, 2016.9.14. számában tették közzé.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2016. április 28., csütörtök

2018/C 066/01	Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a gyermek mindenek felett álló érdekének védelméről az egész EU-ban az Európai Parlamentnek címzett petíciók alapján (2016/2575(RSP)) . .	2
2018/C 066/02	Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank (EBB) 2014. évi éves jelentéséről (2015/2127(INI))	6
2018/C 066/03	Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a kórházak és iskolák elleni támadásokról mint a nemzetközi humanitárius jog megsértésének eseteiről (2016/2662(RSP))	17
2018/C 066/04	Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről (az eljárási szabályzat 116. cikkének (7) bekezdése) a 2014–2015. évben (2015/2287(INI))	23
2018/C 066/05	Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a női háztartási alkalmazottakról és gondozókról az EU-ban (2015/2094(INI))	30
2018/C 066/06	Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a nemek közötti egyenlőségről és a nők jogainak erősítéséről a digitális korban (2015/2007(INI))	44

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2016. április 28., csütörtök

2018/C 066/07	Az Európai Parlament 2016. április 28-i határozata a Bolesław G. Piecha mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2339(IMM))	57
---------------	--	----

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2016. április 28., csütörtök

2018/C 066/08	Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Grúzia között a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió és tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12227/2014 – C8-0035/2015 – 2014/0134(NLE))	59
2018/C 066/09	Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam Kormánya közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyvnek az Unió és tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12265/2014 – C8-0102/2015 – 2014/0187(NLE))	60
2018/C 066/10	Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös jogsegélyről és együttműködésről szóló, 1997. december 18-i egyezményhez történő csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló ajánlásról (COM(2015)0556 – C8-0376/2015 – 2015/0261(NLE))	61
2018/C 066/11	Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió Vasúti Ügynökségéről és a 881/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (10578/1/2015 – C8-0415/2015 – 2013/0014(COD))	62
2018/C 066/12	Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása a vasúti rendszer Európai Unión belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (átdolgozás) (10579/1/2015 – C8-0416/2015 – 2013/0015(COD))	64
2018/C 066/13	Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása a vasútbiztonságról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (átdolgozás) (10580/1/2015 – C8-0417/2015 – 2013/0016(COD))	66

A pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexek ***I

Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))

P8_TC1-COD(2013)0314

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. április 28-án került elfogadásra a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ***■*** jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2016. április 27–28-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 190, 2017.6.15.

A 2014. évi mentesítésről szóló, 2016. április 28-én elfogadott szövegeket a HL L 246, 2016.9.14. számában tették közzé.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2016. április 28., csütörtök

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0142

A gyermek mindenképp felett álló érdekének (határokon átnyúló) védelme Európában

Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a gyermek mindenképp felett álló érdekének védelméről az egész EU-ban az Európai Parlamentnek címzett petíciók alapján (2016/2575(RSP))

(2018/C 066/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 228. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ 81. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 24. cikkére,
- tekintettel tekintettel az ENSZ gyermekjogi egyezményének 8–20. cikkére, amely kiemeli a kormányok azon kötelességét, hogy védjék a gyermekek identitását, ideértve családi kapcsolataikat is;
- tekintettel a konzuli kapcsolatokról szóló 1963. évi bécsi egyezményre, különösen annak 37. cikke b) pontjára,
- tekintettel a gyermekeknek a nemzetközi örökbefogadások terén való védelméről és az ilyen ügyekben történő együttműködésről szóló 1993. május 29-i Hági Egyezményre,
- tekintettel a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (Brüsszel IIa.),
- tekintettel az EU gyermekjogi ütemtervére (COM(2011)0060),
- tekintettel a 9. Európai Gyermekjogi Fórumhoz kapcsolódó vitaanyagban foglalt iránymutatásokra,
- tekintettel a gyermekvédelmi rendszereknek az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által elvégzett feltérképezésére,
- tekintettel a gyermekjóléti hatóságok által alkalmazott gyakorlatra, a gyermekek jogainak védelmére, a gyermek feletti felügyeletre, a gyermekek jogellenes külföldre vitelére és a gyermekgondozásra vonatkozóan a Petíciós Bizottsághoz az elmúlt években különféle uniós tagállamokból beérkezett számos petícióra, valamint a tényfeltáró látogatásokról szóló jelentésekben foglalt ajánlásokra (Németország (Jugendamt), 2011. november 23–24.), Dánia (2013. június 20–21.) (szociális szolgálatok), valamint Egyesült Királyság (2015. november 5–6.) (nem beleegyezésen alapuló örökbeadások)),

⁽¹⁾ HL L 338., 2003.12.23., 1. o.

2016. április 28., csütörtök

- tekintettel a szülő által jogellenesen külföldre vitt kiskorúak ügyeivel foglalkozó európai parlamenti közvetítő tevékenységének jelentőségére,
- tekintettel eljárási szabályzata 216. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a gyermekgondozási kérdésekről szóló döntések során minden szinten elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell figyelembe venni;
- B. mivel az EU intézkedéseket fogadhat el a határon átnyúló vonatkozású családjog terén (az EUMSZ 81. cikkének (3) bekezdése), egyebek mellett az örökbefogadás terén;
- C. mivel az Európai Unión belüli fokozott mobilitás következtében egyre több a határokon átívelő, a felügyeleti jog megvonását érintő gyermekvédelmi ügy;
- D. mivel a gyermekfelügyeleti jogot érintő kérdések jelentős hatást gyakorolnak az érintett egyének életére és a társadalom egészére, és mivel a Brüsszel IIa. rendelet nem mentes a joghézagoktól, továbbá annak közelgő felülvizsgálata jó alkalmat kínál rendelkezéseinek javítására;
- E. mivel az alapvető jogok, például a szabad mozgáshoz és a lakóhely szabad megválasztásához való jog gyakorlása nem jelenthet fokozott veszélyt a gyermek családi életéhez való jogára;
- F. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkével összhangban azoknak a gyermekeknek, akiknek szülei szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolják, joguk van ahhoz, hogy rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartsanak fenn szüleikkel, kivéve, ha ez ellentétes a gyermek érdekeivel;
- 1. emlékeztet arra, hogy gyermekekkel kapcsolatos ügyekben beérkezett petíciók nagy száma azt mutatja, hogy a komoly problémát jelent a Brüsszel IIa. rendelet végrehajtása;
- 2. úgy véli, hogy minden gyermekvédelmi rendszernek rendelkeznie kell transznacionális és határokon átnyúló mechanizmusokkal, amelyek figyelembe veszik a határokon átnyúló konfliktusok sajátosságait;

A gyermekek védelme és igazsáügyi együttműködés az EU-n belül

- 3. felhívja a tagállamokat, hogy a gyermekeket is érintő, határokon átnyúló esetekre vonatkozó nemzeti koordinációs kereten belül vezessenek be nyomon követési és értékelési rendszereket (megfelelő társadalmi-gazdasági statisztikákkal, nemzeti bontásban); azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság hangolja össze az információcserét az érintett tagállami hatóságok között;
- 4. felszólítja a Tanácsot, hogy készítsen jelentést a tagállami végrehajtás alatt álló egyedi fellépésekről annak érdekében, hogy szinergiákat érjen el a 28 európai uniós tagállam nemzeti gyermekvédelmi rendszere között;
- 5. kéri, hogy a Brüsszel IIa. rendelet felülvizsgált változatában világosan határozzák meg a „szokásos tartózkodási hely” fogalmát;
- 6. hangsúlyozza, hogy a Brüsszel IIa. rendelet szerint a nemzeti hatóságok kötelezettsége, hogy elismerjék és végrehajtsák a gyermekekkel kapcsolatos ügyekben más tagállamban hozott határozatokat; felhívja a tagállamokat, hogy a gyermekekkel kapcsolatos ügyekben fokozzák és javítsák a bíróságok közötti együttműködést;
- 7. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy társfinanszírozzák és mozdítsák elő egy olyan platform létrehozását, amely állampolgársággal nem rendelkező uniós polgároknak nyújt segítséget családjogi eljárások során, valamint egységes európai segélyvonal létrehozását a gyermekek jogellenes elvitelével és bántalmazással kapcsolatos esetekre, továbbá örökbefogadásra vonatkozó tanácsadás céljára;
- 8. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson világos és könnyen hozzáférhető útmutatót, amely gyakorlati információkat tartalmaz uniós polgárok számára a gyermekvédelem intézményrendszeréről, különös figyelmet fordítva a szülői beleegyezés nélküli örökbeadásra és a szülők jogaira a különböző tagállamokban;

2016. április 28., csütörtök

A szociális szolgáltatások szerepe a gyermekvédelemben

9. felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzanak megelőző stratégiát, és amennyiben lehetséges, biztosítsanak releváns és megfelelően finanszírozott stratégiákat a felügyelettel kapcsolatos eljárások megelőzése érdekében, korai előrejelző eljárások és nyomon követési mechanizmusok bevezetése révén, valamint megfelelő támogatást biztosítva a családoknak mint elsődleges gondozóknak, különösen a kiszolgáltatott közösségeken belül, ahol a társadalmi kirekesztés veszélye fenyeget;
10. hangsúlyozza, hogy a családdal kapcsolatos kérdések egyedi eseteinek megfelelő értékelését nem gátolhatják a megszorító intézkedések miatt alkalmazott költségvetési megszorítások, különösen, ha a szociális szolgáltatások minőségéről van szó;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak speciális képzést és oktatást a szociális munkásoknak és a határokon átnyúló esetekkel foglalkozó valamennyi egyéb szakembernek;
12. felszólítja a tagállamok azon illetékes hatóságait, amelyek örökbefogadási vagy gyermekelhelyezési ügy vizsgálata érdekében szociális munkásaikat egy másik tagállamba kívánják küldeni, hogy tájékoztassák az adott tagállam hatóságait e vizsgálatról;

Gyermekgondozással kapcsolatos bírósági eljárások

13. felkéri a tagállamokat, hogy a családjogi bíróságokon, illetve a határokon átnyúló közvetítő szerveken belül hozzanak létre határokon átnyúló ügyekkel foglalkozó, szakosodott kamarákat; hangsúlyozza, hogy az ítélethozatal utáni helyzet megfelelő nyomon követése kulcsfontosságú, még akkor is, ha a szülőkkel való kapcsolat fennmarad;
14. felszólítja a tagállamokat, hogy következetesen hajtsák végre az 1963. évi bécsi egyezmény rendelkezéseit, valamint biztosítsák, hogy a nagykövetségek, illetve konzuli képviseletek az állampolgáraikat érintő gyermekelhelyezési eljárások elindításától kezdve tájékoztatást és a dokumentumokhoz teljes körű hozzáférést kapjanak; javasolja, hogy a konzuli hatóságok számára tegyék lehetővé, hogy az eljárás minden szakaszában részt vehessenek;
15. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a szülők számára a rendszeres láthatási jogot, kivéve, ha ez káros lehet a gyermek mindenek felett álló érdekére nézve, és tegyék lehetővé a szülők számára, hogy anyanyelvüket használják gyermekeikkel a láthatások során;
16. javasolja a tagállamoknak, hogy a gyermekelhelyezési eljárás elindításától kezdve és annak minden szakaszában biztosítsanak a szülőknek teljes körű és egyértelmű tájékoztatást az eljárásról és annak lehetséges következményeiről; felszólítja a tagállamokat, hogy tájékoztassák a szülőket a jogi támogatás és segítségnyújtás szabályairól, például azáltal, hogy rendelkezésükre bocsátják a kétnyelvű szakosodott ügyvédek listáját, valamint hogy tolmácsolási szolgáltatást ajánlanak fel annak érdekében, hogy elkerüljék azokat az eseteket, amikor a szülők anélkül adják beleegyezésüket, hogy teljes mértékben tisztában lennének a vállalt kötelezettségekkel; javasolja ezenkívül, hogy az írási-olvasási nehézségekkel küzdő szülők kapjanak megfelelő támogatást;
17. azt ajánlja, hogy hozzanak létre minimális normákat a gyermekek nemzeti polgári eljárások során való meghallgatására vonatkozóan, összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkével;
18. javasolja, hogy a bíró, a szakértő vagy a szociális munkás külön hallgassa meg a szülőket és a gyermekeket, hogy elkerüljék a gyermekek befolyásolását, vagy hogy lojalitási konfliktusok áldozatául essenek;
19. javasolja, hogy a határokon átnyúló gyermekgondozási eljárás minden szakaszára vonatkozóan határozzanak meg küszöbértékeket, hogy a gyermekek tágabb családjának tagjai elegendő idővel rendelkezzenek ahhoz, hogy jelentkezzenek a gyermek örökbefogadására, illetve hogy a szülők megoldhassák a problémáikat és még az örökbeadásra vonatkozó végleges határozat meghozatalát megelőzően megfelelőbb alternatívákat javasolhassanak; úgy véli, hogy bármilyen végleges megoldást – például örökbeadást – megelőzően, megfelelően felül kell vizsgálni a vér szerinti család helyzetét;
20. felhívja a tagállamokat, hogy a gyermek örökbeadására vonatkozó végleges bírósági határozatot megelőzően biztosítsanak tényleges lehetőséget a gyógyulásra azon szülőknek, akik alkohol- vagy kábítószer-függőségben szenvednek;

2016. április 28., csütörtök

21. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a határokon átnyúló közvetítés eredményeként valamennyi érdekelt fél által, nemzeti és európai szinten kapott ajánlásokra;

A gyermekelhelyezés és örökbefogadás

22. megállapítja, hogy nem létezik olyan, EU-n belüli mechanizmus, amely a más tagállamban kiadott belföldi örökbefogadási végzések automatikus elismerését biztosítja; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy szabályozzák a belföldi örökbefogadás elismerését, figyelembe véve a gyermek mindenképp álló érdekét és tiszteletben tartva a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét;

23. felkéri az uniós tagállamokat, hogy bátorítsák a nem szerződő államokat az 1993. évi Hágai Egyezményhez való csatlakozásra, ami garantálná, hogy valamennyi gyermekre ugyanazok a normák legyenek alkalmazandók, és segítene elkerülni egy kevesebb biztosítékkal rendelkező párhuzamos rendszert; felhívja a tagállamokat, hogy a másik tagállamban már elismert nemzetközi örökbefogadások elismerésének feldolgozása során kerüljék el a nagyfokú bürokráciát;

24. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a mostoha szülők által gondozott vagy örökbefogadott gyermekek számára olyan elhelyezést biztosítsanak, amely a leginkább biztosítja a gyermek számára annak lehetőségét, hogy kapcsolatot tarthasson fenn kulturális hátterével és tanulhassa és használhassa saját anyanyelvét; kéri a tagállamokat, hogy a hatóságok tegyenek meg minden tőlük telhetőt, hogy elkerüljék a testvérek egymástól való elválasztását;

25. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak külön figyelmet és támogatást azon szülők, és különösen a nők számára, akik családon belüli erőszak áldozatául estek, akár gyermekkorukban, akár felnőttként, annak elkerülése érdekében, hogy ismételt áldozatul essenek a gyermekük feletti felügyelet automatikus megvonása miatt;

A gyermek jogellenes külföldre vitele

26. felhívja a Bizottságot, hogy hozza nyilvánosságra a gyermek jogellenes külföldre vitele tekintetében megvalósuló határokon átnyúló együttműködés terén elért eredményeket, mely együttműködés az EU gyermekjogi ütemterve alapján elsőbbséget élvez;

27. felszólítja a Tanácsot, hogy készítsen jelentést a gyermekek határokon átnyúló vonatkozású, jogellenes elvitelével kapcsolatos riasztórendszerek eredményeiről, valamint a Bizottság iránymutatásainak megfelelően kösse meg a gyermekek jogellenes külföldre vitelével foglalkozó megfelelő együttműködési megállapodásokat;

o

o o

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0200

Európai Beruházási Bank (EBB) – 2014. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank (EBB) 2014. évi éves jelentéséről (2015/2127(INI))

(2018/C 066/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Beruházási Bank 2014. évi éves tevékenységi jelentésére;
- tekintettel az Európai Beruházási Bank 2014. évi pénzügyi jelentésére és 2014. évi statisztikai jelentésére,
- tekintettel a 2014. évi fenntarthatósági jelentésre, a 2014. évi, az EU-n belüli EBB-műveletekről szóló hárompilléres értékelésre és a 2014. évi, az EBB EU-n kívüli eredményeiről szóló jelentésre,
- tekintettel az EBB Számvizsgáló Bizottságának a 2014. évről készített éves jelentéseire,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank Csoport csalás elleni küzdelemről szóló 2014. évi éves jelentésére,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank Csoport 2014–2016-ra készített műveleti tervére (2013. december 17.), az Európai Beruházási Alap 2014–2016-ra készített vállalati műveleti tervére (2013. december) és az Európai Beruházási Bank Csoport 2015–2017-re készített műveleti tervére (2015. április 21.),
- tekintettel az Európai Beruházási Bank 2014. évi átláthatósági politikájának végrehajtásáról szóló jelentésre,
- tekintettel az EBB megfelelés-ellenőrzési irodájának 2014. évi tevékenységi jelentésére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. és 9. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15., 126., 174., 175., 208., 209., 271., 308. és 309. cikkére, valamint a Szerződéshez csatolt, az EBB alapokmányáról szóló 5. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank eljárási szabályzatára;
- tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) 2012. évi éves jelentéséről szóló, 2014. március 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) 2013. évi éves jelentéséről szóló, 2015. április 30-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az európai gazdaság hosszú távú finanszírozásáról szóló 2014. február 26-i állásfoglalására ⁽³⁾ és a Bizottság 2014. március 27-i, az európai gazdaság hosszú távú finanszírozásáról szóló közleményére (COM(2014)0168),
- tekintettel az EBB 2007 és 2013 közötti külső megbízatásáról szóló, 2011. október 25-i 1080/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra és az Európai Unión kívüli beruházási projekteket támogató finanszírozási műveletek veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott európai uniós garanciáról szóló, 2014. április 16-i 466/2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0201.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0183.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0161.

2016. április 28., csütörtök

- tekintettel a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló 1639/2006/EK határozat, valamint a transeurópai közlekedési és energiahálózatok területén történő közösségi pénzügyi támogatás nyújtásának általános szabályairól szóló 680/2007/EK rendelet módosításáról szóló, 2012. július 11-i 670/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (az Európa 2020 projekt-kötvény-kezdemenyezés kísérleti szakaszához kapcsolódóan),
 - tekintettel az Európai Tanács 2014. októberi következtetéseire, amelyek kifejezetten említést tesznek az EBB bevonásáról egy olyan új alapba, amely az energiahatékonyságra és az energiarendszerek modernizációjára irányuló beruházásokat célozza az alacsonyabb jövedelmű tagállamokban,
 - tekintettel az európai beruházási tervről szóló, 2014. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2014)0903),
 - tekintettel az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. június 25-i 2015/1017/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a „Közös munkával a munkahelyekért és a növekedésért: a nemzeti fejlesztési bankok szerepe az európai beruházási terv támogatásában” című, 2015. július 22-i bizottsági közleményre (COM(2015)0361),
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0050/2016),
- A. mivel az EU bankjaként az EBB fő feladata, hogy az Unió érdekében eljárva pénzügyi támogatást nyújtson azon projektek számára, amelyek hozzájárulnak a belső piac kiegyensúlyozott fejlődéséhez, valamint a társadalmi, gazdasági és területi kohézióhoz és ezáltal az európai integráció erősítéséhez, hozzájárulva a magasabb szintű foglalkoztatottséghez és az EU versenyképességének fellendítéséhez;
- B. mivel minden EBB által finanszírozott tevékenységnek összhangban kell állnia az uniós szerződésekkel és az EU általános célkitűzéseivel, valamint prioritási területeivel, ahogyan erről az Európa 2020 stratégia és a Növekedési és Foglalkoztatási Eszköz is rendelkezik;
- C. mivel feladatainak ellátása érdekében az EBB non-profit alapon működve olyan kölcsönöket és garanciákat nyújt, amelyek lehetővé teszik a gazdaság valamennyi szektorát érintő projektek finanszírozását;
- D. mivel a 2008-as pénzügyi, gazdasági és társadalmi válság súlyos beruházási hiányt és kiemelkedően magas munkanélküliségi rátát eredményezett – főként a fiatalok körében – az európai gazdaság hosszú ideig tartó stagnálásával együtt;
- E. mivel jelenleg mind az egyes tagállamok, mind az Európai Unió egésze óriási kihívással szembesülnek, hiszen a világ különböző pontjairól érkező olyan tömeges migrációval kell megbirkózni, amelyre eddig az Unió egész történetében nem volt példa;
- F. mivel a jelenlegi körülmények között az európai beruházási terv hatékony végrehajtása és az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) hatékony működése érdekében az EBB-nek – amely a növekedés és a tisztességes munkahelyek létrehozásának legfőbb serkentője, valamint az Unión belüli társadalmi és területi különbségek felszámolását segítő tényező – a maga központi szerepét az eddigieknél minőségileg magasabb sürgősségi fokon kell ellátnia;
- G. mivel az Európai Beruházási Alap (EBA) kritikus szerepet játszik az EBB csoport reagálásában a válság hosszabb távú következményeinek kezelése tekintetében, és a kkv-k támogatásán keresztül hozzájárul az európai gazdaság élénkítéséhez is;

⁽¹⁾ HL L 169., 2015.7.1., 1. o.

2016. április 28., csütörtök

- H. mivel az EBB nem lehet csupán pénzügyi intézmény, hanem tudásbankká és a bevált gyakorlatok műhelyévé kell válnia, amely tanácsokkal látja el a tagállamokat és a gazdasági szereplőket, és hozzájárul az uniós források hozzáadott értékének maximalizálásához;
- I. mivel az unióon kívüli tevékenységek EBB általi finanszírozásának célja az EU külpolitikai célkitűzéseinek támogatása az uniós értékekkel összhangban, a fenntartható szociális és környezetvédelmi standardok alapján;
- J. mivel a jelenleg az EBB előtt álló feladatok mértéke és összetettsége megújult elkötelezettséget igényel az eredményes pénzgazdálkodás alapvető normáit sértő, ezáltal az EBB – mint AAA minősítéssel rendelkező, feddhetetlen, köztulajdonban lévő pénzügyi intézmény – hitelességét csorbító projektek finanszírozásának szigorú megelőzése iránt;

Az EBB uniós politikai célkitűzéseket alátámasztó beruházási politikája

A gazdaságélénkítés és a termelékenység növelését érintő beruházások előnyben részesítése

1. üdvözlö az EBB 2014. évi éves beszámolóját és az abban bemutatott eredményeket, továbbá határozottan arra buzdítja az EBB-t, hogy folytassa a beruházások EU-ban fennálló alacsony szintjének emelésére irányuló erőfeszítéseit;
2. különösen üdvözlö, hogy 2014-ben az EBB 285 000 kis- és középvállalkozást finanszírozott, és ezzel 3,6 millió munkahelyet védett meg, valamint az EU-n belül összesen 413 projektet támogatott 69 milliárd EUR értékben, és 92 új unióon kívüli projektet 7,98 milliárd EUR összértékben; üdvözlö továbbá, hogy ugyanebben az évben az EBA 3,3 milliárd eurót szánt a kisebb vállalkozások részére tőke- és garanciaeszközein keresztül, így elősegítve az EBB egyik legambiciózusabb üzleti tervének sikeres végrehajtását, az EBB csoport általi mintegy 80,3 milliárd eurónyi támogatással; örömmel fogadja, hogy az EBB által 2014-ben aláírt szerződések volumene 2009 óta a legmagasabb szintet érte el, de hangsúlyozza, hogy az aláírt szerződések szintje további potenciálokkal bír; helyesli az EBB tőkéjének 10 milliárd euróval való megemelését, amelyben 2012-ben valamennyi tagállam megállapodott;
3. megállapítja azonban, hogy 2014-ben az EBB által aláírt projektek 59,4 %-a irányult az öt legfejlettebb uniós országba, míg a többi 23 tagállam részesedése mindössze 30,3 % volt; arra ösztönzi az EBB-t, hogy kiegyensúlyozottabb hitelezési politikát folytasson a tagállamokkal szemben, tekintettel azon jelenlegi és hosszú távú kihívások intenzitására, amelyekkel az Unió küzd;
4. felhívja az EBB-t, hogy az előzetes jóváhagyás szakaszában nyújtson fokozott technikai támogatást azoknak a tagállamoknak, amelyek a projektek jóváhagyása tekintetében alacsonyabb sikerarányral rendelkeznek, és biztatja az EBB-t, hogy segítse elő a sikeres projektfejlesztéssel kapcsolatos legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét;
5. felhívja az EBB-t, hogy összpontosítson a reálgazdaságba történő beruházásokra a munkahelyteremtés és a növekedés ösztönzése érdekében az EU-ban;
6. emlékeztet a számos tagállamban – főleg a fiatalok körében – drámai mértékű munkanélküliségi rátára, és sürgeti az Európai Beruházási Bankot hogy vegye figyelembe ezt a szempontot politikái végrehajtása során;
7. rámutat arra, hogy a műveleteknek – a források elérhetőségének figyelembevételével – azt kell célozniuk, hogy a gazdaság élénkítését és a hatékony foglalkoztatást elősegítő beruházásokat generáljanak, és ezt a tagállamoknak nyújtott, szűkség esetén a felvevőképeség növelését célzó következetes támogatásnak, valamint a területi szétterjedettség kockázatának elkerülésére irányuló folyamatos elkötelezettségnek kell kísérnie;
8. megjegyzi, hogy az állami és magánszektor elégtelen projektkezdési képessége, valamint egyes tagállamok alacsony hitelfelvevő képessége a jelenlegi piaci körülmények mellett jelentős kihívásokat állítanak az EBB hitelezési programja elé; ezért szorgalmazza, hogy az EBB a sokkal magasabb szintű növekedésteremtő képesség elérése érdekében az összes főbb tevékenységi területen, könnyen hozzáférhető módon és valamennyi tagállamban jelentős mértékben fokozza a technikai segítségnyújtást és a pénzügyi tanácsadást;
9. üdvözlö, hogy az EBB mind az Unióon belüli, mind az Unióon kívüli projektek esetében alkalmazza a hárompilléres értékelési keretrendszert (3PA) és az eredménymérés keretét (ReM) a beruházási projektek várt eredményeinek előzetes értékelésére;

2016. április 28., csütörtök

10. felkéri az EBB-t, hogy a projektek vizsgálata és értékelése során biztosítson döntő prioritást a beruházások hosszú távú hatásának, a pénzügyi mutatók mellett figyelembe véve mindenekelőtt e mutatóknak a foglalkoztatás, a szociális normák és a környezeti területén megvalósuló további előrelépések révén a fenntartható fejlődésre és a jobb életminőségre gyakorolt hatását is;
11. hangsúlyozza, hogy a projektek finanszírozásának jóváhagyását megfelelő pénzügyi és kockázatelemzésre, a pénzügyi életképességre és a rendezett költségvetési gazdálkodásra kell alapozni; úgy véli, hogy az EBB általi finanszírozásra jóváhagyott projekteknek egyértelmű hozzáadott értéket kell kínálniuk az európai gazdaság számára;
12. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 3PA jelentésben sem a hárompilléres értékelési keretrendszeren, sem más vonatkozó eszközökön alapuló információ nem található az Unió területén 2014-ben végrehajtott műveletek ténylegesen elért eredményeiről (ellentétben az Unió területén kívül elért eredményekkel) annak ellenére, hogy a 3PA kifejezetten azzal a céllal jött létre, hogy fokozza az EBB végrehajtást ellenőrző képességét azáltal, hogy a hatásokat a projekt teljes életciklusa alatt nyomon követi; elvárja, hogy a 3PA és a ReM folyamatban lévő összehangolása eredményeként 2016 elejétől egy új, harmonizált keretrendszer lépjen életbe és kerüljön alkalmazásra az EBB 2015-ös jelentéstételi gyakorlatában, mely keretrendszer jobban megfelel a projekteredmények utólagos értékelésének és az azokkal kapcsolatos jelentéseknek az Unió területén kívül és belül egyaránt, és amely teljes mértékben összhangban áll az ESBA-műveletek eredménytáblájával; kéri, hogy módszeresen tegyék közzé az egyes projektekre vonatkozó értékeléseket;
13. tudomásul veszi az EBB 2015–2017-re vonatkozó működési tervét; üdvözli, hogy a javaslat elismeri, hogy a fellendülés sebessége eltérő az egyes tagállamok között, és hogy átfogó politikai célkitűzése a gazdasági és társadalmi kohézió;
14. figyelembe veszi, hogy az EBB átalakította főbb közpolitikai célkitűzéseinek osztályozását az EBB csoport számára a 2015–2017-es időszakra (innováció és humántőke, kkv-k és közepes tőkeértékű vállalkozások finanszírozása, hatékony infrastruktúra, továbbá környezet), mindezt a 2014–2016-os időszakra megfogalmazott közpolitikai céloktól (növekedési és foglalkoztatási potenciál emelkedése, környezeti fenntarthatóság, gazdasági és társadalmi kohézió és konvergencia, valamint az éghajlatváltozás elleni fellépés) eltérő módon; megjegyzi, hogy a közpolitikai célkitűzéseket a változó gazdasági körülményekhez igazították, és ezzel kapcsolatban tekintetben felszólítja az EBB-t, hogy biztosítsa a két horizontális témára – az Unión belüli gazdasági és szociális kohézióra és az éghajlatváltozás elleni fellépésre – irányuló célok, valamint az azokat támogató aláírássok tervezett százalékának további erősítését;
15. úgy véli azonban, hogy az EBB 2014-es tevékenységi jelentésében bemutatott tevékenységek nincsenek teljes mértékben összhangban a 2014-re kitűzött fejlesztéspolitikai célokkal; sajnálja továbbá, hogy kevés információ áll rendelkezésre az EBB 2014-ben érvényben lévő különböző pénzügyi eszközei és kezdeményezései által elért eredményekről; azt ajánlja, hogy az EBB tevékenységével kapcsolatos kommunikáció az elvégzett beruházások hatására és ne elsősorban a beruházások nagyságára összpontosítson;
16. elvárja, hogy az EBB hozzájáruljon az Európa 2020 stratégia féldős felülvizsgálatához azáltal, hogy tájékoztatást nyújt tevékenységeiről és azoknak a stratégia célkitűzéseikhez való hozzájárulásáról;
17. felkéri az EBB-t, hogy vegye fontolóra, hogy 2015. évi tevékenységeiről olyan átfogóbb és elemzőbb jelentést készít, amely kellőképp összefoglalja tematikus jelentéseinek tartalmát, és jobban megfelel az EBB alapokmánya 9. cikkében foglalt követelményeknek;
18. üdvözli a költségvetés tervezetét kísérő, a pénzügyi eszközökre vonatkozó munkadokumentumban ismertetett új információkat; sajnálja azonban az EBB felé tett éves kötelezettségvállalásokra és eszközölt kifizetésekre vonatkozó átfogó áttekintés hiányát, és további részleteket kér;
19. hangsúlyozza, hogy a beruházásoknak, a strukturális reformoknak és a rendezett költségvetési szakpolitikáknak egy átfogó stratégia részét kell képezniük;

A fiatalok foglalkoztatása, az innováció és a kkv-k támogatása

20. üdvözli az EBB „Munkahelyek a fiatalok számára – Beruházás a készségekbe” elnevezésű kezdeményezésének 2014-es végrehajtását, és arra ösztönzi az EBB-t, hogy továbbra is fektessen be az oktatásba, a készségfejlesztésbe és a fiatalok foglalkoztatásába; felszólítja az EBB-t, hogy készítsen átfogó jelentést a „Munkahelyek a fiatalok számára” elnevezésű kezdeményezésének eredményeiről, többek között a konkrét műveletekből eredő fenntartható foglalkoztatásra vonatkozó mutatók alkalmazásával;

2016. április 28., csütörtök

21. üdvözli az „InnovFin – uniós finanszírozás innovátoroknak” elnevezésű projekt 2014-ben bevezetett új termékkínálatát, amely mérettől függetlenül bármely innovátor számára elérhető, továbbá InnovFin nagyszabású K+F projektekhez nyújtott tanácsadó szolgáltatásának bevezetését; tudomásul veszi továbbá az EBB csoport új kockázatmérték-javítási mandátumának 2014-es bevezetését;

22. megjegyzi, hogy 2014-ben az EBB összesen 225 műveletre vonatkozó szerződést írt alá az Unión belül az innováció és a készségek (62 innovációs és kutatás-fejlesztési művelet 9,6 milliárd EUR értékben és 25 oktatási és készségfejlesztési művelet 4,4 milliárd EUR értékben), valamint a kkv-k és közepes piaci tőkeértékű vállalkozások (138 művelet 22,2 milliárd EUR értékben) támogatására;

23. tudomásul veszi az EBA 2014. évi 1,5 milliárd eurós tőkeemelését és rekordméretű, 3,3 milliárd eurós, a kkv-k kockázati finanszírozására irányuló, 14 milliárd eurós tőkeáttételt eredményező beruházását; kéri, hogy az EBB éves jelentésében tüntessék fel az EBA műveleteinek átfogó és átlátható áttekintését;

24. megjegyzi, hogy az EBB csoport különböző pénzügyi közvetítők révén finanszírozza a kkv-kat és a közepes piaci tőkeértékű vállalkozásokat azzal a céllal, hogy javítsa a finanszírozás feltételeit és a finanszírozáshoz való hozzáférést; ennek megfelelően felszólítja az EBB-t, hogy folytasson szorosabb együttműködést pénzügyi közvetítőivel a tagállamokban, és sürgesse őket, hogy terjesszék a vonatkozó információkat a potenciális kedvezményezettek körében annak érdekében, hogy olyan vállalkozásbarát környezet jöjjön létre, amely lehetővé teszi a kkv-k számára a finanszírozáshoz való könnyebb hozzájutást;

25. megállapítja, hogy a kkv-k Európa sok részében rendkívüli nehézségekkel találják szembe magukat a szükséges finanszírozáshoz való hozzáférés során; ezzel összefüggésben üdvözli, hogy az EBB nagyobb hangsúlyt helyez a kkv-k támogatására; hangsúlyozza az EBB fontosságát a partnerségek előmozdítása, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások tevékenységeinek finanszírozására, valamint az innovatív induló vállalkozások részére rendelkezésre álló támogatási eszközök erősítése terén; felhívja továbbá az EBB-t, hogy működjön együtt szorosabban a regionális közintézményekkel azzal a céllal, hogy optimálissá tegye a kkv-k finanszírozási lehetőségeit;

26. üdvözli az EBB kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére irányuló programjait, különösen a kkv-kat célzó kereskedelemfinanszírozási eszközt, amely garanciákat biztosít a kkv-knak kereskedelemfinanszírozást nyújtó külföldi bankoknak, és ezáltal hozzájárul a kereskedelmi forgalom újraélesztéséhez, és enyhíti a készpénzbiztosítókra vonatkozó korlátozásokat, valamint az egyéb, a gazdasági válság által súlyosan érintett országokra irányuló új kereskedelemfinanszírozási projekteket vagy a testreszabott pénzügyi megoldásokat, mint a pénzügyi kirekesztés felszámolását célzó európai Progress mikrofinanszírozási eszközt;

27. felszólítja az EBB-t, hogy dolgozzon ki a tanácsadói szolgáltatásának szerves részét képező hatékony kommunikációs politikát a potenciális magánkedvezményezettek megszólítására; arra ösztönzi, hogy erősítse meg és bővítse irodai hálózatát az Unión belül;

28. sajnálja, hogy a 2014. évi tevékenységi jelentésben kevés információ áll rendelkezésre a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program (COSME) keretében a Bizottság és az EBA között 2014 júliusában létrejött szerződés végrehajtásáról;

A környezeti fenntarthatóság és az éghajlatváltozás elleni fellépés támogatása

29. megjegyzi, hogy a 2014-ben aláírt, összesen 12,6 milliárd EUR összegű 84 uniós környezetvédelmi projekt közül a fenntartható közlekedési projektek 5,1 milliárd eurós, a megújuló energiaforrásokkal és energiahatékonysággal kapcsolatos projektek 3,7 milliárd eurós, a környezetvédelmi projektek pedig 3,8 milliárd eurós támogatást kaptak; megjegyzi továbbá, hogy az éghajlatváltozás elleni fellépés horizontális célkitűzésével kapcsolatban aláírt műveletek összege elérte a 16,8 milliárd eurót, mely összeg az EBB Unión belüli finanszírozási műveleteinek 24 %-át teszi ki;

30. megállapítja, hogy az EBB által 2014-ben a megújuló energia kapacitásépítésére juttatott támogatás az esetek többségében az Unió öt legnagyobb gazdaságára koncentrálódott, és az EU 28 tagállamában energiával kapcsolatos projektekre fordított 4,5 milliárd euróból csupán 42 millió eurót költöttek a 13 új tagállam projektjeire; hozzáteszi, hogy hasonló koncentráció figyelhető meg az energiahatékonysági ágazatban is, ahol 2 milliárd euróból csupán 148 millió eurót különítettek el a 13 új tagállam számára; arra ösztönöz, hogy az új tagállamokban fokozatosan növeljék a megújuló energia kapacitásépítésébe és az energiahatékonysági szektorba történő jövőbeli beruházásokat, amíg 2020-ra el nem érik a területeken az összes beruházás 30 %-át; kéri, hogy fordítsanak nagyobb energiát arra, hogy további technikai segítséget nyújtsanak a nemzeti és regionális hatóságoknak kapacitásaik fejlesztésére, hogy életképes projekteket készítsenek elő, ami majd lehetővé teszi, hogy több beruházás valósuljon meg az energiaágazatban;

2016. április 28., csütörtök

31. üdvözli az éghajlatváltozás elleni fellépés támogatására irányuló új, innovatív eszközök, mint például az energiahatékonysággal kapcsolatos magánfinanszírozások és a természetitőke-finanszírozási eszközök 2014-es bevezetését, és elvárja, hogy az EBB jövőbeni tevékenységi jelentéseiben számoljon be azok végrehajtásáról;

32. ösztönzi az EBB olyan kezdeményezések támogatására irányuló kötelezettségvállalását, amelyek lehetővé teszik az Unió számára egyrészt, hogy az élvonalban maradjon, másrészt, hogy teljesítse saját hosszú távú szén-dioxid-piaci törekvéseit a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret, a 2050-ig szóló dekarbonizációs stratégia, valamint az ENSZ új globális éghajlat-változási megállapodást célzó tárgyalásai keretében; kéri az éghajlat-politikai EBB-beruházások részarányának felülvizsgálatát, mivel a 25 %-os részarányt már elérték;

33. tudomásul veszi a zöld kötvények piacának fejlődése terén tapasztalható lendületet és az EBB saját zöld és „éghajlattudatos” kötvényei által biztosított vezető szerepét, tapasztalva a fenntartható, alacsony szénfelhasználású és az éghajlathoz alkalmazkodó növekedést célzó pénzügyi termékekkel kapcsolatos befektetési kedvet; felhívja az EBB-t, hogy az EU 2050-es dekarbonizációs stratégiájának fényében 2016-ban vizsgálja felül a kibocsátási teljesítményre vonatkozó szabványát;

34. üdvözli az EBB 2015 szeptemberében közzétett, az alacsony szén-dioxid kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes gazdaságra történő átállás finanszírozására irányuló éghajlati stratégiáját, valamint a 2010–2014 közötti időszakra vonatkozó, éghajlatváltozással kapcsolatos uniós fellépés (mérséklés) EBB általi finanszírozásának műveleti értékeléséről szóló összefoglaló jelentést; kéri, hogy 2017-re, az EBB éghajlati stratégiáját követő konkrét cselekvési tervekben a SMART (konkrét, mérhető, elérhető, reális és határidőhöz kötött célokra alapuló) megközelítést alkalmazzák;

A gazdasági és társadalmi kohézió és konvergencia támogatása

35. megjegyzi, hogy 19,9 milliárd eurót, vagyis az EBB 2014. évi összes Unión belüli finanszírozásának 29 %-át költötték a kohézió támogatását célzó műveletekre; ugyanakkor sajnálja, hogy nincsenek információk az EBB-csoport által az érintett ágazatokban támogatott projektek számáról, sem pedig a horizontális politikai célkitűzéssel kapcsolatos pénzügyi eszközökről vagy alkalmazott kezdeményezésekről;

36. hangsúlyozza a kohéziós politikanak az európai régiók közötti egyenlőtlenségek csökkentésében és az európai integráció előmozdításában betöltött döntő szerepét, és ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet a teljesítményalapú megközelítés kulcsfontosságára; szorgalmazza, hogy az EBB a jövőbeni éves jelentéseiben nyújtson részletes tájékoztatást a kohéziós politika célkitűzéseinek a bank tevékenységei révén történő végrehajtásának eredményeiről;

37. üdvözli, hogy az EBB csoport kibővített szerepet fog játszani a kohéziós politika 2014–2020 közötti programozási időszakban való végrehajtásában; úgy véli, hogy ez a helyes irányba tett lépés az EBB és az ESB-alapok közötti szinergiák javítására; felszólít a bank tevékenységének javítására az EUMSZ gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló (28. sz.) jegyzőkönyvével összhangban; úgy véli, hogy meg kell erősíteni az együttműködést a Bizottság, az EBB, valamint a helyi és regionális szervek között, hogy biztosítsák a pénzügyi eszközök hatékony felhasználását a területi fejlődés és kohézió ösztönzése érdekében; üdvözli az Bizottság és az EBB közötti partnerséget a fi-compass tanácsadó platform létrehozása terén; határozott meggyőződése, hogy egyszerűsíteni kell az ESB-alapok által az EBB pénzügyi eszközei számára biztosított támogatásra vonatkozó szabályokat;

38. üdvözli különösen az EBB által az európai régiók infrastrukturális és közlekedési projektjeinek támogatása céljából végzett finanszírozási tevékenységet; kiemeli, hogy a pénzügyi támogatás ilyen formái jelentősen növelik a kereskedelem fejlődési potenciálját azáltal, hogy előmozdítják a növekedést és a versenyképességet, különösen a földrajzilag hátrányos helyzetű térségekben;

39. megállapítja, hogy az EBB 2014-ben az EU-n belül 104, a szociális és gazdasági infrastruktúra fejlesztésére irányuló projektet fogadott el, összesen 20,2 milliárd EUR értékben, köztük stratégiai szállítási (többek között TEN-T) projekteket 8,2 milliárd EUR, versenyképességi és energiabiztonsági projekteket 7,5 milliárd EUR, valamint városfelújítási (többek között egészségügyi) projekteket 4,5 milliárd EUR értékben;

2016. április 28., csütörtök

40. hangsúlyozza, hogy a fenntartható infrastruktúrára irányuló projektekbe való beruházás kulcsfontosságú az európai versenyképesség javítása, valamint a növekedés és a munkahelyteremtés fellendítése szempontjából; szorgalmazza ezért, hogy az EBB-finanszírozást a magas munkanélküliség által leginkább sújtott területeken, illetve több szociális infrastruktúrát érintő projekt érdekében alkalmazzák; rámutat, hogy az EBB-finanszírozásnak mindenekelőtt azokat az országokat kell céloznia, amelyek az infrastruktúra minősége és a fejlődés terén lemaradással küzdenek, szem előtt tartva mindazonáltal a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás és a projektek életképességének elvét;

41. aggodalommal állapítja meg, hogy gyakran részesülnek finanszírozásban olyan infrastruktúrák – például autópályák –, amelyek a szén-dioxid-mentes gazdaság hosszú távú uniós célkitűzéseivel ellentétben a fosszilis tüzelőanyagok fogyasztását ösztönzik; kéri az EBB-t, hogy kötelező módon építsen be a környezeti, gazdasági és társadalmi hozzáadott értékről készülő független előzetes értékelést az Unión belül és kívül finanszírozott projektek kiválasztási folyamatába, és minden előzetes és utólagos értékelést az érdekelt felek, a helyi, regionális és nemzeti hatóságok, valamint a civil társadalom képviselőinek tényleges részvételével végezzenek el; kéri továbbá, hogy az említett értékelések megállapításait, valamint az alkalmazott mutatókat teljes körűen tegyék közzé és hozzáférhetővé;

42. hangsúlyozza, hogy a nagy projektek finanszírozása gyakran megkönnyíti a szervezett bűnözéssel kapcsolatban álló cégek beszívargását; bírálja, hogy az EBB finanszírozást nyújtott a „Passante di Mestre” autópálya-szakaszhoz, amelyről adócsalás miatt vizsgálatok folynak; aggodalommal állapítja meg, hogy az EBB nem teljesítette az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló, 2013. évi éves jelentésről szóló jelentésben e tekintetben megfogalmazott követelményeket; ismételten felhívja az EBB-t, hogy függessze fel a projekt mindennemű finanszírozását;

43. hangsúlyozza a regionális fejlesztés fontosságát, és felhívja az EBB-t, hogy fokozza a párbeszédet és az együttműködést a helyi és regionális önkormányzatokkal, bankokkal és ügynökségekkel; úgy véli, hogy ilyen keretek közt támogatni kell a határon átnyúló együttműködést is;

44. felhívja az EBB-t, hogy növelje az uniós makroregionális stratégiák hatálya alá tartozó projektek támogatását; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy továbbra is támogassák az EU fenntartható innovatív és hagyományos gazdasági ágazatait; hangsúlyozza, hogy Európát intermodális közlekedés és helyszíni alapú beruházások révén kell összekapcsolni; kéri továbbá, hogy hozzanak létre pénzügyi és beruházási platformokat a különféle forrásokból származó pénzeszközök összekapcsolása és az ilyen makroregionális projektekhez szükséges beruházások mobilizálása érdekében;

Az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) irányítása

45. üdvözli az új Európai Stratégiai Beruházási Alapot (ESBA); hangsúlyozza, hogy az alapnak hatékony, teljes egészében átlátható és igazságos módon kell működnie, összhangban mandátumának és a létrehozásáról szóló rendelet követelményeivel, továbbá ajánlja, hogy az ESBA műveleteit az Európai Parlament és az Európai Számvevőszék szoros együttműködése és felügyelete mellett végezzék; hangsúlyozza, hogy forrásai hasznát tekintve az EBB által szokásosan finanszírozott műveletekhez képest valós hozzáadott értékhez kell eljutni; emlékeztet arra, hogy az ESBA-nak a kohézióhoz szintén hozzá kell járulnia, és felszólítja az EBB-t, hogy gondoskodjék az Európai Stratégiai Beruházási Alapból és más közfinanszírozást biztosító alapokból történő beruházásokkal való kiegészítő jellegről; felszólítja az EBB-t, hogy a társjogalkotókkal szorosan együttműködve hajtsa végre és fejlessze tovább az ESBA-t, többek között az Európai Parlament és az EBB közötti, függőben lévő megállapodás kellő időben történő és kötelező megkötése révén;

46. elvárja, hogy az ESBA céljai összhangban legyenek az EBB közpolitikai célkitűzéseivel, és hogy az EBB 2016. évi beruházásai tekintetbe vegyék majd az ESBA műveleteit is;

47. hangsúlyozza, hogy az ESBA-nak valamennyi tagállam érdekét kell szolgálnia, ágazati vagy regionális előirányzat megszabása nélkül, valamint összhangban kell lennie a folyamatban levő regionális vagy helyi beruházási kezdeményezésekkel; kiemeli, hogy az ESBA által történő finanszírozásnak kisebb méretű projekteket is támogatnia kell;

48. elismeri, hogy az ESBA által kezelt stratégiai beruházási projektportfólió létrehozása és gyors működőképessé tétele kihívást jelent; üdvözli, hogy az EBB létrehozta az Európai Beruházási Tanácsadó Platformot azzal a céllal, hogy technikai támogatást és szakértelmet biztosítson a lehetséges fejlesztők számára; elvárja, hogy a technikai segítségnyújtási mechanizmus hatékonyan működjön helyi és regionális szinten;

2016. április 28., csütörtök

49. azt ajánlja a tagállamoknak, hogy jelöljenek ki nemzeti fejlesztési bankokat, továbbá szorosabb együttműködést javasol az EBB és a nemzeti fejlesztési bankok, a pénzügyi intézmények és a beruházási platformok között a szakértelem és az ismeretek összegyűjtése és megosztása, valamint az EBB fellépéseinek a tagállami szakpolitikai prioritásokkal való jobb összeegyeztetése céljából; emlékeztet arra, hogy teljes átláthatóságra és az eredményközpontúság előtérbe helyezésére van szükség a nemzeti fejlesztési bankok és intézmények ESBA-projektekben való részvétele tekintetében;

50. felhívja az EBB-t annak biztosítására, hogy az ESBA-t ne használják fel az EBB közvetett tőkeemelésére; felhívja ezért az EBB-t, hogy az ESBA igénybevételekor mindig vizsgálja felül és mutassa be, hogy teljesülnek-e a 2015/1017/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt, adicionalitásra vonatkozó feltételek, és különösen hogy nem szorítottak-e ki magánfinanszírozási forrásokat;

51. aggódik amiatt, hogy a „tárolási szakaszban” kiválasztott számos projekt piaci körülmények között is talált volna finanszírozást, és nem tesz eleget az adicionalitás követelményének; emlékeztet arra, hogy az ESBA garanciájának célja az volt, hogy lehetővé tegye az EBB számára nagyobb kockázat vállalását az AAA minősítés megtartása mellett; hangsúlyozza, hogy különösen szigorúan fogja felügyelni e feltétel teljesítését;

52. elvárja, hogy az EBB csoport különös gondossággal járjon el a pénzügyi rendelet 140. cikke (6) bekezdésének való megfelelést illetően, amely szerint a pénzügyi eszközök „nem eredményezhetnek – különösen jogosulatlan osztalékok vagy harmadik felek profitszerzése formájában – jogosulatlan előnyöket”, az azzal kapcsolatos aggodalmak eloszlátása érdekében, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap elősegítheti a „kockázatok társadalomra hárítását és a haszon privatizációját”, az olyan finanszírozási tapasztalatok fényében, mint a spanyol Castor projekt, vagy az olasz Passante di Mestre projekt;

A projektkötvény-kezdemenyezésről (PBI)

53. úgy véli, hogy a projektkötvény-kezdemenyezést (PBI) pénzügyi, szociális és környezeti hatásai szempontjából mélyrehatóan elemezni kell; sürgeti a Bizottságot, hogy – mielőtt a PBI most folyamatban levő kísérleti szakasza teljes egészében lezárul – az Európai Parlament képviselőinek aktív részvételével indítson be uniós szinten inkluzív és nyílt konzultációs folyamatot a projektkötvények 2016–2020 közötti sorsáról;

Az EBB-fellépések külső vetületének megújítása

54. üdvözli az EBB 2014–2020-ra szóló külső hitelezési megbízatásának megújítását, amely az EBB külső műveletei számára 30 milliárd eurónyi uniós garanciát biztosít, illetve alapvető célkitűzéseit, amelyek felölelik a helyi magánszektor fejlesztését, a szociális és gazdasági infrastruktúra fejlesztését, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, illetve a hatások enyhítését;

55. felhívja az EBB-t, hogy fordítson figyelmet a konfliktusoktól és a mélyszegénységtől szenvedő harmadik országokra és az EU-n kívüli régiókra, az EU és e régiók közötti fejlettségbeli különbség csökkentése mint fő cél érdekében, továbbá járuljon hozzá a kkv-kat támogató programokhoz, többek között a kkv-k rendelkezésére álló, mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térség megfelelő finanszírozása révén, különös tekintettel a dél-mediterrán és a kelet-európai szomszédság országaira; felhívja az EBB-t, hogy munkáját egyeztesse az Afrikai Fejlesztési Bankkal (AfDB) annak érdekében, hogy hosszú távú beruházások finanszírozására kerülhessen sor a gazdasági fejlődés szolgálatában; üdvözli, hogy az uniós támogatások egyre nagyobb mértékben egészülnek ki EBB-s hitelekkel a jobb projekteredmények elérése érdekében az EU partnerországokban;

56. sürgeti az EBB-t, hogy továbbra is aktívan támogassa a fenntartható növekedést a fejlett és a fejlődő országokban, hogy ezáltal világszerte támogassa a fenntartható fejlődést; hangsúlyozza, hogy az EBB-nek, mint az Unió pénzügyi szervének szerepet kell vállalnia az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak megvalósításában; felszólít arra, hogy az EBB külső hitelezési megbízatásának 2016. évi felülvizsgálata során fordítsanak különös figyelmet a 2015 utáni fejlesztési menetrendre;

57. emlékeztet arra, hogy az Európai Beruházási Bank az egyik legnagyobb külföldi finanszírozó Törökországban, és a csatlakozási tárgyalások 2004-es megnyitását követően az EBB fokozta hitelezési tevékenységét az országban, és mintegy 23 milliárd eurót bocsátott rendelkezésre az elmúlt évtizedben; sajnálja, hogy az Unióban tartóssá vált gazdasági válság ellenére jelenleg Törökország az EBB-kölcsönök 3,5 %-ával (2015) első helyen szerepel az EBB unión kívüli kedvezményezett országainak listáján; kéri, hogy a finanszírozást kössék erőteljesebben az emberi jogok és a véleménynyilvánítás szabadsága tiszteletben tartásának feltételéhez;

2016. április 28., csütörtök

58. ösztönzi az EBB-t, hogy dolgozza ki és alkalmazza a szükséges átfogó megközelítést válaszul a migránsok Európába tartó áramlása által okozott súlyos kihívásokra, beleértve a beáramlás származási országában, illetve a származási országokkal közvetlenül határos országokban végrehajtandó kibővített műveleteket;

59. ebben a tekintetben felhívja az EBB-t, hogy tevékenységét a városi, egészségügyi, oktatási és szociális infrastruktúra területén felmerülő fejlesztési igényekre összpontosítsa, olyan gazdasági tevékenységeket ösztönözve, amelyek új munkalehetőségeket teremtenek, és elősegítik a tagállamok és harmadik országok közti határon átnyúló együttműködést;

60. rámutat, hogy az EBB fontos tényező az EU külpolitikai prioritásainak és célkitűzéseinek elérése szempontjából; ajánlja a koordináció és az együttműködés megerősítését az EBB és a külső szakpolitikákkal foglalkozó uniós szolgálatok és eszközök között; kéri az EB által támogatott projektek gazdasági, társadalmi és környezeti hatásainak módszeres előzetes és utólagos értékelésének folytatását és tökéletesítését, összevetve azokat az EKSZ céljaival és az Unió külső fellépését vezérlő, az EUSZ 21. cikkében említett általános elvekkel és az EU emberi jogi stratégiai keretével és cselekvési tervével; kéri – tekintettel az Unión kívüli beruházásokra –, hogy készítsenek részletes jelentést a lehetséges veszteségekről, illetve arról, hogy hogyan és milyen esetekben használják a garanciaeszközt; üdvözlí, hogy az EBB több szemináriumot tartott az üzlet és az emberi jogok összefüggéseiről;

61. felhívja az EBB-t, hogy tájékoztassa részletesen a Parlamentet és a nyilvánosságot az EBB-finanszírozásról és az üzleti ombudsman teljesítményéről Ukrajnában;

62. üdvözlí a Világbankkal közösen talált megoldást arra, hogy az EBB hozzájárulhasson az ukrán gázvásárlás megkönnyítéséhez;

63. kifejezi szándékát az EBB külső megbízatásának szigorú ellenőrzésére a félidős értékelést megelőzően, tekintettel további 3 milliárd EUR esetleges aktiválására; megerősíti elkötelezettségét amellyel, hogy alaposan ellenőrzi az első projektzáró jelentéseket, amelyek a 2014–2020-as időszakra szóló külső hitelezési megbízatás keretében kerülnek kiadásra; kéri, hogy az Európai Számvevőszék készítsen különjelentést az EBB külső hitelezési tevékenységeinek teljesítményéről és az uniós politikákkal való összhangjáról;

Az irányítás, az átláthatóság és az ellenőrzési keret megerősítése az EBB-ben

64. üdvözlí az EBB eszközminőségének erősségét, azt, hogy az értékvesztett hitelek aránya közel áll a teljes hitelportfólió 0 %-ához (0,2 %), továbbá a likviditások prudens kezelését; véleménye szerint alapvetően fontos, hogy az EBB megtartsa AAA hitelminősítést annak érdekében, hogy továbbra is a legjobb hitelezési feltételekkel férhessen hozzá a nemzetközi hitelpiacokhoz;

65. javasolja, hogy az EBB javítsa ágazati elemző képességét, és hozza nyilvánosságra az összesített statisztikai adatokat és az alprojektek információit a meghatározott ágazatokra vagy a különböző típusú kkv-kra irányuló célzott megközelítések előmozdítása érdekében; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az EBB éves jelentése teljesebb és részletesebb elemzést tartalmazzon az Unió ágazatonkénti beruházási szükségleteiről, azon területek feltárása érdekében, amelyeken a beruházások mértéke elmarad az Unió prioritásai által megkívánttól; úgy véli, hogy az EBB-nek fel kell mérnie, hogy beruházási eszköztára mennyiben alkalmas a hiányosságok pótlására ezen a téren.

66. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EBB a visszaélések, a korrupció és az összejárás tekintetében zéró toleranciával él, valamint hogy elkötelezett a szilárd integritás és etikai szabályok mellett; üdvözlí e tekintetben a naprakészre tett, csalás elleni politika EBB Igazgatótanácsa általi jóváhagyását és az EBB csoport csalás elleni fellépésekről szóló 2014. évi éves jelentését; elvárja, hogy az EBB ne folyósítson további kölcsönöket olyan projekteknek, amelyek tekintetében nemzeti vagy európai korrupciós vizsgálat van folyamatban;

67. üdvözlí az EBB csoport pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet (AML/CFT) szolgáló felülvizsgált keretszabályozásának 2014. júliusi elfogadását; ösztönzi az EBB-t, hogy folytassa a párbeszédet a civil társadalommal a szabályokat be nem tartó államokkal kapcsolatos politikájának javításáról; felhívja az EBB-t, hogy állapítson meg új, felelősségteljes adózási politikát, amelynek első lépése, hogy 2016-ban felülvizsgálja a szabályokat be nem tartó államokkal kapcsolatos politikáját; felhívja az EBB-t, hogy mind a közvetlen támogatást, mind a közvetítők útján nyújtott támogatást kösse ahhoz a feltételhez, hogy közzéteszik mind az adózás szempontjából lényeges országokénti adatokat, a CRD IV hitelintézetekre vonatkozó rendelkezéseinek irányvonalát követve, mind pedig a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat;

2016. április 28., csütörtök

68. felhívja az EBB-t, hogy – az igazságügyi vizsgálatban érintett vállalkozások előzetes értékelései vonatkozásában – tegye naprakésszé a pénzmosás elleni, illetve a terrorizmus és a szervezett bűnözés finanszírozásának leküzdését célzó politikáját;

69. tudomásul veszi az EBB 2014. évi átláthatósági politikájának végrehajtásáról szóló jelentést; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság és az intézményi elszámoltathatóság legmagasabb szintjének eléréséhez szükség van a teljes körű és részletes költségvetési információk proaktív közzétételére, illetve az EBB által finanszírozott projektekre vonatkozó pénzügyi adatokhoz való hozzáférésre;

70. felszólít arra, hogy a lehető legtöbb információt tegyék közzé a szerződések és az alvállalkozói szerződések rendszeréről, és a Parlament számára minden esetben biztosítsanak hozzáférést az e rendszerre vonatkozó információkhoz és pénzügyi dokumentumokhoz;

71. arra ösztönzi az EBB-t, hogy szigorúan tartsa be az aarushi rendelet (1367/2006/EK rendelet) által előírt, a környezetvédelmi dokumentumok nyilvántartására vonatkozó követelményeket, és továbbra is rendszeresen számoljon be az EU-n kívüli hitelezési tevékenységéről, összhangban a nemzetközi segélyátláthatósági kezdeményezés (IATI) normáival;

72. megismétli, hogy az EBB-nek erősítenie kell az ügyletekhez kapcsolódó átvilágítási tevékenységeket a végső kedvezményezettekkel kapcsolatos információk minőségének javítása és az olyan pénzügyi közvetítőkkel végrehajtott tranzakciók hatékonyabb megelőzése érdekében, akik az átláthatóság, a csalás, a korrupció, a szervezett bűnözés, a pénzmosás vagy káros társadalmi és környezeti hatások tekintetében negatív előélettel rendelkeznek, vagy akik olyan offshore pénzügyi központokban vagy adóparadicsomban vannak bejegyezve, amelyek agresszív adótervezési gyakorlatot folytatnak; felhívja az EBB-t, hogy ne használja a projektkötvény-kezdeményezést a szervezett bűnözők beszívargása által érintett tevékenységek finanszírozására; újfent hangsúlyozza, hogy a pénzügyi közvetítők EBB általi kiválasztásához nagyon szigorú nyilvános kritériumok felállítására van szükség, együttműködve a Bizottsággal;

73. felhívja az EBB-t, hogy a közérdek védelme érdekében dolgozzon ki az összeférhetetlenséggel kapcsolatos szigorúbb szabályokat és világos, szigorú és átlátható kritériumokat a köz- és magánszféra partnerségeinek finanszírozásához azt biztosítandó, hogy a köz- és a magánszférába tartozó partnerek ne csak a projektek beruházási részén osztozzanak tisztességesen, hanem a beruházásokkal járó kockázatokon is; felszólítja az EBB-t, hogy erősítse meg a know-how alapot a kormányok, a régiók és a települések számára a köz- és magánszféra közötti partnerségi struktúrákban, többek között iránymutatások nyújtása révén;

74. felhívja az EBB-t annak biztosítására, hogy az EBB által társfinanszírozott projektekben részt vevő vállalatok számára legyen előírás az egyenlő díjazás és a bérek átláthatósága elvének és a férfiakkal és nőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltak szerint; rámutat továbbá arra, hogy a projektek kiválasztásával kapcsolatos döntéshozatal során az EBB-nek figyelembe kell vennie a pályázó vállalkozások vállalati társadalmi felelősségvállalás tekintetében elfogadott intézkedéseit;

75. hasznosnak tartaná a rendszeres tájékoztatást az EBB számára felmerült adminisztratív költségekről és díjakról, valamint a finanszírozott projektek foglalkoztatásra gyakorolt hatásairól és hozzáadott gazdasági értékéről;

76. ajánlja, hogy az EBB honlapján tegyék közzé a bizalmasnak nem minősülő dokumentumokat, így a korábbi évekre vonatkozó intézményi operatív terveket, intézményközi megállapodásokat és emlékeztetőket, illetve más releváns megállapodásokat, továbbá 2016 januárjától kezdődően rendszeresen tegyék közzé az EBB irányító testületeinek üléseire vonatkozó jegyzőkönyveket; úgy véli, hogy a nyilvánosságnak a dokumentumokhoz való jobb hozzáférése az intézmény átláthatóságának, elszámoltathatóságának és feddhetetlenségének kulcsfontosságú eleme;

77. üdvözli az EBB panasztételi mechanizmusának 2015 szeptemberében elindított felülvizsgálati folyamatát és a fontosabb érintett felekkel kezdeményezett konzultációt; várakozása szerint a panasztételi mechanizmus folyamatban lévő felülvizsgálata javítani és fokozni fogja annak függetlenségét és hatékonyságát, valamint hozzá fog járulni a panasztételi mechanizmust kezelő iroda fokozottabb hatékonyságához és eredményességéhez is; felhívja az EBB Igazgatási Bizottságát, hogy vegye figyelembe az említett iroda ajánlásait és cselekedjen az európai ombudsman véleményeinek megfelelően; folyamatos információáramlást kér az EBB panasztételi mechanizmust kezelő irodája és az EBB Igazgatótanácsa között; úgy véli, hogy aktualizálni kell az EBB és az európai ombudsman közötti egyetértési megállapodást annak érdekében, hogy az ombudsman aktívabban járhasson el az EBB feletti ellenőrzésének gyakorlásakor, illetve az EBB nyomon követésének és további elszámoltathatóságának javítása céljából;

2016. április 28., csütörtök

78. üdvözli az EBB Számvizsgáló Bizottságának 2014. pénzügyi évre vonatkozó éves jelentéseit, és sürgeti az EBB illetékes egységeit, hogy a legjobb prudenciális banki gyakorlatok alkalmazásával gondoskodjanak a teljes megfelelőségről azokon a területeken, ahol 2014-ben a teljes megfelelőség nem valósult meg; tudomásul veszi az EBB vezetésének azon szándékát, hogy újjászervezi a bank ellenőrzési tevékenységét; támogatja a Számvizsgáló Bizottság megfelelő végrehajtási tervre vonatkozó kérését, valamint a további fejlemények gondos szemmel tartására irányuló szándékát; támogatja, hogy a Számvizsgáló Bizottság felhívta az EBB vezetésének és részlegeinek figyelmét arra, hogy az EBB képességeit a jelenlegi belső ellenőrzési keret gyengítése nélkül kell fenntartaniuk;

79. úgy véli, hogy az EBB éves jelentéseinek nagyobb hangsúlyt kell helyezniük a befejezett projektek eredményeire; ezzel összefüggésben felhívja az EBB-t, hogy a projektpartnerekkel karöltve állítson elő minden befejezett projekt tekintetében olyan eredményeket tartalmazó csomagot, amely értékeli az EBB által nyújtott finanszírozás eredményességét;

80. tudomásul veszi, hogy 2015. október 27-én lejár annak az EUMSZ 287. cikke (3) bekezdésében említett háromoldalú megállapodásnak a hatálya, amely az EBB, a Bizottság és a Számvevőszék együttműködését szabályozza az uniós és tagállami pénzeszközök kezelésével kapcsolatos EBB-tevékenységekre vonatkozó számvevőszéki ellenőrzési módszerek tekintetében; felhívja a három intézményt, hogy működjenek együtt a megállapodás megújításának és frissítésének folyamatában, valamint gondoskodjanak arról, hogy a megújított megállapodás hatálya minden olyan már meglévő és új EBB-eszközre vagy kezdeményezésre kiterjedjen, amelyben uniós vagy az Európai Fejlesztési Alapból származó pénzeszközöket kezelnek; ezzel összefüggésben felszólít az Európai Számvevőszék hatáskörének kiterjesztésére annak érdekében, hogy alaposabb értékeléseket és elemzéseket készíthessen az EBB uniós költségvetési előirányzatok felhasználásához közvetlenül kapcsolódó hitelezési gyakorlatairól, eszközeiről és kezdeményezéseiről;

Az átfogó parlamenti elszámoltathatóság felé

81. véleménye szerint az EBB tevékenységeinek növekvő komplexitása és mennyiségi növekedése – párhuzamosan a pénzügyi piacok nem szűnő bizonytalanságaival – még inkább szükségessé teszi az EBB tekintetében hatékony prudenciális bankfelügyeleti megoldások kidolgozását; sajnálja ezért, hogy a Parlament korábbi, szabályozási külső prudenciális felügyelet bevezetésére vonatkozó javaslatait sem a Bizottság, sem az EBB nem vette figyelembe;

82. ösztönzi az érintett felek által tett jelenlegi erőfeszítéseket egy – az Európai Parlamentet és az EBB-t összefogó – intézményközi megállapodás kidolgozása érdekében, amely megerősített együttműködést vezetne be a két intézmény között; az EBB tevékenységei fokozott parlamenti felügyeletének biztosítása céljából strukturált párbeszédet szorgalmaz az EBB elnöke és az Európai Parlament között; felhívja továbbá az EBB-t, hogy ezen intézményközi megállapodás részeként vállalja olyan megállapodás Parlamenttel történő aláírását, amely lehetővé teszi az Európai Parlament képviselői számára, hogy – amint az az EKB elnöke esetében már jelenlegi is történik – a válaszadásra vonatkozó, megállapodás szerinti határidők mellett közvetlenül tegyenek fel kérdéseket az EBB elnökének;

o

o o

83. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Beruházási Banknak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0201

Kórházak és iskolák elleni támadások – a nemzetközi humanitárius jog megsértése**Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a kórházak és iskolák elleni támadásokról mint a nemzetközi humanitárius jog megsértésének eseteiről (2016/2662(RSP))**

(2018/C 066/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Genfi Egyezményre és a nemzetközi humanitárius joggal kapcsolatos egyéb jogi eszközökre,
- tekintettel Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) egyéb emberi jogi eszközeire,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumára,
- tekintettel a humanitárius csúcstalálkozó előkészítő folyamatáról szóló, 2015. december 10–11-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208., a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvét meghatározó cikkére,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló 2009. december 8-i következtetéseire,
- tekintettel a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló, felülvizsgált uniós iránymutatásokra ⁽¹⁾,
- tekintettel (a Globális Humanitárius Platform által támogatott) 2007. július 12-i partnerségi elvekre,
- tekintettel az ENSZ főtitkárnak a humanitárius csúcstalálkozóra készített, „Egy emberiség, közös felelősség” című 2016. február 2-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2011. július 12-én elfogadott 1998. számú, valamint a 2014. március 7-én elfogadott 2143. számú, a fegyveres konfliktusok által érintett gyermekek védelméről szóló határozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének „Az oktatáshoz való jog vészhelyzetekben” című, 2010. július 9-i 64/290. számú határozatára,
- tekintettel a jemeni humanitárius helyzetről szóló, 2016. február 25-i ⁽²⁾, a vallási kisebbségekhez tartozóknak az úgynevezett „ISIS/Dáís” általi tömeges és szisztematikus lemészárlásáról szóló, 2016. február 4-i ⁽³⁾, a szükséghelyzetekben és elhúzóódó válságokban élő gyermekek oktatásáról szóló, 2015. november 26-i ⁽⁴⁾, a katonai robotrepülőgépek használatáról szóló, 2014. február 27-i ⁽⁵⁾ és „a humanitárius csúcstalálkozó előkészítéséről: a humanitárius segítségnyújtás kihívásai és lehetőségei” című, 2015. december 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1502 (2003). számú, a humanitárius dolgozók elleni erőszakról szóló, valamint a 2175 (2014). számú, a fegyveres konfliktusok által érintett polgári lakosság védelméről szóló határozatára,
- tekintettel a biztonságos iskolákról szóló, 2015. májusi nyilatkozatra, amelyet a biztonságos iskolákról szóló, a norvég külügyminisztérium által összehívott 2015. májusi oslói konferencián nyitottak meg aláírásra, valamint az ahhoz kapcsolódó, az iskolák és egyetemek fegyveres konfliktus során történő katonai célú felhasználása elleni védelemről szóló iránymutatásokra,

⁽¹⁾ HL C 303., 2009.12.15., 12. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0066.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0051.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0418.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0172.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0459.

2016. április 28., csütörtök

- tekintettel az iskolák és kórházak elleni támadásokkal kapcsolatos iránymutató feljegyzésre, melyet a megfigyelésben, jelentéstételben és érdekképviseletben részt vevők munkájának támogatása céljából 2014. május 21-én tett közzé az ENSZ főtitkárának a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kérdésével megbízott különleges képviselője,
 - tekintettel a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Mozgalom 32. nemzetközi konferenciája által a nemzetközi humanitárius jog fokozott tiszteletben tartásáról 2015. december 10-én elfogadott határozatra,
 - tekintettel a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának (ICRC) a veszélyeztetett vidékek egészségügyi projektjéről szóló jelentésére, valamint az egészségügyi létesítmények és személyzet elleni erőszakról szóló jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a nemzetközi közösség az elmúlt néhány évben világszerte szemtanúja volt a fegyveres konfliktusokban a kórházakra és iskolákra irányuló támadások megdöbbentő tendenciájának, amit a közelmúltban az Orvosok Határok Nélkül (MSF) szervezet egészségügyi központjai elleni, az afganisztáni Kunduzban 2015. október 3-án, a jemeni Razahban 2016. január 10-én és a jelenlegi konfliktus során több szíriai városban végrehajtott támadások is példáznak; mivel példa nélküli mértékben megszorodtak a humanitárius segítség és bejutás megtagadásának, illetve a polgári lakosság és a humanitárius személyzet kivégzésének, embertelen körülmények között történő fogva tartásának, valamint a polgári lakosok túszul ejtésének és rabszolgaságba kényszerítésének esetei; mivel a szükségletek és kihívások bővülése, a be nem tartott kötelezettségvállalások és a humanitárius segítségnyújtás költségeinek növekedése hozzájárult ahhoz, hogy a jelenlegi humanitárius rendszer elérje teljesítőképességének határait, és mivel mindez arra kényszerít számos szervezetet, hogy ideiglenesen felfüggeszse az élelmezési segélyeket, a menedéknújtást és más életmentő humanitárius műveleteket;
- B. mivel az első humanitárius csúcstalálkozóra 2016. május 23–24-én Isztambulban kerül sor; mivel a humanitárius csúcstalálkozóra készített, „Egy emberiség, közös felelősség” című jelentésében az ENSZ-főtitkár felhívja a figyelmet a fegyveres konfliktushelyzetekben „a nemzetközi emberi jogi normák és a humanitárius jog tiszteletben tartásának szégyenteljes és brutális romlására”, ami a korlátlan háború korszakába való visszalépéssel fenyeget; mivel a jelentés megállapítja, hogy e hanyatláshoz hozzájárul, hogy elmarad e normák tiszteletben tartásának megkövetelése és előmozdítása, illetve a meglévő végrehajtási, nyomkövetési és elszámoltathatósági mechanizmusok támogatása;
- C. mivel a fegyveres konfliktus törvényeként is ismert nemzetközi humanitárius jog célja a fegyveres konfliktus hatásainak enyhítése a konfliktusban részt nem vevők védelme és a hadviselés eszközeinek és módszereinek szabályozása révén;
- D. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának egyértelmű szerepet kell játszania a humanitárius dolgozók védelmére vonatkozó nemzetközi jog tiszteletben tartásának biztosításában,
- E. mivel meg kell erősíteni a humanitárius dolgozók védelmét, nem téve különbséget a helyi és a nemzetközi személyzetre vonatkozó biztonsági intézkedések között;
- F. mivel a nem állami szereplők, terrorista csoportok és más szervezetek fegyveres konfliktusokban való egyre nagyobb részvétele veszélyezteti a nemzetközi humanitárius jog alkalmazását; mivel a konfliktusokban érintett valamennyi fél – köztük az állami és nem állami fegyveres erők – köteles szabad bejutást biztosítani a humanitárius szereplők számára a konfliktus által sújtott, kiszolgáltatott polgári lakosság támogatása céljából;
- G. mivel valamennyi humanitárius fellépést az emberiség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség humanitárius elveinek, valamint a nemzetközi humanitárius jog és az emberi jogok Genfi Egyezményben és annak kiegészítő jegyzőkönyveiben foglalt alapvető szabályoknak kell vezérelniük; mivel a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek védelmét biztosítani kell, mivel érvényesülnie kell a segélyek függetlenségének;
- H. mivel a nemzetközi humanitárius jog kifejezetten védi a kórházakat és az orvosi személyzetet, és mivel a nemzetközi humanitárius jog értelmében a polgári személyek és a polgári infrastruktúra elleni bármely szándékos támadás tilos, és súlyos jogsértésnek minősül;

2016. április 28., csütörtök

- I. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma a humanitárius dolgozók elleni támadást háborús bűncselekményként határozza meg; mivel a Statútum hangsúlyozza azt is, hogy a vallási, oktatási, művészeti, tudományos vagy karitatív céloknak szentelt épületek elleni célzott, szándékos támadások háborús bűncselekménynek minősülnek;
- J. mivel az ENSZ létesítményeinek és vagyonának, köztük az iskoláknak és egészségügyi központoknak a sérthetlenségét az ENSZ kiváltságairól és mentességeiről szóló 1946-os egyezmény védi;
- K. mivel az ICRC is kijelentette, hogy a háborús bűncselekmények kivizsgálására vonatkozó kötelezettség a nemzetközi humanitárius szokásjog szerinti szabály, amely mind a nemzetközi, mind pedig a nem nemzetközi fegyveres konfliktusokra érvényes;
- L. mivel egyes fegyveres csoportok ellenzik a világi oktatást és a lányok oktatását, illetve azt, hogy női betegeket férfi orvosok lássanak el, következképpen akadályozzák az e szolgáltatásokhoz való hozzáférést; mivel a fegyveres konfliktus eredményeképpen kialakuló általános biztonsági fenyegetettség is akadályozza a gyermekeket, a tanárokat és az orvosi személyzetet abban, hogy iskolába járjanak vagy orvosi ellátást vegyenek igénybe; mivel a nők és a gyermekek a lakóhelyük elhagyása és a hagyományos védelmi és támogatási rendszerek összeomlása miatt fokozott veszélynek vannak kitéve; mivel a nemzetközi humanitárius jog értelmében a háborúban nemi erőszak áldozatává vált lányok és nők számára megkülönböztetés nélkül minden szükséges egészségügyi ellátást biztosítani kell; mivel a nem biztonságos terhességmegszakítás egyike a gyermekágyi halál az Egészségügyi Világszervezet által felsorolt három fő okának; mivel a menekülttáborokban jelentős kihívást jelent az anyák egészsége, a megerőszkolt nők pszichológiai gondozása, valamint a lakóhelyüket elhagyni kényszerült gyermekek oktatása és iskoláztatása;
- M. mivel a biztonságos iskolákról szóló, 2015. májusi oslói konferencia után 2016. március 14-éig 52 állam – köztük számos, de nem minden uniós tagállam – csatlakozott a biztonságos iskolákról szóló nyilatkozathoz;
- N. mivel a Külügyek Tanácsa a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatások elfogadásakor hangsúlyozta annak fontosságát, hogy megfelelő elszámoltathatósági mechanizmusok támogatása révén hatékonyan kezeljék a súlyos jogsértések örökségét, kiemelte továbbá, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság kulcsfontosságú szerepet játszhat az olyan esetekben, amelyekben a szóban forgó állam vagy államok nem képesek vagy nem hajlandók gyakorolni joghatóságukat; mivel az uniós iránymutatások arra kötelezik „a Tanács megfelelő munkacsoportjait”, hogy kövessék nyomon azokat a helyzeteket, amelyekben a nemzetközi humanitárius jog alkalmazandó lehet, és ilyen esetekben tegyenek ajánlásokat a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdítását célzó intézkedésekre ((15) bekezdés a) pont);
- O. mivel 2012 és 2015 között az ICRC kiterjedt konzultációs folyamatot szervezett arról, hogy miként lehet megerősíteni a fegyveres konfliktusok áldozatainak jogi védelmét, és miként lehet javítani a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartását célzó mechanizmusok hatékonyságát;
- P. mivel a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló felülvizsgált uniós iránymutatások hivatkoznak az EU harmadik országokkal fenntartott kapcsolatai keretében rendelkezésre álló több, e célra felhasználható fellépési eszközre, például a politikai párbeszédre, az általános nyilvános nyilatkozatokra, a korlátozó intézkedésekre, az egyéb nemzetközi testületekkel való együttműködésre, a válságkezelési műveletekre, az egyéni felelősségre, a képzésre és a fegyverkivétel korlátozására;
- Q. mivel a Vöröskereszt és Vörös Félhold Mozgalom 2015. decemberi, 32. nemzetközi konferenciáján részt vevő államoknak végül nem sikerült megállapodniuk az ICRC és a svájci kormány által a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának fokozása céljából javasolt új mechanizmusról; mivel a részt vevő államok megegyeztek abban, hogy egy új kormányközi folyamatot indítsanak a nemzetközi humanitárius jog végrehajtásának javítására irányuló megoldások megtalálása érdekében, azzal a céllal, hogy az eredményeket a következő, 2019. évi nemzetközi konferencián ismertessék;
- R. mivel az uniós költségvetés humanitárius segítségnyújtási alcíme, melyben 2015-ben 909 millió EUR szerepelt, a teljes költségvetés kevesebb mint 1 %-át teszi ki; mivel a jelentékeny humanitárius szükségletek és a rendelkezésre álló eszközök közötti jelenlegi eltérés csökkentésének egyik módját a segélyek és a hosszú távú segítségnyújtás jobb összekapcsolása jelenti;

2016. április 28., csütörtök

1. megerősíti a nemzetközi humanitárius jog alapvető hozzájárulását az emberiség modern kori történelméhez, és felszólítja az ENSZ tagállamait, hogy ragadják meg a humanitárius csúcstalálkozó által kínált lehetőséget a nemzetközi humanitárius jog és az általa nyújtott védelem központi szerepének megerősítésére;
2. mélységesen fájjalja, hogy nem tartják tiszteletben a nemzetközi humanitárius jogot, továbbá megdöbbenésének és súlyos aggodalmának ad hangot a kórházak, iskolák és egyéb polgári célpontok elleni, világszerte egyre riasztóbb mértékű öltő halálos támadások miatt, amelyekben betegek, diákok, orvosi és oktató személyzet, humanitárius dolgozók, gyermekek és családtagok válnak célponttá és áldozattá; úgy véli, a támadások nemzetközi szintű elítélését független vizsgálatoknak kell követniük, melyek valódi elszámoltathatóságot biztosítanak; felhívja a tagállamokat, az uniós intézményeket és az alelnököket/főképviselőket, hogy ismerjék el a vészhelyzet valós mértékét, és valamennyi rendelkezésükre álló eszközzel lépjenek fel annak kezelése érdekében;
3. elítéli a kórházak és iskolák elleni, a nemzetközi jog által tiltott támadásokat, elismervén, hogy e cselekmények az 1949. évi Genfi Egyezmény súlyos megsértésének, illetve a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma értelmében háborús bűncselekményeknek minősülhetnek; hangot ad abbéli meggyőződésének, hogy a fegyveres konfliktushelyzetekben biztosítani kell az egészségügyi és oktatási létesítmények semleges, védett területekként való megőrzését, a bekövetkezett brutális támadások átlátható, független és pártatlan kivizsgálása, illetve a bűncselekmények elkövetőinek tényleges felelősségre vonása révén; hangsúlyozza, hogy továbbra is különbséget kell tenni a humanitárius és a katonai szereplők között, valamint hogy tartózkodni kell a humanitárius fellépés katonai vagy politikai célokkal való társításától, ami aláássa és veszélyezteti a valódi humanitárius műveleteket és azokat végrehajtó személyzetet;
4. elítéli, hogy a fegyveres konfliktusokban részt vevő felek kórházakat és iskolákat használnak fel, és ezzel tulajdonképpen támadások célpontjává teszik őket; emlékeztet arra, hogy a védett személyeket vagy tulajdont emberi pajzsként vagy álcaként felhasználók szintén megsértik a nemzetközi humanitárius jogot;
5. felszólítja a konfliktusokban részt vevő feleket, hogy tartsák tiszteletben a nemzetközi humanitárius jog alapelveit, és tartózkodjanak a polgári infrastruktúra szándékos támadásától; hangsúlyozza, hogy a támadásokra adandó reakció hatékonyabbá tétele érdekében javítani kell a humanitárius dolgozók biztonságát; ezért kéri, hogy az Unió és tagállamai hívják fel az ENSZ-t és az ENSZ Biztonsági Tanácsát a helyi és a nemzetközi humanitárius dolgozók biztonságának garantálására;
6. tisztelettel adózik a konfliktus sújtotta övezetben tevékenykedő nemzetközi és helyi orvosi és oktató személyzet és humanitárius dolgozók csodálatra méltó bátorsága és elhivatottsága előtt;
7. hangsúlyozza, hogy az egészséghez való jog az emberi jogok egyike, és felszólítja a fegyveres konfliktusokban érintett valamennyi felet, hogy a fegyveres konfliktus idején garantálják az orvosi ellátást, az ahhoz való hozzáférést, valamint annak elfogadhatóságát és minőségét; globális kötelezettségvállalást szorgalmaz annak biztosítása érdekében, hogy az embertelen bánásmód állandósítása helyett a nők és a lányok már a vészhelyzetek vagy válsághelyzetek kezdetétől fogva biztonságban legyenek – a szexuális és nemi alapú erőszak kockázatának kezelése, a tudatosságnövelés, az elkövetők büntetőeljárással való vonására irányuló lépések megtétele és humanitárius válság esetén a lányok és nők számára a szexuális és reprodukció egészségügyi szolgáltatások teljes köréhez (köztük a biztonságos abortuszhoz) való hozzáférés biztosítása révén – a nemzetközi humanitárius jog előírásainak megfelelően és a genfi egyezményekben és azok kiegészítő jegyzőkönyveiben előírtak szerint;
8. hangsúlyozza, hogy a hatékonysági problémák és a humanitárius segélyek terén jelentkező finanszírozási hiányok kezelése érdekében a humanitárius és fejlesztési segélyeknek fokozottabban ki kell egészíteniük egymást, és ezzel egyidejűleg növelni kell a fejlesztési támogatásokat és a humanitárius finanszírozást; felszólítja az Uniót, annak tagállamait, valamint a többi nemzetközi támogatót, hogy a humanitárius csúcstalálkozón teljes mértékben vállalják a „Napirend az Emberiességet” programban szereplő legfontosabb kötelezettségeket, amely program az ellenséges viselkedés humanitárius tevékenységekre gyakorolt hatását kívánja enyhíteni és a humanitárius fellépést kívánja megkönnyíteni;

2016. április 28., csütörtök

9. kéri az Uniót és tagállamait, hogy nyomatékosan szólítsák fel az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy vessen be minden rendelkezésére álló eszközt, úgy mint célzott intézkedéseket, tényfeltáró küldöttségek indítását, vizsgálóbizottságokat vagy olyan igazságügyi mechanizmusokat, mint amilyen a Nemzetközi Büntetőbíróság elé terjesztés; kéri, hogy a Biztonsági Tanácsban a humanitárius fellépések ügyeivel kapcsolatos döntéshozatalkor ne éljenek a vétőjoggal, és fokozzák a humanitárius dolgozók számára védelmet előíró nemzetközi jogi előírások tiszteletben tartását, gondoskodjanak arról, hogy az említett előírások megsértésének minősülő tetteket következetesen kivizsgálják, illetve hogy az említett cselekmények elkövetésével gyanúsítható személyeknek az igazságszolgáltatás előtt kelljen felelniük tetteikért;

10. elítéli, hogy az Uniónak és tagállamainak több partnere is részt vesz a nemzetközi humanitárius joggal szembeni súlyos jogsértésekben; felszólítja az EU-t, hogy ragadjon meg minden rendelkezésére álló kétoldalú eszközt – beleértve a politikai párbeszédet, és amennyiben ez nem vezet eredményre, akkor a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatásokkal összhangban vegyen fontolóra további intézkedéseket – annak hathatós előmozdítása érdekében, hogy a partnerei tartsák be a nemzetközi humanitárius jogszabályokat;

11. felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy a nemzetközi humanitárius jog súlyos megsértéséért, különösen pedig a polgári infrastruktúra ellen irányuló szándékos támadásokért felelős országokkal szemben kezdeményezze európai uniós fegyverembargó bevezetését; hangsúlyozza, hogy a fegyverek ilyen országok részére történő értékesítésének további engedélyezése a 2008. december 8-i 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspont⁽¹⁾ megsértésének minősül;

12. felszólítja a Külügyek Tanácsát és az alelnököt/főképviselőt, hogy kérjék fel az európai uniós küldöttségek vezetőit, valamint az EU illetékes képviselőit (az EU polgári műveleteinek vezetőit, katonai műveleteinek parancsnokait és az EU különképviselőt), hogy tegyenek jelentést a nemzetközi humanitárius jog súlyos megsértésének eseteiről;

13. arra ösztönzi az Uniót és tagállamait, hogy teljes mértékben támogassák az ENSZ-főtitkár valamennyi ENSZ-tagállamhoz intézett azon felhívását, hogy éljenek a humanitárius csúcserkeztet adta lehetőséggel, és ismételten kötelezzék el magukat a polgári lakosság védelme és mindenkit megillető emberi jogok mellett azáltal, hogy tiszteletben tartják, a gyakorlatban érvényesítik és előmozdítják az általuk közösen elfogadott szabályokat; hangsúlyozza, hogy az ENSZ-főtitkár nagy jelentőséget tulajdonít a nemzetközi nyomozási és igazságszolgáltatási rendszerek – többek között a Nemzetközi Büntetőbíróság – nemzeti keretek kiegészítését célzó megerősítésének annak érdekében, hogy véget vessen a nemzetközi humanitárius jog megsértésének eseteit érintő büntetlenségnek;

14. elismeri a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatások jelentőségét, mivel hasonló dokumentumot egyetlen más állam vagy szervezet sem fogadott el; felhívja az Uniót és tagállamait, hogy hatékonyan hajtsák végre az uniós iránymutatásokat;

15. felhívja a Külügyek Tanácsát és az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy a nemzetközi humanitárius joggal kapcsolatos politikákat és fellépéseket következetes és hatékony módon dolgozzák ki, továbbá hogy a nemzetközi humanitárius jog előmozdításáról szóló uniós iránymutatások végrehajtása elsősorban a Tanács nemzetközi közjoggal foglalkozó, a Tanács elnöksége által elnökölt munkacsoportjának hatáskörébe tartozzon; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az uniós iránymutatások „a Tanács megfelelő munkacsoportjait” kötelezik arra, hogy nyomon kövessék azokat a helyzeteket, amelyekben a nemzetközi humanitárius jog alkalmazandó lehet, és ilyen esetekben tegyenek ajánlásokat a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdítását célzó intézkedésekre; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy gondoskodjanak részletesebb jelentéstételről az iránymutatások konkrét konfliktushelyzetekben való végrehajtását illetően, különösen az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről szóló éves uniós jelentésekben;

16. emlékeztet arra az uniós iránymutatásokban foglalt álláspontra, miszerint amennyiben célszerű, megfontolás tárgyává kell tenni az 1949. évi Genfi Egyezmény I. kiegészítő jegyzőkönyve által létrehozott nemzetközi humanitárius tényfeltáró bizottság (IHFFC) szolgálatainak igénybevételét, amely a tényfeltáró kapacitása és hivatali feladatai révén segítséget nyújthat a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításához; fájlatja, hogy az IHFFC szolgálatait még nem vették igénybe, és felszólítja az érintett feleket, hogy vegyék fontolóra e bizottság aktiválását; felszólítja valamennyi tagállamot, hogy ismerje el az IHFFC hatáskörét;

⁽¹⁾ HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

2016. április 28., csütörtök

17. bővebb intézményes mozgásteret kér biztosítani a nemzetközi közösség számára a nemzetközi humanitárius jog végrehajtásával kapcsolatos közös problémák kezelésére; üdvözli az EU és a tagállamok IRCR felé tett azon ígéretét, hogy határozottan támogatják a nemzetközi humanitárius jognak való megfelelés megerősítésére irányuló hatékony mechanizmus kialakítását, ugyanakkor felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy a közelgő kormányközi folyamat során számoljon be a Parlamentnek az ígéret teljesítésével kapcsolatos célkitűzéseiről és stratégiájáról a nemzetközi humanitárius jog végrehajtásának javítására irányuló megoldások megtalálása érdekében, a Vöröskereszt és a Vörös Félhold 2015. decemberi, 32. nemzetközi konferenciáján született megállapodásnak megfelelően;

18. üdvözli az EU és a tagállamok azon gyakorlatát, hogy ígéreteket tesznek az IRCR konferenciája előtt; felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy rendszeresen tegyen jelentést ezen ígérek teljesítéséről, konkrétan annak révén, hogy az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a Tanács által évente készített jelentés nemzetközi humanitárius jogi fejezetében részletesen foglalkozik e témával;

19. felszólítja az ENSZ-t és az Uniót, hogy mozdítson elő kampányokat annak biztosítására, hogy az érintettek, köztük a nem állami jellegű fegyveres csoportok is, tisztában legyenek kötelezettségeikkel, és tegyenek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a humanitárius segítségnyújtást és a hatáskörük alá tartozó személyek védelmét elősegítsék;

20. felszólítja a tagállamokat, hogy járjanak elől jó példával és teljesítsék kötelezettségeiket a legfontosabb nemzetközi emberi jogi eszközök és minden olyan jogi eszközök ratifikálásával, amelyek kihatnak a nemzetközi emberi jogokra;

21. ismételten mély aggodalmának ad hangot a katonai robotrepülőgépeknek a nemzetközi jog keretein kívüli használata miatt, és sajnálatosnak tartja, hogy a katonai robotrepülőgépek használatával kapcsolatos egységes uniós álláspont kialakítására irányuló, Tanácshoz intézett felhívása megválaszolatlan maradt;

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ-közügyűlés elnökének, valamint az ENSZ-tagállamok kormányainak.

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0202

A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés a 2014–2015. évben**Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről (az eljárási szabályzat 116. cikkének (7) bekezdése) a 2014–2015. évben (2015/2287(INI))**

(2018/C 066/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 1., 10., 11. és 16. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 15. és 298. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. és 42. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (átdolgozás) irányuló javaslatról szóló, 2011. december 15-i álláspontjára ⁽³⁾,
 - tekintettel a 2011–2013. évben a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről (az eljárási szabályzat 104. cikkének (7) bekezdése) szóló, 2014. március 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Bíróság C-280/11 P. számú, *Európai Unió Tanácsa kontra Access Info Europe* ügyben hozott 2013. október 17-i ítéletére,
 - tekintettel a Bizottság által 2015 májusában benyújtott, a szabályozás javításával kapcsolatos csomagra,
 - tekintettel a Jean-Claude Juncker bizottsági elnök által kiadott politikai iránymutatásokra,
 - tekintettel az 1049/2001/EK rendelet 2013-ban és 2014-ben történő alkalmazásáról szóló bizottsági, tanácsi és parlamenti jelentésekre,
 - tekintettel az Európai Község intézményei által birtokolt dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2007. évi bizottsági zöld könyvre,
 - tekintettel az európai ombudsman 2014-es éves jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére és 116. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A8-0141/2016),
- A. mivel a teljes átláthatóság képezi a polgárok uniós intézményekbe vetett bizalmának alapját, továbbá hozzájárul az uniós jogrendből származó jogok tudatosításához és az uniós döntéshozatali folyamat – többek között a közigazgatási és jogalkotási eljárások megfelelő végrehajtása – ismeretéhez és az azzal kapcsolatos tudatossághoz;

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o..⁽²⁾ HL L 264., 2006.9.25., 13. o.⁽³⁾ HL C 168. E, 2013.6.16., 159. o.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0203.

2016. április 28., csütörtök

- B. mivel a dokumentumokhoz való hozzáférés joga az Alapjogi Chartában és a Szerződésekben védett alapvető jog, amelynek az 1049/2001/EK rendelet szerzett érvényt e jog lehető leginkább zökkenőmentes gyakorlásának biztosítása és a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó helyes igazgatási gyakorlatok támogatása érdekében, biztosítva az intézmények tevékenysége feletti demokratikus ellenőrzést és azt, hogy a hozzáférés megfeleljen a Szerződésekben meghatározott előírásoknak;

Átláthatóság és demokrácia

1. rámutat, hogy „A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés a 2011–2013. évben” című állásfoglalásában rögzített számos ajánlás tekintetében a három intézmény nem tette meg a megfelelő intézkedéseket; sajnálja különösen azt, hogy az uniós intézmények és szervek nem jelöltek ki irányítási struktúrájukon belül egy, a megfelelés biztosításáért és a gyakorlatok javításáért felelős átláthatósági tisztviselőt; sürgeti az intézményeket, hogy ezt a lehető leghamarabb pótolják;

2. emlékeztet arra, hogy az uniós intézmények tevékenységeinek és politikáinak – az EUSZ 10. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a képvisleti demokrácián kell alapulniuk, és biztosítaniuk kell azon elvek tiszteletben tartását, amelyek a teljes átláthatóságra, a felelősségmegosztásra, valamint az állampolgárok pontos és kellő időben történő tájékoztatására vonatkoznak; kiemeli, hogy az EUSZ 10. cikkének (3) bekezdése a részvételi demokráciát az EU egyik fő demokratikus elvéként ismeri el annak hangsúlyozása révén, hogy a döntéseket a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni; kiemeli, hogy amikor az állampolgárok nyilvános konzultációk formájában vesznek részt a döntéshozatali folyamatban, az intézményeknek figyelembe kell venniük azok eredményét;

3. emlékeztet, hogy az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférést és ennek átláthatóságát az 1049/2001/EK rendelettel összhangban kell szabályozni, és hogy – az Európai Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata által meghatározottak szerint – a rendeletben szereplő kivételeket szigorúan kell értelmezni és azoknak egyensúlyban kell állniuk a közzétételhez, valamint a demokráciával, az állampolgároknak a döntéshozatali folyamatban való aktívabb részvételével, az igazgatás jogszerűségével, a hatékonysággal és a polgárokkal szembeni felelősségvállalással kapcsolatos követelményekhez fűződő nyomós közérdekkel;

4. úgy véli, hogy az intézmények, ügynökségek és az Európai Unió egyéb szervei az 1049/2001/EK rendelet alkalmazása során még mindig nem veszik teljes mértékben figyelembe és nem tartják be a Lisszaboni Szerződésben és az Alapjogi Chartában előírt szabályokat és módosításokat, különösen a részvételi demokrácia tekintetében; tudomásul veszi és üdvözlí a Bíróság nagytanácsának a Digital Rights Ireland-⁽¹⁾ és a Schrems-ügyekben⁽²⁾ nemrégiben hozott ítéleteit, amelyek esetében a Bíróság a Charta alapján nyilvánította érvénytelennek az adatmegőrzési irányelvet⁽³⁾, illetve a védett adatkikötőről szóló határozatot⁽⁴⁾; hangsúlyozza, hogy a dokumentumokhoz való tényleges nyilvános hozzáférésnek és a dokumentum-nyilvántartások kezelésének olyan normákra kell épülniük, amelyek kellően megfelelnek a Charta 41. és 42. cikkének;

5. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság biztosításakor tiszteletben kell tartani a magánélet és az adatok védelmét;

6. felhívja a figyelmet arra, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést megtagadó határozatoknak egyértelműen és szigorúan meghatározott jogi mentességeken kell alapulniuk, és azokat részletes és konkrét indokolással kell alátámasztani, amelynek köszönhetően az érintett polgár megtudhatja a hozzáférés megtagadásának okát, és hatékonyan élhet a rendelkezésre álló jogorvoslatokkal;

7. emlékeztet, hogy egy, a jogállamiságot tiszteletben tartó, demokratikus politikai rendszer legitimitásának és felelősségének biztosításához az állampolgároknak jogukban áll, hogy megismerjék és ellenőrizzék:

— képviselőik tevékenységét azt követően, hogy megválasztották vagy kinevezték őket valamely állami szervben betöltött tisztségre;

— a döntéshozatali folyamatot (beleértve a közkézen forgó dokumentumokat, az érintett személyeket, a leadott szavazatokat stb.);

⁽¹⁾ C-293/12. és C-594/12. sz. egyesített ügyek. A Bíróság (nagytanács) 2014. április 8-i ítélete.

⁽²⁾ C-362/14. sz. ügy A Bíróság (nagytanács) 2015. október 6-i ítélete.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. március 15-i 2006/24/EK irányelve.

⁽⁴⁾ A Bizottság 2000. július 26-i 2000/520/EK határozata.

2016. április 28., csütörtök

— a közpénzek elosztásának és elköltésének módját, valamint az elért eredményeket;

ezért szükségesnek tartja egy, az összes említett tételt tartalmazó számítógépes nyilvántartás közzétételét;

8. nyomtatékosan kéri a Bizottságot, hogy jelöljön ki egy, az átláthatóságért és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésért felelős biztost; felhívja a Bizottság alelnökét, hogy addig is és a lehető leghamarabb terjesszen elő ambiciózus cselekvési tervet az átláthatóságra és a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozóan, elismerve, hogy a szabályozás javításának sarokköve az átláthatóság;

9. sajnálja, hogy a hatékony, a polgárok dokumentumokhoz való hozzáférését megkönnyíteni hivatott és a teljes körű átláthatóságra, a kommunikációra és a közvetlen demokráciára épülő, az intézmények közötti közös megközelítés hiánya miatt az uniós intézmények birtokában levő információkhoz való hozzáférés továbbra is akadályoztatva van a polgárok számára; ösztönzi az intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, hogy alakítsanak ki még proaktívabb megközelítésmódot az átláthatósággal kapcsolatban azáltal, hogy proaktívan nyilvánosságra hozzák a birtokukban levő lehető legtöbb dokumentumot a lehető legegyszerűbb, leginkább felhasználóbarát és leghozzáférhetőbb módon, biztosítva, hogy azokat kérésre az EU más hivatalos nyelvére is lefordítsák, továbbá a fogyatékossgal élő személyek szükségleteit figyelembe véve megfelelő, egyszerű és nem költséges, többek között digitális és számítógépes hozzáférési módot biztosítva az információhoz; véleménye szerint a felhasználóbarát felhasználói felületek és keresőrendszerek révén javítani kell az információk hozzáférhetőségét; felszólít a három intézmény portáljához vezető közös elérési pont kialakítására az uniós intézmények dokumentumainak proaktív közzétételét biztosító online felületről szóló kísérleti projektre alapozva, továbbá a keresőportálok egyazon intézményen belüli szervezeti egységek (így a Bizottság esetében a főigazgatóságok) közötti összehangolására; felhívja továbbá az intézményeket, hogy folytassák és fokozzák a jogalkotással és az európai politikákkal kapcsolatos ismeretterjesztő tevékenységet; úgy véli, hogy ezért az Uniónak az információkhoz való teljes körű és egyszerű hozzáférés biztosítása érdekében maradéktalanul ki kellene használnia az új technológiák által kínált lehetőségeket (közösségi hálózatok, okostelefon-alkalmazások stb.);

10. sajnálja, hogy a hivatalos dokumentumokat gyakran túlminősítik; megismétli azon álláspontját, hogy világos és egységes szabályokat kell megállapítani a dokumentumok minősítésére és minősítésének feloldására vonatkozóan; sajnálja, hogy az intézmények megfelelő indokolás nélkül kérelmeznek zárt üléseket; ismételten felhívja az intézményeket, hogy az 1049/2001/EK rendelettel összhangban vizsgálják meg és nyilvánosan indokolják a zárt ülésekre irányuló kérelmeket; úgy véli, hogy a parlamenti zárt ülésekre irányuló kérelmeket a Parlamentnek eseti alapon kell megvizsgálnia; véleménye szerint a minősítés és a minősítésfeloldás folyamatát független felügyeleti hatóságnak kell ellenőriznie;

11. felszólítja az uniós intézményeket, szerveket és ügynökségeket, hogy fogadjanak el a hozzáférés megtagadása miatt benyújtott panaszok kezelésére szolgáló gyorsabb, egyszerűbb és hozzáférhetőbb eljárásokat; úgy véli, hogy a proaktívabb megközelítés hozzájárulna az átláthatóság tényleges biztosításához, valamint a szükségtelen jogviták megelőzéséhez, amelyek az intézmények és a polgárok számára egyaránt szükségtelen költségeket és terhet okozhatnak;

12. ösztönzi az összes intézményt, hogy a kért felülvizsgálat elkészültéig a Lisszaboni Szerződés és az Alapjogi Charta által bevezetett változások figyelembevételével teljes mértékben, valamint a betűjének és szellemének megfelelően alkalmazza az 1049/2001/EK rendeletet és a későbbi ítélkezési gyakorlatot; felszólítja különösen a Tanácsot és annak előkészítő szerveit, hogy tegyék közzé a tanácsi munkacsoportok üléseiről készült jegyzőkönyveket és – az Access Info Europe-ügy fényében – más dokumentumokat, a felszólaló tagállamokat és javaslatokat; felhívja a Parlamentet, hogy a honlapján történő közzététel révén tegye hozzáférhetővé a bizottsági koordinátorok, az Elnökség és az Elnökök Értekezlete üléseinek napirendjeit és visszajelző feljegyzéseit, valamint főszabályként az ezekben a napirendekben említett valamennyi dokumentumot az 1049/2001/EK rendelet rendelkezéseinek megfelelően;

13. sürgeti az összes intézményt, hogy a környezettel kapcsolatos információkra irányuló kérések esetén alkalmazzák az 1367/2006/EK rendeletben foglalt szigorúbb átláthatósági előírásokat, és tartsák magukat azon kötelezettségeikhez, hogy proaktívan közzéteszik a környezettel kapcsolatos információkat;

14. felhívja az intézményeket, hogy értékeljék és szükség esetén vizsgálják felül a jogellenes magatartás jelentésére vonatkozó belső előírásaikat, valamint kéri a visszaéléseket bejelentő személyek védelmét; felszólítja különösen a Bizottságot, hogy számoljon be a Parlamentnek a visszaélések bejelentése terén az uniós személyzetre alkalmazandó, 2012-ben elfogadott új szabályokkal és azok végrehajtási intézkedéseivel kapcsolatos tapasztalatairól;

2016. április 28., csütörtök

Az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálata

15. emlékeztet, hogy az EUSZ és EUMSZ hatálybalépését követően a dokumentumokhoz való hozzáférés joga az EU valamennyi intézményére, szervére és ügynökségére vonatkozik; úgy véli ezért, hogy a Szerződések rendelkezései, valamint az Európai Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága állandó ítélkezési gyakorlata fényében sürgősen naprakésszé kell tenni és jelentősen módosítani kell az 1049/2001/EK rendeletet; alapvetőnek tartja a rendelet hatályának kiterjesztését minden olyan európai intézményre, amelyre az jelenleg nem vonatkozik, mint például az Európai Tanács, az Európai Központi Bank, a Bíróság és az EU valamennyi szerve és ügynöksége;

16. sajnálatát fejezi ki, amiért a Tanács leállította az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálatát, és reméli, hogy mihamarabb előrehaladás mutatkozik; felszólítja a Tanácsot, hogy fogadjon el konstruktív álláspontot, szem előtt tartva az Európai Parlament fent említett álláspontját, amely első olvasatban 2011. december 15-én került elfogadásra az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei dokumentumaihoz való hozzáférési jog általános elveinek és korlátainak meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel;

17. javasolja egy egységes elvrendszer létrehozását a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében, amely – többek között az 1367/2006/EK és az 1049/2001/EK rendelet alapján – jobb egyértelműséget biztosítana a polgárok számára;

18. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy alig történt előrelépés az 1049/2001/EK rendelet a tekintetben történő végrehajtása terén, hogy az intézmények, ügynökségek és más szervek kötelesek valamennyi dokumentumról nyilvántartást vezetni, a rendelet 11. és 12. cikkében, és legutóbb a Lisszaboni Szerződésben és az Alapjogi Chartában előírtak szerint; felszólít a nyilvántartásokra vonatkozó közös megközelítés kialakítására, és kéri azokat az uniós intézményeket, amelyek még nem tették meg, hogy hozzanak létre dokumentum-nyilvántartásokat, és vezessenek be intézkedéseket, amelyekkel egységesíteni lehet a különböző intézmények dokumentumainak besorolását és közreadását; ismételten kéri e tekintetben, hogy hozzanak létre egy közös hozzáférési pontot az uniós dokumentumokhoz a három intézmény portálján keresztül, valamint állapítsanak meg közös nyilvántartásba vételi eljárásokat és kritériumokat, továbbá jelöljenek ki minden dokumentumhoz intézményközi kódot annak érdekében, hogy végső soron létre lehessen hozni egy közös intézményközi nyilvántartást, amely tartalmaz egy célzott, a jogalkotási ügyek állására vonatkozó közös adatbázist;

19. emlékeztet arra, hogy az 1049/2001/EK rendelet 1. cikkének c) pontja és 15. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi az intézményeket, hogy azok segítsék elő „a dokumentumokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos helyes igazgatási gyakorlatot”, és „megfelelő ügyviteli gyakorlatot” dolgozzanak ki „annak érdekében, hogy elősegítsék az e rendelet által biztosított hozzáférési jog gyakorlását”; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság szorosan kapcsolódik az EUMSZ 298. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében említett megfelelő ügyintézéshez való joghoz, és ismételten felszólít az Unió saját igazgatásában alkalmazott közigazgatási eljárási jogról szóló rendelet elfogadására ⁽¹⁾;

20. emlékeztet, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a jogalkotási aktusok vonatkozásában eltörölték a döntéshozatali folyamat hatékonyságának védelmére való hivatkozást;

A jogalkotási folyamat átláthatósága

Háromoldalú egyeztetések

21. emlékeztet, hogy a jogalkotási folyamat átláthatósága rendkívüli fontossággal bír az állampolgárok számára; kéri az intézményeket, hogy tegyék elérhetővé a jogalkotási folyamat részét képező vagy ahhoz kapcsolódó dokumentumokat; úgy véli különösen, hogy az uniós intézményeknek alapszabályként a lehető legtöbb dokumentumot kell nyilvánosságra hozniuk honlapjaikon, és a lekérdezés megkönnyítése érdekében mérlegelniük kell az „Európa Önökért” portál egységes, nyilvánosan elérhető uniós portálként való alkalmazását;

22. tudomásul veszi az ombudsman vizsgálatát, amely a háromoldalú egyeztetéseknek nevezett gyakorlatot ellenőrizte, amelyek a legtöbb uniós jogszabály elfogadásához vezető, bevett eljárás részét képezik; ösztönzi e tekintetben az ombudsmant, hogy a Szerződések és az ombudsman alapokmánya által biztosított hatáskörein belül teljes mértékben használja ki vizsgálati hatáskörét;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2013. január 15-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az Európai Unió közigazgatási eljárási jogáról (HL C 440., 2015.12.30., 17. o.).

2016. április 28., csütörtök

23. emlékeztet, hogy a háromoldalú egyeztetések alkalmazása – jóllehet hivatalosan a szerződések nem írják elő – a társjogalkotók közötti konszenzus megteremtésének és a Szerződésben meghatározott jogalkotási eljárás felgyorsításának elfogadott módjává vált; megjegyzi, hogy ennek eredményeképp az egyeztetőbizottsághoz csak harmadik olvasatban és végső eszközként lehet fordulni;

24. sajnálatosnak tartja, hogy az állampolgároknak semmilyen hatáskörük sincs a háromoldalú egyeztetések keretében folytatott tárgyalások ellenőrzésére; aggodalmát fejezi ki a visszaélések miatt, amelyekre az ilyen jogalkotási eljárások alkalmat adhatnak, különös tekintettel arra a gyakorlatra, hogy a háromoldalú egyeztetések során újabb elemeket emelnek be a jogalkotásba anélkül, hogy annak bizottsági javaslat vagy parlamenti módosítás szolgálna alapjául, amivel megkerülhető a rendes jogalkotási eljárás és a nyilvános ellenőrzés;

25. sajnálja, hogy a formális és informális háromoldalú egyeztetések dokumentumainak kiszivárgása miatt a jól értesült és jó kapcsolatokkal rendelkező érdekcsoportok eltérő mértékben férnek hozzá a dokumentumokhoz, és ezáltal a jogalkotási folyamathoz; megjegyzi, hogy kevésbé fordulnának elő kiszivárogtatások, ha a háromoldalú egyeztetések dokumentumait egy könnyen hozzáférhető platformon proaktív módon, haladéktalanul közzétennék;

26. emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata elismeri a külső nyomásgyakorlás kockázatát, valamint azt, hogy az jogszerű indokul szolgálhat a döntéshozatali folyamathoz kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférés korlátozásához, feltéve, hogy az ilyen külső nyomás tényleges fennállása teljes bizonyossággal megállapítható, és bizonyítékok támasztják alá, hogy fennállt az ésszerűen előrelátható kockázata annak, hogy a meghozandó döntést e külső nyomás jelentős mértékben befolyásolná⁽¹⁾; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi gyakorlat a lobbisták számára szélesebb körű hozzáférést biztosít a jogalkotási folyamat döntő szakaszaihoz, mint a nyilvánosság számára;

27. rámutat arra, hogy bár a háromoldalú egyeztetések fontosak és eredményesek, az ezekre jelenleg alkalmazandó eljárások aggodalomra adnak okot a jogalkotási eljárás nyitottságával kapcsolatban; felszólítja az érintett intézményeket, hogy gondoskodjanak az informális háromoldalú egyeztetések fokozottabb átláthatóságáról, mivel ez – amint azt az Európai Unió Bírósága is a *Svédország és Turco kontra Tanács* egyesített ügyekben megfogalmazta – „hozzájárul a demokrácia megerősítéséhez, mivel lehetővé teszi a polgárok számára mindazon információk ellenőrzését, amelyek valamely jogalkotási aktus alapjául szolgáltak”, miközben a társjogalkotók számára biztosítja a megfelelő mérlegelési szabadságot; felhívja az uniós intézményeket, hogy növeljék az átláthatóságot azáltal, hogy beszámolnak az illetékes parlamenti bizottságnak a háromoldalú tárgyalások állásáról; úgy véli, hogy ahol a háromoldalú egyeztetések keretében dokumentumokat hoznak létre, mint például napirendeket, az eredmények összefoglalásait, jegyzőkönyveket és amint elérhetővé válnak, a Tanács általános megközelítéseit, ezek a jogalkotási eljárásokhoz kapcsolódó dokumentumok, és a főszabály szerint nem lehet más jogalkotási dokumentumoktól eltérően kezelni; úgy véli, hogy a háromoldalú egyeztető ülések jegyzékét és a fent említett dokumentumokat közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni a Parlament honlapján; emlékeztet arra, hogy a jogalkotás minőségének javításáról szóló jövőbeli intézményközi megállapodás jogalkotási eljárásokra vonatkozó adatbázist foglal magában, és – amennyiben elfogadják – a háromoldalú egyeztetések megfelelő kezelésével is foglalkozik;

Plenáris módosítások

28. sajnálja, hogy a legalább 40 képviselő által aláírt plenáris módosítások nyilvántartásba vételekor csupán néhány aláíró nevét hozzák nyilvánosságra; véleménye szerint valamennyi aláíró nevét közzé kellene tenni;

A lobbik kötelező nyilvántartása

29. felhívja a Bizottságot, hogy további késlekedés nélkül terjessze elő javaslatát az intézményeken belül működő érdekképviselők, helyi hatóságok és regionális szervezetek kötelező intézményközi nyilvántartásának létrehozását célzó intézményközi megállapodásra vonatkozóan, és kéri ennek fontos prioritásként történő kezelését; kéri, hogy e nyilvántartás tartalmazzon részletes információkat arról, hogy ki melyik érdekcsoportot képviseli, milyen eszközökkel és pénzügyi források felhasználásával, valamint milyen célok érdekében;

30. ösztönzi az európai parlamenti képviselőket és a Tanács képviselőit, hogy kövessék a 2014. november 25-i határozat értelmében már elkezdett bizottsági gyakorlatot, és tegyenek közzé információkat egyrészt a közöttük és személyzetük, másrészt az érdekelt felek és a civil társadalom között létrejött találkozókról;

⁽¹⁾ A T-144/05. sz. Pablo Muñoz kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 86. pontja.

2016. április 28., csütörtök

31. felhívja a Parlamentet, hogy e tekintetben első lépésként azon európai parlamenti képviselők számára, akik be kívánna számolni a lobbistákkal fenntartott kapcsolataikról, bocsássonak rendelkezésre egy előadói űrlapot, amelyet jelentéseikhez csatolhatnak, és biztosítsanak helyet az efféle információk számára a Parlament egyes európai parlamenti képviselőkre vonatkozó honlapjain;

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

32. emlékeztet, hogy az 1049/2001/EK rendelet értelmében és a teljes körű parlamenti, demokratikus és átlátható ellenőrzés biztosítása érdekében a hozzáférést az európai jogalkotási folyamat fontos részét képező átruházott hatásköri eljárással létrehozott dokumentumok (felhatalmazáson alapuló jogi aktusok) esetében is biztosítani kell, és teljes körűen garantálni kell e hozzáférés megfelelő és átlátható parlamenti és demokratikus ellenőrzését; e tekintetben különösen sajnálja, hogy az európai felügyeleti hatóságokon belül (EBH, EIOPA, ESMA) a társjogalkotók részvételének hiánya miatt hiányzik az átláthatóság; sajnálattal állapítja meg, hogy még nem hozták létre a teljes másodlagos jog egységes nyilvántartását, és kéri a Bizottságot ennek késedelem nélküli létrehozására;

Nemzetközi megállapodások

33. emlékeztet a nemzetközi megállapodásoknak az uniós jogszabályokra kifejtett kötelező érvényére és hatására, és hangsúlyozza annak szükségességét, hogy biztosítsák a tárgyalások átláthatóságát a teljes folyamat során, többek között kötelezve az intézményeket arra, hogy tegyék közzé az uniós tárgyalóra ruházott tárgyalási meghatalmazást anélkül, hogy aláásnák az EU tárgyalási pozícióját; úgy véli, hogy főszabály szerint – a jogszerű kivételek sérelme nélkül, és nem aláásva a hatékony tárgyalásokhoz szükséges, érintett felek közötti bizalmat – a nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos valamennyi dokumentumnak nyilvánosnak kell lennie; sajnálja, hogy a Bizottság és a Tanács rutinszerűen minősít valamennyi tárgyalásokkal kapcsolatos dokumentumot, és ezáltal korlátozza az állampolgárok információkhoz való hozzáférését; ragaszkodik ahhoz, hogy a nyilvánosság számára biztosítsanak hozzáférést valamennyi releváns tárgyalási dokumentumhoz, beleértve azokat a dokumentumokat is, amelyekről a felek már megállapodásra jutottak, kivéve azokat, amelyeket az 1049/2001/EK rendelet 9. cikkének megfelelően eseti alapon, egyértelmű indokolás alapján bizalmasan kell kezelni;

34. emlékezteti a Bizottságot, hogy az EUMSZ 218. cikkének megfelelően a Parlamentet teljes körűen és azonnali jelleggel tájékoztatnia kell a tárgyalások valamennyi fázisában; felhívja a Bizottságot, hogy minden egyes szakaszban értékelje, hogy mely dokumentumok és információk hozhatók nyilvánosságra proaktív módon;

Az adminisztratív folyamat átláthatósága

35. emlékeztet, hogy a Charta 41. cikkének és az EUMSZ 298. cikkének megfelelően az átláthatóság megerősíti a helyes igazgatás elvét és hozzájárul annak végrehajtásához; kéri ezért az uniós intézményeket annak biztosítására, hogy belső adminisztratív eljárásaik feleljenek meg ennek a célnak;

36. felhívja ezért az uniós intézményeket, hogy határozzanak meg közös szabályokat az adminisztratív eljárások végrehajtása és az adminisztratív dokumentumok beterjesztése, titkosítása, titkosításuk feloldása, iktatása és közzététele tekintetében; reméli, hogy rövid időn belül benyújtásra kerül az erre vonatkozó jogalkotási javaslat;

Jogsértési eljárások

37. sajnálja a tagállamok elleni hivatalos felszólítási és jogsértési eljárások gyenge átláthatóságát; kéri különösen, hogy az ezen eljárások keretében a Bizottság által a tagállamoknak küldött dokumentumok és a rájuk adott válaszok legyenek a nyilvánosság számára hozzáférhetőek; kéri továbbá, hogy az Európai Bíróság határozatainak végrehajtásához kapcsolódó információkat is proaktív módon tegyék nyilvánossá;

A strukturális alapok kezelése és további témák

38. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemzeti és regionális operatív programokról szóló tárgyalásokkal kapcsolatos információkhoz való teljes körű hozzáférést és azok tényleges átláthatóságát;

39. meggyőződése, hogy az adatok teljes átláthatósága és hozzáférhetősége alapvető fontosságú a visszaélések és csalások megelőzése és leküzdése terén; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy tegye kötelezővé a strukturális alapok valamennyi kedvezményezettje adatainak közzétételét, beleértve az alvállalkozókat is; ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-n belüli közkiadások teljes körű átláthatósága kulcsfontosságú az elszámoltathatóság biztosításához és a korrupció leküzdéséhez;

2016. április 28., csütörtök

40. felkéri a Bizottságot annak nyomon követésére, hogy betartják-e a tagállamok az 1303/2013/EU rendeletben meghatározott információs és kommunikációs kötelezettségeket, és szükség esetén fogadja el a fent említett kötelezettségek megsértésekor alkalmazandó szankciókat;

41. rámutat arra, hogy bár a Parlament honlapján a képviselőknek járó különböző juttatásokról és az ezekre vonatkozó szabályokról szóló tájékoztatás nyújtásában előrehaladás mutatkozik, ezt a politikát a nemzeti parlamentek bevált gyakorlatainak, valamint az egyes képviselők által már megtett fellépések figyelembevételével kell folytatni; ezért arra bátorítja a parlamenti képviselőket, hogy vegyenek részt e törekvésben azáltal, hogy proaktív módon közzéteszik a konkrét tevékenységeikhez kapcsolódó és a kiadásaik kezelésére vonatkozó információkat annak érdekében, hogy a Parlament továbbra is az uniós átláthatóságra és nyitottságra irányuló erőfeszítések élvonalában maradjon, valamint hogy javuljon a közpénzekkel kapcsolatos nyilvános elszámoltathatóság;

42. tudomásul veszi az átláthatósági politika EKB általi módosítását, amely rendelkezik az EKB Kormányzótanácsának üléseiről készült jegyzőkönyvek közzétételéről, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EKB e téren a világ más központi bankjaihoz képest jelentős lemaradásban van; várja az intézmény kommunikációs csatornáin átláthatóságának javítására irányuló további rendelkezések végrehajtását;

43. reméli továbbá, hogy a jövőben az eszközminőség-vizsgálat során hozott döntésekre vonatkozó valamennyi dokumentum nyilvánossá válik annak érdekében, hogy egész Európában egyenlő feltételek uralkodjanak; reméli továbbá azt is, hogy az átláthatósági követelményeket az egységes szanalási mechanizmusra (SRM) is alkalmazzák, a 2016. január 1-jétől alkalmazandó SRM-rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban;

44. felhívja az 1049/2001/EK rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével létrehozott intézményközi bizottságot, hogy járjon el tevékenyebben, és számoljon be az illetékes bizottságoknak a megvitatott kérdésekről; kéri, hogy ülésezzen rendszeresebben, és nyisson belső vitákat és eszmecsereket a civil társadalom, az európai ombudsman és az európai adatvédelmi biztos meghívásával és beadványaik megvitatásával; felszólítja az intézményközi bizottságot, hogy sürgősen foglalkozzon az ezen állásfoglalásban említett problémákkal;

45. alapvető fontosságúnak tartja, hogy az uniós ügynökségek közös összeférhetlenségi politikát alkalmazzanak; kiemeli, hogy egyes esetekben a mostanáig alkalmazott politika tartalmaz rendelkezéseket az igazgató és egyéb magas beosztású vezetők önéletrajzában és érdekeltségi nyilatkozatának közzétételére vonatkozóan; ugyanakkor aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az önéletrajzok és érdekeltségi nyilatkozatok közzétételi kötelezettsége nem vonatkozik a szakértőkre; felhívja az ügynökségeket, hogy e kötelezettség hatályát terjesszék ki a szakértőkre is;

Nyomon követés

46. kéri a Bizottságot és felhívja az Európai Parlament főtitkárát, hogy tájékoztassa a Parlamentet az ezen állásfoglalásban foglalt ajánlások végrehajtásáról;

47. felkéri a Bizottságot, hogy harmonizálja az uniós strukturális alapok kedvezményezettjeinek közzétételére vonatkozó kritériumokat;

o

o o

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0203

Női háztartási alkalmazottak és gondozók az EU-ban

Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a női háztartási alkalmazottakról és gondozókról az EU-ban (2015/2094(INI))

(2018/C 066/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak preambulumára, valamint 3. és 6. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 1., 3., 5., 27., 31., 32., 33. és 47. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE) és különösen a rabszolgaságot és szolgaságot tiltó 4. cikke (1) bekezdésére és a megkülönböztetést tiltó 14. cikkére,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az 1996. május 3-i Európai Szociális Chartára, és különösen annak I. részére, valamint II. részének 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel kapcsolatos, 2014–2020-as stratégiájáról szóló 2014. június 6-i bizottsági közleményre (COM(2014)0332),
- tekintettel a bizonytalan foglalkoztatási feltételek mellett dolgozó nőkről szóló 2010. október 19-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az atipikus szerződésekről, a foglalkoztatási pályák megővéséről, a rugalmas biztonságról és a szociális párbeszéd új formáiról szóló 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a munkahelyi zaklatásról szóló 2001. szeptember 20-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound) „Nők, férfiak és munkakörülmények Európában” című, 2013. évi jelentésére,
- tekintettel az Eurofound „Intézkedések a nem bejelentett munkavégzés ellen az Európai Unióban” című 2008. évi, illetve „A be nem jelentett munkavégzés visszaszorítása a 27 EU-tagállamban és Norvégiában: a 2008 óta alkalmazott megközelítések és meghozott intézkedések” című 2013. évi jelentésére,
- tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló 2007. május 23-i állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a „Tisztességes munka mindenki számára – Az Európai Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához” című 2006. május 24-i közleményére (COM(2006)0249),
- tekintettel az Alapjogi Ügynökség (FRA) „A munkaerő súlyos kizsákmányolása: munkások költözése az Európai Unión belül vagy az Európai Unió területére. Az államok kötelezettségei és az áldozatok jogai” című, 2015. évi jelentésére,

⁽¹⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 1. o.

⁽²⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 39. o.

⁽³⁾ HL C 77. E, 2002.3.28., 138. o.

⁽⁴⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

2016. április 28., csütörtök

- tekintettel az Alapjogi Ügynökség „Rendezetlen jogállású migránsok mint háztartási alkalmazottak: az alapvető jogokkal kapcsolatos kihívások az Európai Unió és a tagállamok számára” című, 2011. évi jelentésére,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Családi szolgáltatások fejlesztése a foglalkoztatási arányok növelése és a nemek közötti munkahelyi egyenlőség elősegítése érdekében” című, 2014. október 16-i véleményére,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A nők és a férfiak közötti egyenlőség terén elért haladás az Európai Unióban 2013-ban” című, 2015. március 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó, a Bizottságnak címzett ajánlásokról szóló 2008. november 18-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Eurofound „Munkakörülmények az Európai Unióban: a nemek közötti egyenlőség szempontjai” című 2007. évi jelentésére,
- tekintettel az Eurofound „Bentlakásos gondozás: munkakörülmények és a munkahelyek minősége” című 2014. évi jelentésére,
- tekintettel az Európai Unióban okmányokkal nem rendelkező migráns nőkről szóló, 2014. február 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló 1990. december 18-i nemzetközi egyezményre,
- tekintettel a migráns munkavállalók jogállásáról szóló 1977. november 24-i európai egyezményre,
- tekintettel a diplomáciai kapcsolatokról szóló 1961. április 18-i bécsi szerződésre,
- tekintettel a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló 2006. december 13-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az Eurofound „A fogyatékos gyermekeket vagy felnőtteket gondozó munkavállalókra vonatkozó társasági kezdeményezések” című, 2011. évi jelentésére,
- tekintettel a nyugdíjkorhatárhoz közelítő nők helyzetéről szóló 2011. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság és az Európai Bizottság „Megfelelő szociális védelem az előregedő társadalomban felmerülő tartós ápolási-gondozási igények összefüggésében” című, 2014. október 10-i közös jelentésére,
- tekintettel az Eurofound „Munka és gondozás: a munka és a magánélet összeegyeztetését segítő intézkedések demográfiai változások idején” című, 2015. évi jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0218.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0050.

⁽⁴⁾ HL C 16. E, 2010.1.22., 21. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0068.

⁽⁶⁾ HL C 51. E, 2013.2.22., 9. o.

2016. április 28., csütörtök

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekciójának a háztartási munka professzionalizálásáról szóló 2010. május 26-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) az ILO Nemzetközi Munkaügyi Konferenciáján 2011. június 16-án elfogadott, a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatásáról szóló 189. számú egyezményére és 201. számú ajánlására,
 - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet keretében a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatása tárgyában 2011-ben elfogadott 189. sz. egyezménynek az Európai Unió érdekében történő megerősítésével összefüggésben a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló 2014/51/EU tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a háztartási alkalmazottakról szóló ajánlással kiegészített, javasolt ILO-egyezményről szóló, 2011. május 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az ILO „Tisztességes munka a háztartási alkalmazottak részére” című, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 99., 2010. júniusi ülésére készült IV(1) és IV(2) jelentéseire és a „Tisztességes munka a háztartási alkalmazottak részére” című, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 100., 2011. júniusi ülésére készült IV(1) és IV(2) (két kötetben közzétett) jelentéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0053/2016),
- A. mivel a 189. számú ILO-egyezmény értelmében „háztartási alkalmazott” bármely olyan személy, aki egy vagy több háztartásban, munkaviszony keretében háztartási munkát végez, azonban a háztartási munkát csak alkalmilag vagy rendszertelenül, azaz nem foglalkozásszerűen űzők nem minősülnek háztartási alkalmazottnak;
- B. mivel a „gondozás” jelentése: köz- vagy magánintézményben vagy magánháztartás(ok)ban végzett munka, melynek célja gyermekek vagy idős, beteg vagy fogyatékossgal élő személyek személyes gondozása; mivel a gondozói munkát végezhetik hivatásos gondozók, akiket állami vagy magán gazdálkodási egységek, vagy családok alkalmazhatnak, vagy akik önfoglalkoztatottak lehetnek, és/vagy végezhetik ezt a tevékenységet nem hivatásos gondozók is, akik rendszerint családtagok;
- C. mivel a „háztartási alkalmazott és gondozó” kifejezés a munkavállalók sokféle csoportját foglalja magában, idetartoznak többek közt a munkaadó otthonában lakó alkalmazottak, a külső alkalmazottak, a több háztartás számára dolgozó óradíjas alkalmazottak, a családtag munkavégzők, a nappali vagy éjszakai időszakban gondozást vállaló alkalmazottak, a gyermekfelügyelők, au páreks és kertészek, amely csoportok tényleges tevékenységei és munkakörülményei jelentős mértékű eltéréseket mutathatnak;
- D. mivel a háztartási munka ágazata az ILO adatai szerint 2010-ben világszerte több mint 52 millió embert foglalkoztatott, valamint emellett a szektorban további 7,4 millió, 15 év alatti háztartási alkalmazott dolgozott, akik az iparosodott országokbeli összes foglalkoztatott 5–9 %-át teszik ki; mivel az ILO megállapításai szerint az ebben az ágazatban foglalkoztatottak többsége nő – 2010-ben a világszerte foglalkoztatott háztartási alkalmazottak 83 %-a volt nő –, ami 2,5 millió főt jelent az Európai Unióban, akik 88 %-a nő; mivel az ágazatot jelentős elnöiesedés jellemzi; mivel a háztartási alkalmazottak és gondozók jelentősen hozzájárulnak az Európa 2020 stratégia nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos célkitűzéseinek teljesüléséhez azáltal, hogy szolgáltatásuk révén lehetővé teszik a munka és a magánélet közötti egyensúly megvalósítását sok család számára az Európai Unióban;

⁽¹⁾ SOC/372 – CESE 336/2010 végleges.

⁽²⁾ HL L 32., 2014.2.1., 32. o.

⁽³⁾ HL C 377. E, 2012.12.7., 128. o.

2016. április 28., csütörtök

- E. mivel a professzionalizálás azt jelenti, hogy adott ágazatban a foglalkoztatottak számára foglalkoztatási és szociális védelmi jogokat biztosítanak; mivel a háztartási munka és a gondozás ágazatának professzionalizálása a közfinanszírozások (adókedvezmények), a szociális támogatások (családi támogatások, a vállalkozások támogatása, biztosító egyesületek, egészségbiztosítás, üzemi tanácsok stb.) és a privát finanszírozások (a szolgáltatások magánszemélyek általi megfizetése) ötvözése révén lehetséges;
- F. mivel az illegális foglalkoztatás és kizsákmányolás széles körben elterjedt mindkét ágazatban;
- G. mivel a háztartási és gondozási munkát elsősorban az alábbiak jellemzik: a munkahely bizonytalansága, földrajzi mobilitás, rendszertelen munkaórák, az időnyomunkára jellemző munkarend, a műszakok, a munkahely biztonságának hiánya, az alkalmi foglalkoztatás, és a nagyrészt be nem jelentett munka;
- H. mivel az ILO szerint a háztartási alkalmazottak 29,9 %-a teljesen ki van zárva a nemzeti munkajogi jogszabályok hatálya alól, és mindmáig az Európai Unióban a háztartási alkalmazottak és gondozók munkáját nagyon ritkán és egyenetlenül szabályozzák a tagállamokban, aminek következtében a háztartási alkalmazottakat gyakran nem tekintik tipikus vagy rendes munkavállalóknak, és ezért erősen korlátozott munkavállalói jogokkal és szociális védelemmel rendelkeznek ⁽¹⁾;
- I. mivel a munkajogi jogszabályok hatálya alá nem tartozó háztartási alkalmazottak és gondozók esetében nem biztosítható a biztonságos és egészséges munkakörnyezet, és az adott ország általános normáihoz képest jelentős hátrányos megkülönböztetés sújtja őket a rájuk vonatkozó jogok és védelem szintjét illetően; mivel ezenfelül nincs joguk hozzá, vagy nincsenek tisztában azzal, hogy hogyan vegyenek részt szakszervezetekben vagy a kollektív tárgyalás egyéb formáiban, illetve ezt csak nehézségek árán képesek megtenni, ami különösen kiszolgáltatottá teszi őket, különösen amiatt, mert korlátozott társadalombiztosítási ellátásban részesülnek (különös tekintettel az álláskeresői ellátásokra, a betegségi és baleseti ellátásra, valamint a szülési szabadságra, a szülői szabadságra és egyéb gondozási célú szabadságokra), és gyakran nem vonatkozik rájuk az elbocsátással szembeni védelem;
- J. mivel a háztartási alkalmazottak és gondozók munkavállalói jogainak védelmére vonatkozó meglévő nemzeti jogszabályok betartása és alkalmazása néhány tagállamban még nem valósult meg;
- K. mivel az ágazat megfelelő szabályozása hozzájárulna a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemhez;
- L. mivel egyes ágazati támogató intézkedések – mint például a svéd adójóváírás háztartási szolgáltatások esetén, valamint a francia és belga „szolgáltatási utalvány” – hatékonyan bizonyultak a be nem jelentett munkavállalás csökkentésében, javítva a munkakörülményeket és szabályos munkavállalói jogokat biztosítva a háztartási alkalmazottak és a gondozók számára;
- M. mivel a becslések szerint az Európai Unióban a gondozási szolgáltatások legnagyobb részét jelenleg nem hivatalos, nem fizetett gondozók biztosítják, akik maguk is kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportnak tekinthetők, mivel egyre nagyobb nyomás nehezedik rájuk, hogy kifinomultabb és fokozottan technikai jellegű gondozási szolgáltatásokat nyújtsanak; mivel az összes gondozó 80 %-a nő, és mivel ez hatással van a nők foglalkoztatási szintjére, a munka és a magánélet közötti egyensúlyra, a nemek közötti egyenlőségre, valamint az egészséges időskorra;
- N. mivel a háztartási munka ágazata – amelyben többségükben nők dolgoznak – alkalmat teremt a munkavállalók kizsákmányolására; mivel ez a jelenség az alapvető jogok súlyos megsértését jelenti, amelyről mind az okmányokkal nem rendelkező munkavállalókat, mind az uniós polgárokat meg kell védeni;
- O. mivel az Alapjogi Ügynökség a háztartási és a gondozói munkát azon ágazatok egyikének tekinti, amelyekben a legmagasabb a munkaerő súlyos kizsákmányolásának kockázata az Európai Unióban; mivel ez a kizsákmányolás gyakran az alábbiak révén valósul meg: hivatalos szerződés hiánya vagy olyan szerződés, amely nem felel meg a ténylegesen végzett feladatoknak, túl alacsony bérek, szabálytalan kifizetések, sőt, gyakran a fizetés elmaradása, túl hosszú munkaórák, a szabadság hiánya, szexuális, faji alapú és/vagy szexista visszaélések;

⁽¹⁾ Háztartási alkalmazottak a világban: globális és regionális statisztikák és a jogvédelem mértéke (Domestic workers across the world: global and regional statistics and the extent of legal protection), Nemzetközi Munkaügyi Hivatal, Genf (ILO, 2013).

2016. április 28., csütörtök

- P. mivel a háztartási alkalmazottakat gyakran kötelezik túl hosszú munkaidőre, és 45 %-uk nem jogosult heti szabadidőre vagy éves fizetett szabadságra ⁽¹⁾; mivel különösen a bentlakásos háztartási alkalmazottaknak és gondozóknak olyan felelősségük és feladataik vannak, amelyek nem teszik lehetővé számukra, hogy megfelelő mennyiségű összefüggő pihenőidőt vegyenek ki;
- Q. mivel a női háztartási alkalmazottak több mint egyharmada nem jogosult szülési szabadságra és az ahhoz kapcsolódó jogokra és juttatásokra ⁽²⁾, továbbá egyes tagországokban a háztartási alkalmazottak és gondozók nem jogosultak munkanélküli ellátásra;
- R. mivel egyes tagállamokban az egészségügyi és gondozási ágazatban sok munkahely még mindig rosszul fizetett, gyakran nem biztosított a hivatalos szerződés és az egyéb alapvető munkavállalói jogok, továbbá kevésbé vonzóak az ilyen munkahelyek a fizikai és az érzelmi stressz magas kockázata, a kiégés veszélye és a karrierlehetőségek hiánya miatt; mivel az ágazat kevés képzési lehetőséget kínál, továbbá az itt foglalkoztatottak többnyire idős emberek, nők és migráns munkavállalók;
- S. mivel a háztartási alkalmazottak gyakran igen rossz vagy kockázatos körülmények között dolgoznak, és nem rendelkeznek megfelelő képzettséggel bizonyos feladatok ellátására, ami munkahelyi sérülésekhez vezethet; mivel a munkahelyi egészségvédelem és biztonság vonatkozásában minden háztartási alkalmazott és gondozó számára ugyanazokat az előírásokat kell biztosítani, függetlenül a foglalkoztatás típusától, azaz a hivatalosan alkalmazott munkavállalók és a közvetlenül a magánháztartások által alkalmazott munkavállalók esetében egyaránt;
- T. mivel az a tény, hogy ezek az emberek a munkaadó otthonában végzik a munkájukat, nem menti fel a munkaadót azon kötelezettsége alól, hogy betartsa a biztonsági és egészségvédelmi, illetve kockázatmegelőzési követelményeket, vagy hogy tiszteletben tartsa azok magánéletét, akik ott alszanak;
- U. mivel az au páirek a háztartási alkalmazottak olyan csoportját képezik, akiket gyakran nem tekintenek szabályos munkavállalóknak; mivel számos jelentésből az derül ki, hogy ez visszaéléseket eredményezhet, például azáltal, hogy az au páirek számára túl hosszú munkaidőt szabnak meg; mivel az au páireknek az egyéb háztartási alkalmazottakkal azonos védelmet kell kapniuk;
- V. mivel a háztartási alkalmazottak és gondozók többsége migráns nő, akik jelentős arányban rendezetlen jogállásúak, sokan közülük kiskorúak vagy alkalmi munkavállalók, vagy olyanok, akiknek nem ismerik el jogait és képesítéseit, valamint gyakran nincsenek tisztában jogaikkal, a közszolgáltatásokhoz csupán korlátozott hozzáféréssel rendelkeznek, vagy problémákba ütköznek a szolgáltatások igénybe vételekor, nem ismerik jól a helyi nyelvet és nem tagozódtak be a társadalomba;
- W. mivel a háztartási alkalmazottként dolgozó migráns munkavállalók halmozott megkülönböztetésnek lehetnek kitéve, és különösen ki vannak szolgáltatva a nemi alapú erőszaknak és a megkülönböztetésnek, mivel gyakran nem megfelelő, szabálytalan körülmények között dolgoznak; mivel konkrét erőfeszítéseket kellene tenni az ilyen munkavállalókkal szembeni rossz bánásmód, a nekik nyújtott szabálytalan fizetések, munkaviszonyuk tisztességtelen megszüntetése, valamint a velük szembeni erőszak vagy szexuális visszaélés megelőzése érdekében;
- X. mivel különösen a háztartási munka felé forduló, okmányokkal nem rendelkező migránsokat fenyegeti a hátrányos megkülönböztetés és a kizsákmányolás veszélye; mivel rendezetlen jogállásuk miatt ezek a munkavállalók vonakodnak attól, hogy védekezzenek és segítséget kérjenek, mivel félnek attól, hogy felfedik és kiutasítják őket; mivel ezt a helyzetet lelkiismeretlen munkaadók kihasználják;
- Y. mivel az okmányokkal nem rendelkező női migráns munkavállalók aggasztó mértékű diszkriminációnak vannak kitéve, és mivel saját jogaik nem ismerése, nyelvi akadályok vagy a letartóztatástól vagy munkahelyük elvesztésétől való félelmük miatt nem jelentik a visszaélések, a tisztességtelen elbocsátások, a bérek ki nem fizetése és az erőszak eseteit;
- Z. mivel a migráns nők gyakran úgy döntenek vagy arra kényszerülnek, hogy háztartási alkalmazottként vagy gondozóként dolgozzanak, mivel ezeket átmeneti, alacsony képzettséget igénylő állásoknak tekintik;

⁽¹⁾ Ugyanott.

⁽²⁾ Ugyanott.

2016. április 28., csütörtök

- AA. mivel a háztartási kisegítő és a gyermekek, fogyatékkal élők és idősek gondozását ellátó személyzet iránti növekvő igény az Európába irányuló migráció feminizációját eredményezte;
- AB. mivel a migráns nők gyakran arra kényszerülnek, hogy feketén vállaljanak munkát;
- AC. mivel a harmadik fél által működtetett ügynökségek egyes esetekben nőkereskedelemhez és kényszmunkához vagy egyéb, többek között a nők illegális toborzásával és különböző formájú kizsákmányolásával járó bűncselekményekhez köthetők; mivel az Eurostat kimutatásai szerint az emberkereskedelem nyilvántartásba vett áldozatainak 80 %-a nő, akiknek 19 %-át munkaerőként, többek között háztartási munkában zsákmányolják ki;
- AD. mivel figyelmet kell fordítani a gyermekmunkára, a zaklatásra és a háztartási foglalkoztatási ágazatban a munkavállalói jogokkal való kiterjedt visszaélésekre;
- AE. mivel a migránsok munkaerő-piaci integrációja fontos lépés a társadalmi és kulturális befogadás irányába;
- AF. mivel a házimunka terhét sokkal nagyobb mértékben viselik a nők, mint a férfiak, és azt nem értékelik pénzben, illetve nem ismerik el az értékét; mivel a nők foglalkoztatási aránya összefüggésben áll családi kötelezettségekkel; mivel több mint 20 millió európai (kétharmaduk nő) eltartott felnőttek gondozását végzi, ami megakadályozza őket abban, hogy teljes munkaidős munkahelyük legyen, és ez növeli a nemek közötti bérszakadékot, valamint azt eredményezi, hogy a nyugdíjkorhatárhoz közeli nők időskorukban jobban ki lesznek téve a szegénység kockázatának;
- AG. mivel, az ismert tendenciák ellenére, miszerint az európai népesség közel 20 %-a 65 év feletti, és becslések szerint ez az arány 2050-re eléri majd a 25 %-ot, az idősebb vagy fogyatékkal élő személyek gondozásához szükséges idő mintegy 80 %-ában – vagyis egy héten több nap, vagy minden nap – még mindig nem hivatalos gondozók, illetve családtagok látják el a gondozói feladatokat, és annak ellenére, hogy az Unióban nő a gondozók száma, a nem hivatalos gondozást jórészt 45–75 éves nők végzik (általában feleségek, szülők középkorú lányai vagy menyek);
- AH. mivel a válság következtében csökkentették a gondozási ágazatba irányuló állami beruházásokat, ami sokakat – főleg nőket – arra kényszerített, hogy kevesebb munkaórát dolgozzanak, vagy otthon maradjanak, és a mások segítségére utalt hozzátartozók, idősek, betegek vagy gyermekek gondozásával foglalkozzanak;
- AI. mivel az idősek növekvő száma, a munkaképes korúak csökkenő száma, továbbá az állami költségvetési megszorítások jelentős hatást gyakorolnak a szociális szolgáltatásokra, és mivel ez szintén hatással lesz azokra, akiknek – gyakran nehéz körülmények között – össze kell egyeztetniük a munkával és a gondozással kapcsolatos felelősségeiket;
- AJ. mivel a pénzügyi és társadalmi válság súlyosan érintette az Unió polgárait és lakosait, tovább súlyosbítva a munkahelyek bizonytalanságát, a szegénységet, a munkanélküliséget és a társadalmi kirekesztést, és azt eredményezve, hogy korlátozottá vált az állami és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés, vagy hogy nem lehet ezekhez hozzáférni;
- AK. mivel a legtöbb tagállamban a tartós gondozás vonatkozásában alkalmazott jelenlegi szakpolitikai modellek nem alkalmasak arra, hogy kiszolgálják idősödő társadalmaink igényeit, és mivel a legtöbb tagállam politikai kezdeményezéseiben mindeddig nem foglalkozott a demográfiai változásokkal;
- AL. mivel a családi szokások, hagyományok és formák jelentősen átalakultak, aminek következtében több munkavállaló vált szükségessé a háztartási ágazatban, és ami elkerülhetetlenül a gondozáshoz és a támogatáshoz kapcsolódó új szükségleteket teremtett, különösen az otthonukon kívül dolgozó nők és az egyszülős családok esetében;
- AM. mivel a gondozásra szorulóknak közül sokan olyan térségekben élnek, amelyeket az állami szolgáltatások hiánya, az elszigeteltség vagy egyéb, a hivatásos gondozókhoz vagy állami vagy magánjellegű intézményekhez való hozzáférést nehezítő körülmények jellemeznek, és mivel valószínű, hogy ezekkel a gondozásra szoruló személyekkel csak nem hivatásos gondozók foglalkoznak, akik gyakran, de nem minden esetben a szóban forgó személyek családtagjai;

2016. április 28., csütörtök

- AN. mivel számos tagállamban nem biztosított a minőségi, jövedelemtől függetlenül mindenki rendelkezésére álló gondozási szolgáltatás, azaz a szolgáltatásoknak minden felhasználó és ezek családja számára hozzáférhetőeknek és megfizethetőeknek kell lenniük;
- AO. mivel a támogató és gondozói szolgáltatások várólistáinak növekedése miatt egyre nagyobb mértékben kell támaszkodni a háztartási alkalmazottakra és gondozókra, és ennek következményeként a gondozásra szorulóknak gyakran elszegényednek és kizárított helyzetbe kerülnek;
- AP. mivel a fogyatékossgal élők, az idősek, a betegek, az eltartott személyek és kiskorúak megfelelő védelmének biztosítása uniós alapelv, és mivel a háztartási és gondozói munka olyan ágazat, amely fontos szerepet játszik ennek az elvnek az érvényesítésében;
- AQ. mivel a többféle otthoni, intézményi és egyéb közösségi támogató szolgáltatáshoz való jogot – beleértve a személyes segítséget is – a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 19. és 26. cikke rögzíti;
- AR. mivel a megfizethető női háztartási alkalmazottak és gondozók mind gazdasági, mind társadalmi szempontból jelentős szerepet játszanak, mivel lehetővé teszik főként más nők számára, hogy folytathassák szakmai pályafutásukat és társadalmi életet élhessenek, lehetővé teszik munkaadóik számára, hogy jobb egyensúlyt teremtsenek munkájuk és magánéletük között, valamint sokak számára lehetővé teszik, hogy a munkaerőpiac rendelkezésére álljanak;
- AS. mivel az ágazat gazdasági szempontból jelentős, és a munkaerő jelentős része – különösen az alacsony képzettségűek – számára biztosít munkalehetőséget;
- AT. mivel a háztartási és gondozói munka olyan ágazat, amely munkahelyeket teremt; mivel ezeknek minőségi munkahelyeknek kell lenniük, mivel az ebben az ágazatban dolgozók munkájának köszönhető, hogy sokan gazdaságilag és társadalmilag aktívak lehetnek otthonukon kívül;
- AU. mivel a háztartási alkalmazottak és gondozók alkalmazásának néhány tagállamban elterjedt gyakorlata a munkavállaló és a háztartás tulajdonosa vagy az eltartott személy közötti kétoldalú megállapodás, nem pedig állami struktúrákon vagy cégeken és vállalkozásokon keresztül megvalósuló hivatalos eszközök;
- AV. mivel a háztartási alkalmazottaknak és gondozóknak joguk van a tisztességes élethez – amely figyelembe veszi a munka, család és személyes élet közötti megfelelő egyensúly igényét, különösen a bentlakásos háztartási alkalmazottak esetében – és ugyanazokat a szociális és foglalkoztatási jogokat kell élvezniük, mint más munkavállalóknak;
- AW. mivel az ILO a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatásáról szóló 189. számú egyezménye és 201. számú ajánlása nemzetközi előírások történelmi jelentőségű gyűjteménye, melynek célja, hogy világszerte javítsa a háztartási alkalmazottak tízmillióinak munkakörülményeit; mivel a háztartási alkalmazottak többsége nő, és a 189. számú ILO-egyezményben megállapított új normák fontos lépést jelentenek a nemek közötti egyenlőség a munka világában való előmozdítása tekintetében és a nők törvény szerint egyenlő jogainak és védelmének biztosítása érdekében; mivel azonban az egyezményt megerősítő 22 állam közül mostanáig csupán hat uniós tagállam (Belgium, Finnország, Németország, Írország, Olaszország és Portugália);
- AX. mivel a 189. számú ILO-egyezmény célja a háztartási munka jogi elismerése, a jogok valamennyi háztartási alkalmazottra történő kiterjesztése, valamint a jogsértések és visszaélések megelőzése;
- AY. mivel 48 állam ratifikálta és további 18 aláírta a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló 1990. évi nemzetközi egyezményt, de a mai napig még egyetlen uniós tagállam sem írta alá vagy ratifikálta azt;
- AZ. mivel a háztartási alkalmazottak és gondozók jelentős mértékben hozzájárulnak a szociális védelmi rendszerekhez, szerepük azonban gyakran alábecsült, félreértett vagy azzal az e témában folytatott viták során nem foglalkoznak;

2016. április 28., csütörtök

- BA. mivel a háztartási alkalmazottak és gondozók foglalkoztatási körülményei tagállamonként jelentősen eltérőek: lehetnek alulfizetett, be nem jelentett munkavállalók, okmányokkal és szerződéssel nem rendelkező migránsok, és előfordul a háztartási munka és gondozás állami szociális szolgáltatásként való nyújtása vagy üzleti vállalkozások, ügynökségek, egyesületek és szervezetek által, magánjellegű szociális szolgáltatásként való nyújtása, illetve magánszervezetek által, közvetlen foglalkoztatásként való biztosítása;
- BB. mivel a háztartási foglalkoztatási ágazatban férfiakat is alkalmaznak, az EU-ban különösen gondozóként, és ezért ugyanolyan szintű védelemre és támogatásra van szükségük a nemi alapú megkülönböztetés megelőzése, valamint a munkaerő-piaci lehetőségek terén megvalósuló egyenlőség érdekében, összhangban az EUMSZ 19. és 153. cikkével;
- BC. mivel a legtöbb háztartási alkalmazott munkaadója nincs tisztában a háztartási alkalmazottak kötelezettségeivel és jogaival;
- BD. mivel a munkaügyi ellenőrzések gyakran nem terjednek ki a háztartási munkára, minthogy a legtöbb tagállamban nem ellenőrzik az ágazatot;
- BE. mivel az igazságszolgáltatási mechanizmusokhoz való hozzáférés gyakran nehézségekbe ütközik a munkaügyi jogsértések esetében, valamint a visszaélések vagy kizsákmányolás áldozatai számára; mivel a félelem, a munkahelyi elszigeteltség és a jogi támogatáshoz való hozzáférés nehézségei meghatározó akadályt jelenthetnek a rendezetlen jogállású migráns háztartási alkalmazottak és gondozók számára;
- BF. mivel a munkahelyi biztonságról és egészségvédelemről szóló irányelv (89/391/EGK irányelv) a magánháztartások által közvetlenül foglalkoztatott alkalmazottak kivételével kiterjed a hivatalosan alkalmazott háztartási alkalmazottakra és gondozókra;
1. úgy véli, hogy a háztartási munka és a gondozás szakmájának és értékének valódi munkaként történő közös uniós elismerésére van szükség, mivel e szakmai ágazat elismerése várhatóan visszaszorítaná a be nem jelentett munkavégzést és elősegítené a társadalmi integrációt, ezért felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy határozzanak meg közös szabályokat a háztartási munkára és a gondozásra vonatkozóan;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő szakpolitikai eszközöket a háztartási munkára és a gondozásra vonatkozóan, amelyek révén minőségi iránymutatásokat állapít meg mindkét ágazatra; úgy véli, hogy az ilyen kezdeményezéseknek a következőkre kell összpontosítaniuk:
 - a) a háztartási és gondozói munka professzionalizálásához szükséges általános keret bevezetése, amely az érintett foglalkozások és készségek, valamint karrierépítés elismeréséhez és szabványosításához vezet, ideértve a felhalmozott nyugdíjjogosultságot is a tagállami sajátosságokkal összhangban;
 - b) sürgősen szorgalmazza a gondozók szabadságáról szóló uniós irányelv és a nem hivatásos gondozói státusz elismerésére szolgáló olyan keret előterjesztését, amely gondozói feladataik ellátásának időtartamára díjazást biztosít és a szociális védelem minimális szintjét nyújtja számukra, valamint képzési támogatásban részesíti, illetve olyan, egyedi intézkedésekkel segíti őket, amelyek révén javíthatják élet- és munkakörülményeiket;
 3. üdvözli, hogy a Bizottság elkötelezte magát az „újrakezdés a dolgozó szülőknek és gondozóknak” kezdeményezés mellett;
 4. felhívja a tagállamokat, hogy állapítsanak meg szakmai képesítést a háztartási munka egyes fajtái tekintetében (idősgondozás, gyermekgondozás, fogyatékkal élő személyek gondozása), amelyekhez speciális készségek és képesítések szükségesek;
 5. úgy véli, hogy a háztartási munka és gondozás ágazata és ennek professzionalizálása munkahelyeket és növekedést teremthet, és hogy ezért méltányos javadalmazásra van szükség; úgy véli, hogy a kapcsolódó megoldások társadalmi innovációs modell részét képezhetik;
 6. úgy véli, hogy a háztartási szolgáltatásokat nyújtó alkalmazottak professzionalizálódása növelni fogja az ágazat vonzerejét, a szolgáltatás minőségét és elősegíti a tisztességes és elismert munkát;

2016. április 28., csütörtök

7. hangsúlyozza a háztartási alkalmazottak és gondozók készségei és képesítései elismerése ösztönzésének fontosságát, több kilátást nyújtva számukra a szakmai előrelépés terén, valamint az idősokkal és gyerekekkel foglalkozó személyek külön képzésének fontosságát a minőségi munkahelyekhez és jobb munkakörülményekhez, többek között formális szerződések kötéséhez, a képzéshez való hozzáféréshez és a jobb szociális elismeréshez vezető minőségi foglalkoztatás előmozdítása érdekében; hangsúlyozza a megszerzett készségek, képesítések és tapasztalat érvényesítése és tanúsítása biztosításának, valamint a szakmai előrelépés elősegítésének fontosságát; ennek elérése érdekében alapvető fontosságúnak véli képzések és átképzések létrehozását;

8. kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat a női háztartási és gondozói munkakörök professzionalizációját, képzéseit, folytonos készségfejlesztését és elismerését magában foglaló rendszerek létrehozására, beleértve adott esetben az írás-olvasás készségét, növelve személyes, szakmai fejlődésük esélyeit és karrierlehetőségeiket;

9. felkéri a tagállamokat, hogy időközben szabályozzák a munkáltatóként működő háztartások és a munkáltató háztartásában fizetett háztartási szolgáltatásokat nyújtó munkavállaló/alkalmazott közötti bármilyen munkakapcsolatot;

10. felhívja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki jogi keretet, amely lehetővé teszi a háztartási alkalmazottak és gondozók legális és szervezett foglalkoztatását, meghatározza az érintettek jogait és kötelességeit, hogy jobbiztonságot teremtsen mind az ezen ágazatban dolgozó munkavállalók, mind pedig lehetséges munkaadók számára; kéri, hogy a jogi keret térjen ki a munkaszerződés konkrét részleteire, valamint arra a tényre, hogy sok munkaadó magánszemély, akik adott esetben nem ismerik a jogi eljárásokat;

11. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek határozott lépéseket a háztartási és gondozói munka ágazatában – amely jelentős hozzáadott értéket biztosít a gazdaság számára – azáltal, hogy szakmaként ismerik el a háztartási alkalmazottak és gondozók által végzett munkát, valamint valódi munkavállalói jogokat és szociális védelmet biztosítanak számukra munkaügyi jogszabályok vagy kollektív megállapodások révén;

12. támogatja a 201. sz. ajánlással kiegészített, a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatásáról szóló 189. számú ILO-egyezményt, mivel globális szinten foglalkozik azzal az igénnyel, hogy a munkavállalókat a munkajog hatálya alá kell vonni, valamint a szociális jogok, a megkülönböztetésmentesség és az egyenlő bánásmód érvényesítésére szólít fel;

13. felhívja a tagállamokat az ILO 189. egyezményének ratifikálására, illetve az egyezmény maradéktalan alkalmazására, a munkafeltételek javítása és a szóban forgó egyezmény cikkeinek és az ILO 2011. évi 201. sz. ajánlásának való megfelelés biztosítása érdekében; emlékeztet arra, hogy az ILO alapszabályának megfelelően a kormányok kötelesek az egyezményt és az ajánlást a nemzeti jogalkotók elé terjeszteni az ezen eszközök végrehajtására vonatkozó intézkedések előmozdítása érdekében, valamint hogy, az egyezmény esetében, az előterjesztési eljárás a ratifikálást is célozza;

14. úgy véli, hogy a valamennyi tagállam általi ratifikálás fontos lépés volna az emberi jogok előmozdítása és védelme irányába, és erős politikai jelzésként szolgálna a munkavállalók, nevezetesen a női háztartási alkalmazottak ellen elkövetett visszaélés, zaklatás és erőszak minden formája ellen;

15. felszólítja a tagállamokat, hogy vonják be a háztartási alkalmazottakat és gondozókat valamennyi nemzeti munkaügyi, egészségügyi, szociális támogatásra és biztosításra vonatkozó, valamint megkülönböztetést tiltó jogszabály hatálya alá, elismerve társadalmi és gazdasági hozzájárulásukat; ennek értelmében sürgeti a Bizottságot, hogy fontolja meg az összes olyan uniós irányelv felülvizsgálatát, amely kizárja a háztartási alkalmazottakat és gondozókat a munkavállalók többi csoportjára érvényes jogokból;

16. elismeri, hogy néhány tagállam vonakodik attól, hogy jogszabályokat hozzon a magánszférát illetően; úgy véli azonban, hogy a fellépés hiánya sokba kerül majd mind a társadalom, mind az érintett munkavállalók számára; hangsúlyozza, hogy a gondozók iránti kereslet előre jelzett növekedése, különösen a magánháztartásokban, szükségessé teszi az ilyen jellegű jogszabályokat a munkavállalók védelme érdekében; felhívja ezért a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködve tegyenek lépéseket egy megfelelő felügyeleti rendszer létrehozására, a 189. sz. ILO egyezmény 17. cikkével összhangban, valamint dolgozzanak ki megfelelő szankciókat a munkahelyi biztonság- és egészségvédelmi törvények és előírások megszegésének esetére;

2016. április 28., csütörtök

17. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák és tartassák be a munkahelyi egészségvédelem és biztonság megfelelő szintjét, például az anyasági védelem biztosítása révén, valamint lépjenek fel a munkavégzéshez kapcsolódó balesetek, illetve a munkahelyi sérülések és betegségek kockázatának megelőzése érdekében; hangsúlyozza, hogy a már az ágazatban dolgozók esetében a gyakorlatközpontú képzési és újraképzési rendszerek révén javítani kell a normákat; úgy véli, hogy e képzésnek magában kell foglalnia a bizonyos testtartással és mozgással járó munkakörök jelentette kockázatok, valamint a biológiai és kémiai kockázatok kezelését, illetve a támogató technológia használatát;

18. alapvető fontosságúnak tartja a bizonytalan és be nem jelentett munka elleni küzdelmet, mivel ez a jelenség súlyosan érinti a háztartási alkalmazottakat, így a migráns női munkavállalókat, tovább súlyosbítva amúgy is kiszolgáltatott helyzetüket; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza az ilyen gyakorlatok – többek között a gyermekmunka – megszüntetésének és büntetésének fontosságát; e tekintetben támogatja a háztartási alkalmazottak és gondozók bizonytalan helyzetének kezelését a be nem jelentett munkavállalás elleni európai platform keretében; emlékeztet arra, hogy a be nem jelentett munkavállalás nem teszi lehetővé, hogy társadalombiztosítással rendelkezzenek, valamint negatív hatással van munkakörülményeikre az egészség és biztonság vonatkozásában; ezért arra számít, hogy a be nem jelentett munkavégzés elleni európai platform meg fogja előzni a be nem jelentett munkavégzést és visszatart attól, mivel a szürkegazdaság veszélyezteti a munkahelyek biztonságát, hátrányosan befolyásolja a gondozás színvonalát és a be nem jelentett gondozók munkakörülményeit, veszélyezteti a szociális jóléti rendszer fenntarthatóságát és csökkenti az államháztartásba befolyó adóbevételeket,

19. felszólítja a tagállamokat, hogy a munkavállalók védelme és a be nem jelentettől a bejelentett munkavégzésre való áttérést jobb védelem és egyszerűbb munkaügyi ellenőrzési és vizsgálati mechanizmusok révén elősegítve ruházzanak be a háztartási és gondozási ágazatban jelentős mértékű be nem jelentett munkavégzés megelőzése, felismerése és az ellene való küzdelem módjainak növelésébe és javításába, különösen az emberkereskedelem és a munkaerő-kizsákmányolás eseteit, illetve azon cégek ügyeit illetően, amelyek háztartási és gondozási szolgáltatásokat nyújtanak be nem jelentett és hamis önfoglalkoztatást használva;

20. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák az Unióba irányuló migráció jogszerű lehetőségeit, és vezessenek be célzott jogszerű migrációs programokat; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak kétoldalú megállapodást kell kötniük azokkal az államokkal, ahonnan a statisztikák szerint a háztartási alkalmazottak és gondozók származnak, a küldés és fogadás szabályozása érdekében, ily módon elősegítve az emberkereskedelem és kényszmunka elleni küzdelmet, ugyanakkor megakadályozva a szociális dömpinget; felszólítja a tagállamokat, hogy ratifikálják a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló, az ENSZ közgyűlése által 1999. december 18-án elfogadott nemzetközi egyezményt;

21. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a múlt tapasztalataiból leszűrt tanulságokon alapuló szabályozási rendszerek kialakítását annak érdekében, hogy a migráns munkavállalók kevésbé legyenek kitéve a szabályozatlan helyzetből fakadó kizsákmányolás és visszaélés kockázatának; határozottan kéri a tagállamokat, hogy amikor a be nem jelentett háztartási alkalmazottak és gondozók úgy döntenek, hogy kilépnek a feketemunka ördögi köréből, nyújtsanak számukra támogatást és védelmet;

22. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a kizsákmányolás – konkrétan háztartási munka végzése – céljából elkövetett emberkereskedelem eseteinek vizsgálatát az áldozatok azonosítását és védelmét szolgáló mechanizmusok fejlesztése érdekében, és vonják be a nem kormányzati szervezeteket, a szakszervezeteket, az állami hatóságokat és az összes polgárt az emberkereskedelem és a súlyos kizsákmányolás jelenségének felderítésébe;

23. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bővítsék ki az emberkereskedelem felszámolása érdekében létrehozott eszközöket és mechanizmusokat – mint például az áldozatkezelési mechanizmusokat vagy az ideiglenes tartózkodási engedélyt – és vizsgálják felül ezeket azzal a céllal, hogy alkalmazási körüket a súlyos munkaerő-kizsákmányolás emberkereskedelmet nem magában foglaló eseteire is alkalmazzák;

24. felszólítja a tagállamokat, hogy az ILO 189. sz. egyezményének 17. cikkével összhangban dolgozzanak ki hatékony és hozzáférhető panasztételi mechanizmusokat, valamint a háztartási alkalmazottakat védő nemzeti törvényeknek és rendeleteknek való megfelelés elérésére szolgáló eszközöket; felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre a munkaügyi ellenőrzésre, a végrehajtásra és a szankcionálásra vonatkozó intézkedéseket, a nemzeti törvényekkel és rendeletekkel összhangban, és kellően figyelembe véve a háztartási munka sajátos jellemzőit; kéri továbbá, hogy amennyiben összeegyeztethetők a nemzeti törvényekkel és rendeletekkel, ezen intézkedések határozzák meg azokat a feltételeket, melyek alapján – a magánélet kellő tiszteletben tartása mellett – belépést lehet biztosítani a háztartások épületeibe; kéri a tagállamokat, hogy a nemzeti szabályozással összhangban vegyék fontolóra olyan mechanizmusok kialakítását, amelyek hatékonyan kezelik a visszaéléseket, például a háztartásokban végzett helyszíni ellenőrzés révén olyan esetekben, amelyekben indokolt a visszaélés gyanúja;

2016. április 28., csütörtök

25. aggódalmának ad hangot a női háztartási alkalmazottak és gondozók cégek vagy munkaközvetítő ügynökségek általi felvételére vonatkozó felügyelet és ellenőrzés hiányát illetően, és megismétli, hogy szükséges az állami felügyelők és ellenőrzések számának növelése a jogszabályok érvényesítése érdekében;

26. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket az ellenőrzések fokozása érdekében, és találjanak innovatív vizsgálati módszereket, melyek tiszteltben tartják a magánéletet, különösen a magánlakások esetében, ahová bírósági engedély nélkül nem léphetnek be az ellenőrök, és megfelelően tájékoztassák és képezzék ki az ellenőröket a háztartási alkalmazottakkal szembeni rossz bánásmód, kizsákmányolás, beleértve a pénzügyi kizsákmányolást is, erőszak vagy szexuális zaklatás felszámolása érdekében;

27. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki kampányokat a láthatóság javítása céljából, illetve, hogy a köz- és magánszervezetek jobban megértsék a szabályozott háztartási és gondozói munka előnyeit a szakma méltóságának megteremtése és a női háztartási alkalmazottak és gondozók fontos munkájának és társadalmi szerepének elismerése érdekében; emellett kéri a tagállamokat, hogy hívják fel a figyelmet a magánháztartásokban tapasztalható súlyos kizsákmányolásra, célul tűzve ki az ilyen alkalmazottak kizsákmányolásával szembeni zéró tolerancia alkalmazását;

28. felhívja a tagállamokat, hogy finanszírozzanak és indítsanak figyelemfelkeltő kampányokat a háztartási alkalmazottak és gondozók, illetve munkaadók jogairól és kötelességeiről, valamint a háztartási ágazatban tapasztalható kizsákmányolás kockázatairól és hatásairól, továbbá segítsék elő a háztartási és gondozói munka elismerését; javasolja a tagállamoknak, hogy dolgozzanak ki cselekvési terveket;

29. felszólítja a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködve alakítsák ki és javítsák a háztartási alkalmazottak és gondozók jogairól szóló információs csatornákat, és gondoskodjanak az információk lehető legnagyobb fokú hozzáférhetőségéről az összes munkavállaló számára; javasolja, hogy a bevált gyakorlatok nyomán minden tagállamban regionális és helyi szinten is hozzanak létre a munkavállalók jogaival kapcsolatos segítségnyújtással és tájékoztatással – kampányok formájában is – foglalkozó információs pontokat, telefonos segélyvonalat és weboldalakat az adott ország nyelvén és más megfelelő nyelveken; hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szervezeteknek, például a nők és migránsok érdekképviselőivel foglalkozó szervezeteknek is képesnek kell lenniük ilyen információk nyújtására; rámutat, hogy ezeket az eszközöket oly módon kell kialakítani, hogy lehetővé tegyék bevált gyakorlatok, idevágó tanácsok és útmutatás nyújtását az esetleges munkaadóknak, beleértve a családokat és az ügynökségeket is, valamint foglalkoztatási mintaszerződéseket kell kínálniuk annak biztosítása érdekében, hogy a munkaadók ellássák feladataikat;

30. határozott fellépésre szólít fel minden ágazatban azon vállalkozásokkal szemben, amelyek üzleti modellje illegális munkavállalók kihasználásán alapul a működési költségek minimalizálása, a nyereség maximalizálása és a törvényes módon működő vállalkozások ágazatból való kiszorítása céljából;

31. hangsúlyozza a szakszervezetek fontos szerepét abban, hogy tájékoztassák a munkavállalókat jogaikról és kötelezettségeikről; megjegyzi, hogy ez az egyik módja annak, hogy a háztartási alkalmazottak egységesen léphessenek fel, kollektív tárgyalásokat folytathassanak és védhessék jogaikat és érdekeiket;

32. felszólít a szociális partnerek, különösen a szakszervezetek európai és nemzeti szintű megfelelő képviselőit, hogy a nemzeti gyakorlatokkal összhangban intenzívebb ágazati kollektív tárgyalásokat folytassanak ezen ágazatok tisztességes munkafeltételeinek tényleges előmozdítása és erősítése érdekében; felszólít ezenkívül a szakmai szervezetek, a háztartási alkalmazottakat és gondozókat támogató, valamint azok képviselőitében működő szervezetek, továbbá más illetékes civil társadalmi szervezetek megfelelő képviselőit, valamint annak biztosítására, hogy azok teljesen tisztában legyenek a háztartási alkalmazottként vagy gondozóként foglalkoztatott nők munkavállalói jogainak védelméből fakadó kihívásokkal;

33. sajnálja, hogy a különböző tagállamokban a női háztartási alkalmazottak és gondozók továbbra is gyér képviselettel rendelkeznek a szakszervezetekben, és hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell e női munkavállalókat arra, hogy csatlakozzanak a szakszervezetekhez;

34. kiemeli annak fontosságát továbbá, hogy a munkaadók szövetségekbe és egyéb, nemzeti szintű szervezetekbe tömörüljenek, mivel úgy véli, hogy az ilyen munkaadói szervezetek nélkül a háztartási és gondozói munka jogi szabályozására, valamint a munkafeltételek és az ilyen munkák vonzerejének javítására irányuló erőfeszítések hiábavalóak lesznek;

2016. április 28., csütörtök

35. megállapítja, hogy a magán háztartási munkaadók alapvető szerepet játszanak a tisztességes munkaügyi normák és jogok tiszteletben tartásában; felszólítja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak róla, hogy a vonatkozó információk hozzáférhetőek legyenek a munkáltatók és munkavállalók számára;

36. felhívja a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges lépéseket a háztartási alkalmazottak és gondozók kiszolgáltatott és alulértékelt szakmájának nyomon követése és dokumentálása, valamint a jelenlegi helyzet kezelését célzó intézkedések előterjesztése érdekében;

37. felszólítja a Bizottságot és az illetékes uniós ügynökségeket, hogy készítsenek a szabályozott háztartási munka különböző rendszereit összehasonlító tanulmányt, és gyűjtsenek adatokat a tagállamokban fennálló helyzetről; úgy véli, hogy ezeknek az adatoknak a bevált gyakorlatok tagállamok közti megosztását kell szolgálniuk, különösen a háztartási munkavállalók kizsákmányolása elleni küzdelem optimalizálása érdekében; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt arról, hogyan járulnak hozzá a gondozók és háztartási alkalmazottak a tagállamok szociális védelmi rendszereihez és gazdaságaihoz;

38. ösztönzi a bevált gyakorlatok megosztását a tagállamok között a tevékenységek bővítése és hatásuk növelése érdekében;

39. úgy véli, hogy az egyes tagállamokból származó bevált gyakorlatok elfogadása és adaptációja a háztartási alkalmazottak és gondozók szabályos foglalkoztatási formáit eredményezheti;

40. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek össze, elemezzenek és tegyenek közzé megbízható statisztikai adatokat életkor, nem és állampolgárság szerinti bontásban annak érdekében, hogy lehetővé tegyék tájékozott párbeszédet folytatását a háztartási munka ágazata professzionalizációjának módjára vonatkozó legjobb megoldások keresése során, és kéri, hogy bízzák meg az Eurofound-ot és az OSHA-t a védelemnyújtás, panaszok benyújtása és figyelemfelhívás módszereinek kialakításával;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy a Foglalkoztatási Bizottság (EMCO) napirendjére vegye fel a háztartási alkalmazottak és gondozók ágazatának helyzetéről szóló tárgyalásokat;

42. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a területre vonatkozó jogi aktusok vagy nemzeti jogszabályok felülvizsgálata és előkészítése során – a nemzeti hatáskörök tiszteletben tartása mellett – biztosítsák a háztartási alkalmazottak és gondozók érdekeinek figyelembevételét;

43. elismeri a gondozóként és önkéntesként (nem hivatalos gondozásban) dolgozó családtagok óriási társadalmi és gazdasági értékét, és a szolgáltatás visszaszorulása vagy a szolgáltatás megemelkedett költségei révén rájuk háruló egyre nagyobb felelősséget;

44. megjegyzi, hogy nő a hosszú távon intézményi gondozásban élő emberek száma és fokozódik a fogyatékossgal élő személyek társadalmi kirekesztése az EU-ban, ami közvetlenül sérti az EU által a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény és a 2010–2020-as európai fogyatékossgügyi stratégia keretében vállalt kötelezettségeket;

45. úgy véli, hogy ösztönözni kell a közvetett otthoni gondozási gyakorlatokat, támogatva a független élet biztosítására irányuló projekteket, amelyek lehetőséget kínálnak a fogyatékossgal élő emberek számára, hogy képesített szakembereket válasszanak vagy ilyenekhez forduljanak, akik házhoz jönnek, különösen a fogyatékossg leg súlyosabb eseteiben;

46. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak szélesebb körű hozzáférést kell biztosítaniuk a könnyen hozzáférhető és megfizethető, jó minőségű és közösségi alapú gyermekgondozáshoz, a fogyatékos- és idősgondozáshoz, megfelelő finanszírozás révén, minimálisan csökkentve ezáltal az e feladatok informális vagy bizonytalan végrehajtását indokoló tényezőket, és javítva a hivatásos gondozók által végzett munka értékének elismerését; kiemeli, hogy a tagállamoknak olyan szolgáltatásokat kell kialakítaniuk, amelyek támogatják a családot, a hivatalos és nem hivatalos gondozókat;

47. felszólítja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a munkaerő-felvételt a szociális gondozói szolgáltatások területén és tegyenek az ágazat vonzerejének növeléséért, hogy az életképes karrierlehetőséget jelentsen;

2016. április 28., csütörtök

48. sürgeti a tagállamokat, hogy ruházzanak be a stabil, magas színvonalú munkahelyekbe a háztartási és gondozói munka ágazatában, többek között olyan uniós alapok révén is, mint az Európai Szociális Alap (ESZA) és a foglalkoztatás és szociális innováció európai programja;

49. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék és támogassák a szociális és egészségügyi szolgáltatásokat célzó innovatív megoldásokat és az azokba történő beruházást, melyek nagyszerű munkahely-teremtési potenciállal bírnak, alapvető fontosságúak öregedő társadalmunk és általában a demográfiai változás okozta igények kielégítéséhez, továbbá szükségesek a válság negatív társadalmi következményeinek visszafordításához;

50. kéri a Bizottságot, hogy ossza meg a háztartási alkalmazottak és gondozók egyesületeinek és szövetkezeteinek az Unió gazdasági modelljeibe ágyazott bevált gyakorlatait;

51. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a munkavállalói szövetkezetek létrehozását a gondozói és háztartási szolgáltatási ágazatban, különös tekintettel a vidéki térségekre, mivel ez pozitív hatással lesz a minőségi és fenntartható munkahelyek megteremtésére, különösen azon munkavállalók tekintetében, akiknek nehézségeik vannak a munkaerőpiaci integrációval;

52. felszólítja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a legfiatalabb háztartási alkalmazottak ne hagyják el az iskolát munkavállalási célból;

53. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54/EK irányelvet; kéri továbbá a tagállamokat, hogy következetesen hajtsák végre ezen irányelvet;

54. kéri a tagállamokat, hogy a bejelentett háztartási alkalmazottak és gondozók alkalmazásának ösztönzése érdekében mérlegeljék ösztönzők bevezetését; ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be egyszerű bejelentési rendszereket a be nem jelentett foglalkoztatástól való eltántorítás és a kérdés kezelése céljából, ahogyan azt az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság javasolta a „Családi szolgáltatások fejlesztése a foglalkoztatási arányok növelése és a nemek közötti munkahelyi egyenlőség elősegítése érdekében” című véleményében 1a; ajánlja a Bizottság számára, hogy segítse elő az olyan bevált gyakorlatok megosztását a tagállamok között, a sikeres modelleket állítva mintául, amelyek pozitív hatást gyakoroltak az ágazatra szociális és foglalkoztatási szempontból, mint pl. a Belgiumban bevezetett „szolgáltatási utalványok”, illetve a francia „általános szolgáltatási foglalkoztatási utalvány”;

55. úgy véli, hogy a háztartási alkalmazottak és gondozók, illetve a munkavállalók közötti rugalmas szerződéses megállapodások megteremtése érdekében érdemes oly módon kiigazítani a jogszabályokat, hogy azok mindkét fél számára elősegítsék a háztartási szolgáltatások legalkalmasabb időpontban történő igénybevételét/nyújtását, ugyanakkor biztosítsák a munkavállalók védelmét;

56. azt tanácsolja a tagállamoknak, hogy a háztartási alkalmazottak és gondozók jogszerű foglalkoztatására vonatkozó világos szabályozást olyan ösztönzőkkel erősítsék meg, melyek hatására a háztartási alkalmazottak és lehetséges munkaadók a foglalkoztatás, illetve a munkavállalás jogszerű módját választják; felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy küszöböljék ki azokat a jogi akadályokat, amelyek miatt jelenleg igen alacsony a bejelentett, közvetlenül családok által foglalkoztatott munkavállalók száma;

57. megismétli az Európai Parlament felhívását a strukturált párbeszédre a gondozási ágazatban ⁽¹⁾;

58. felszólítja a tagállamokat, hogy egyenlő feltételeket biztosítsanak az uniós és nem uniós au páireknek, és adjanak nekik összevont tartózkodási/munkavállalási engedélyt, amely meghatározza a munkaidőt, a szerződés típusát és a fizetési feltételeket; felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják az Európa Tanács au páirek közvetítésére vonatkozó megállapodását; kéri, hogy a tagállamok fejlesszék tovább az aupair-közvetítő ügynökségekre vonatkozó akkreditációs rendszert és ellenőrzési mechanizmusokat;

59. emlékeztet az au páirek hivatalos elismerésének szükségességére, összhangban az au pair munkáról szóló európai egyezményrel, hogy ne váljanak a háztartási alkalmazottak és gondozók nem hivatalos helyettesítőivé;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2013. július 4-i állásfoglalása (HL C 75., 2016.2.26., 130. o.).

2016. április 28., csütörtök

60. kéri a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a háztartási alkalmazottakat és gondozókat emberi lényként becsüljék meg Európában, és tegyék lehetővé számukra a munka és a magánélet közti egyensúlyt, beleértve a munkaidő-irányelv (2003/88/EK) rájuk való kiterjesztését, annak érdekében, hogy az alkalmazottak hozzájussanak a pihenés alapvető fontosságú időszakaihoz, és ne legyenek túl sok munkaórára kényszerítve;
61. arra kéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el a munka és a családi élet összeegyeztethetőségét célzó intézkedéseket, mivel ezek elő fogják segíteni, hogy a nők megmaradhassanak a fizetett állásokban és csökkenjen a nyugdíjkülönbség;
62. kéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy a háztartási alkalmazottak és gondozók a nemzeti jogszabályokkal összhangban részesüljenek nyugdíj-hozzájárulásban.
63. kéri a nemzeti minimálbérrel rendelkező országokat annak biztosítására, hogy minden háztartási gondozó és alkalmazott legalább ekkora fizetést kapjon;
64. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az ILO-nak.
-

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0204

A nemek közti egyenlőség és a nők jogainak erősítése a digitális korban

Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a nemek közötti egyenlőségről és a nők jogainak erősítéséről a digitális korban (2015/2007(INI))

(2018/C 066/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995-ben elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, különösen a „nők és a média” kérdésére,
- tekintettel a 2000-ben tartott ENSZ Közgyűlés 23. rendkívüli ülészakának záródokumentumára, amelyben az információs és kommunikációs technológiákat (ikt-k) olyan eredményként ismerik el, amelyek új lehetőségeket kínálnak a nők társadalmi szerepvállalásának növelésére, de lehetséges kockázatokat is rejtenek,
- tekintettel a 2003-ban Genfben tartott információs társadalmi csúcstalálkozón (WSIS) elfogadott genfi alapelvek nyilatkozatára és cselekvési tervére,
- tekintettel a „Tunisi elkötelezettség és menetrend az információs társadalomért” című dokumentumra, amely a 2005. november 16–18-án Tuniszban tartott információs társadalmi csúcstalálkozó második szakaszában elfogadott WSIS-menetrendek végrehajtására vonatkozó pénzügyi és nemzetközi mechanizmusokat részletezi,
- tekintettel a WSIS záródokumentuma és a kapcsolódó „WSIS+10 Vision for WSIS Beyond 2015” című dokumentum végrehajtásáról szóló nyilatkozatban a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos hivatkozásokra,
- tekintettel a 2015. május 25–29-én Genfben tartott információs társadalmi csúcstalálkozó „Együttes Innováció: az ikt-k fenntartható fejlődésének megalapozása” című fórumának eredményeire, amelyen részt vett a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság küldöttsége,
- tekintettel az információs társadalmi csúcstalálkozó (WSIS) cselekvési iránymutatásaira, amelyeket összekapcsoltak a fenntartható fejlesztési célokkal e két globális stratégia egymást erősítő hatásainak fokozása érdekében, beleértve azt az intézkedést is, hogy 2030-ig bontakoztassák ki és mozdítsák elő mindenki társadalmi, gazdasági és politikai befogadását, kortól, fogyatékoságtól, genetikai jellemzőktől, nemtől, szexuális irányultságtól, nemi identitástól, fajtól, társadalmi vagy etnikai származástól, vallástól vagy meggyőződéstől, valamint gazdasági vagy egyéb helyzettől függetlenül,
- tekintettel a Bizottságnak a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló 2010–2015 stratégiájára (SEC(2010)1079), amely a nők és az internet területéhez kapcsolódó számos intézkedést tartalmaz, különösen az ikt-kra vonatkozóan és a stratégia féldős felülvizsgálata tekintetében,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a lányok oktatás révén történő érvényesülésének európai uniós támogatásáról szóló, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0218.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0312.

2016. április 28., csütörtök

- tekintettel a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács (EPSCO) „A nők és a gazdaság: gazdasági függetlenség a rész munkaidő és az önfoglalkoztatás nézőpontjából” című, 2014 júniusi következtetéseire, mely szerint „az Európa 2020 stratégia számos kiemelt növekedési területet határoz meg, többek között a fehér gazdaságban, valamint a tudományos és technológiai ágazatban”. Annak érdekében, hogy az említett területeken teljes mértékben ki lehessen aknázni az európai növekedésben rejlő lehetőségeket, fontos a nemi sztereotípiák leküzdése, valamint az oktatási és foglalkozási szegregáció felszámolása.”,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló, 2015. október 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazása elvének alkalmazásáról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2012. május 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A nemi sztereotípiák felszámolásáról az EU-ban” című, 2013. március 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A növekedésről, a mobilitásról és a foglalkoztatásról szóló digitális menetrend” című, 2013. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, különösen a digitális készségekkel és munkahelyekkel foglalkozó nagykoalícióra,
- tekintettel a digitális menetrend 60. intézkedésére, amely célja a nők ikt-val kapcsolatos karrier indítására történő ösztönzése, valamint arányuk növelése az ikt-ágazatban,
- tekintettel a Bizottság „Európai digitális egységes piaci stratégia” című közleményére (COM(2015)0192),
- tekintettel a Bizottság digitális egységes piaci stratégiájának II. pillérére, amely a digitális hálózatok és az innovatív szolgáltatások fejlesztését elősegítő feltételek és egyenlő versenyfeltételek megteremtésére irányul, valamint III. pillérére, amely egy olyan digitális társadalmat támogat, amelyben a polgárok megfelelő készségekkel rendelkeznek, hogy megragadják az internet adta lehetőségeket és növeljék munkavállalási esélyeiket,
- tekintettel az Európai Parlament C. Tematikus Főosztályának a „Tanulmány a nők internethez kapcsolódó jogainak erősítéséről” címmel 2015-ben közzétett tanulmányára,
- tekintettel a 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ 7. cikkére a nemek közötti egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának előmozdításáról,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel a Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, különösen annak a „Nők és média” elnevezésű célkitűzésére, amely felszólít arra, hogy fokozzák a nők részvételét a médiában és új technológiákban folyó és azokon keresztül megvalósuló véleménynyilvánításban és döntéshozatalban, valamint segítsék elő belépésüket ezekre a területekre, továbbá kéri, hogy a médiában mozgósítsák elő egy kiegyensúlyozott és nem sztereotipizált női kép kialakulását,
- tekintettel a nők ikt-szektorbeli munkavállalásával kapcsolatos bevált gyakorlatokról a Bizottság által 2013-ban készített európai kódexre,
- tekintettel 2012-es mélyreható elemzésére „Nők az ikt-szektorban” címmel,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0351.

⁽²⁾ HL C 264. E, 2013.09.13., 75. o.

⁽³⁾ HL C 36., 2016.1.29., 18. o.

⁽⁴⁾ HL C 93., 2016.3.9., 120. o.

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 320. o.

2016. április 28., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) „A nőkkel szembeni erőszak – az egész EU-ra kiterjedő felmérés. Fő eredmények” című, 2014 márciusában közzétett jelentésére,
 - tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság emberkereskedelem felszámolására irányuló európai uniós stratégiájára (2012–2016), valamint annak végrehajtásáról szóló félidős jelentésre,
 - tekintettel a 2014-ben induló, szervezett és súlyos bűnözésre vonatkozó uniós szakpolitikai ciklusra, és az emberkereskedelem kiemelt területére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0048/2016),
- A. mivel a digitalizáció forradalmasította és alapvetően megváltoztatta annak módját, ahogyan az emberek információkat szereznek és nyújtanak, kommunikálnak, érintkeznek egymással, tanulnak és dolgoznak, új lehetőségeket teremtve a nyilvános és politikai vitákban, a képzésben és a munkaerőpiacon való részvétellel, új távlatokat nyitva az önálló élethez, és óriási gazdasági potenciált rejtve magában az Európai Unión belül és kívül; mivel a digitalizáció nem csak a piacokra van hatással, de a társadalom egészére is;
- B. mivel az információs és kommunikációs technológiák (ikt) révén kialakuló információs társadalom rengeteg lehetőséget rejt magában a javak és az ismeretek létrehozása és megosztása tekintetében, mint ahogyan azt például az ingyenes és nyílt forráskódú szoftvereket előállító ágazat is mutatja, amely megváltoztatta a szoftverek előállításának, terjesztésének, támogatásának és használatának módját, lehetővé téve a szélesebb körű digitális befogadást; mivel a digitalizáció továbbá lehetőséget kínál az idő és a tér rugalmasabb és változatosabb kihasználására, igazságosabb társadalmi modellek felé mozdulva; mivel ugyanakkor a munkaerőpiac digitalizációja a kirekesztés új dimenzióit teremtheti meg, például a gazdasági, társadalmi, kulturális és nemi szegregáció kockázatát;
- C. mivel Európában 100 fejlesztőből csupán kilenc nő, mivel az információs és kommunikációs technológia ágazatában tevékenykedő menedzserek csupán 19 %-a nő (míg egyéb szolgáltató ágazatokban a nők aránya 45 %), és mivel a vállalkozók csupán 19 %-a nő (míg egyéb szolgáltató ágazatokban a nők aránya 54 %) ⁽²⁾;
- D. mivel ezek a fejlemények komoly lehetőséget kínálnak a nők részvételének erősítésére, lehetővé téve az információhoz és az ismeretekhez nem hagyományos eszközökkel való hozzáférést, és olyan fórumot biztosítva a véleménynyilvánításra, amely másokat cselekvésre ösztönöz, új lehetőségeket teremtve a nők, a lányok, az LMBTI-személyek és a sajátos igényekkel rendelkező személyek – köztük a fogyatékossgal élők – jogainak és szabadságainak védelmét célzó kommunikációra és kampányolásra; mivel a nők információs társadalomban való tevékeny részvétele nemcsak az igazságosság és az egyenlőség kérdése, hanem a társadalom szociális és gazdasági körülményei és az uniós versenyképesség javításához is hozzájárul majd;
- E. mivel továbbra is jelentős különbségek mutatkoznak a nemek között a szakmai és oktatási lehetőségekhez való hozzáférésben az információs és kommunikációs technológiák és a digitális készségek tekintetében; mivel a digitalizáció erős hatást gyakorol a médiafogyasztásra és -terjesztésre, észrevehetőbben a fiatalabb felhasználók esetében, új csatornákat nyitva meg és lehetőséget teremtve egy kevésbé hierarchikus médiakörnyezetre; mivel a digitalizáció könnyítheti, de új kihívások elé is állítja a nők szerepvállalásának erősödését a nőkről alkotott negatív, lealacsonyító és sztereotíp megjelenítéseken keresztül;

⁽¹⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁽²⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/women-active-ict-sector>

2016. április 28., csütörtök

- F. mivel a digitális kommunikációs csatornák és a közösségi hálózatok különös jelentőséggel bírnak a szülői szabadságon lévő anyák és apák, valamint az otthonról dolgozók számára;
- G. mivel a digitalizációnak óriási hatása van a munkaerőpiacra az értékláncok megváltoztatása, valamint az új munkalehetőségek és rugalmas foglalkoztatási formák teremtése révén; mivel a digitalizáció által a rugalmas munkaidő-szervezésre és távmunkára megteremtett lehetőségek hatékony eszközként szolgálhatnak a munka és a magánélet közötti egyensúly biztosítására a nők és a férfiak számára egyaránt; mivel ezek a rugalmas munkaszervezési formák pozitív szerepet játszhatnak a hátrányos helyzetű női csoportok munkaerő-piaci integrációjának elősegítésében; mivel előfordulhatnak olyan negatív következmények, amelyek különösen a nőket érinthetik, mint például a munkavállalói jogok csorbulása, a munkaidőkorlátok, valamint a munkahelyi és nem munkahelyi feladatok összemosása, amelyek növelik a rosszul fizetett és kevésbé biztonságos foglalkoztatási formák számát;
- H. mivel a digitális készségek és az információtechnológiai jártasság egyedülálló lehetőséget kínál a nők és lányok, de a segítségnyújtásra szoruló, mint például a fogyatékkal élő személyek munkaerő-piaci integrációjára is; mivel a nők számának az ikt-szektoron belüli növelése – amely az egyik legjobban fizetett ágazat – hozzájárulhatna a nők pénzügyi önrendelkezéséhez és függetlenségéhez, ami a nemek közötti teljes bérszakadék csökkenését eredményezi;
- I. mivel a digitalizált munkaerőpiacon a felelősség a vállalatról egyre inkább az egyénre helyeződik át, megváltoztatva a önfoglalkoztatók és szabadúszók társadalombiztosítási tagságának feltételeit; mivel a politikai döntések egyértelműen meghatározzák e változások kimenetelét;
- J. mivel különböző vállalatokon és intézményeken belül kötött több egyéni szerződés esetén az ugyanazon munkahelyen egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás elvének nyomon követése – amely rendkívüli jelentőséggel bír a tényleges társadalmi egyenlőség kialakításában – sokkal nagyobb kihívást jelent;
- K. mivel a nők ikt-ágazatba történő belépése fellendítene egy olyan piacot, amely előreláthatólag munkaerőhiánnyal fog küzdeni, és amelyen a nők a férfiakéval egyenlő munkaerő-piaci részvételi aránya évente körülbelül 9 milliárd euró uniós GDP-nyereséghez vezetne; mivel a nők továbbra is súlyosan alulreprezentáltak az ikt képzési programokban, ahol az e területen végzettek mindössze körülbelül 20 százalékot tesznek ki, amelyből az ikt területén diplomával rendelkező nők aránya csak 3 %; mivel a nők az ikt-ágazatba való beilleszkedésük és bennmaradásuk során jelentős nehézségekkel szembesülnek; mivel a mindössze 30 %-os női munkaerőt foglalkoztató, „férfiak uralta” munkakörnyezet erősíti azt a tendenciát, amelyben egyetemi tanulmányai befejezését követően néhány éven belül sok nő elhagyja az ikt-ágazatot;
- L. mivel „Az ikt-ágazatban aktív nők” című tanulmány becslései szerint 2020-ra Európában 900 000 munkavállaló fog hiányozni az ikt-ágazatban; mivel az ikt-szektor gyorsan nő, közel 120 000 új munkahelyet teremtve minden évben;
- M. mivel az ikt-ágazatot rendkívül erőteljes vertikális és horizontális szegregáció, valamint a nők képezése és az ikt-ágazaton belüli pozíciója közötti szakadék jellemzi; mivel az ikt-ágazatban a vállalkozók kevesebb mint 20 %-a nő; mivel az ikt-állásokban dolgozó nők túlnyomó többsége (54 %) alacsonyabb fizetéssel járó és alacsonyabb képzettségi szintet megkövetelő pozíciókat tölt be, és csak egy szűk kisebbség (8 %) tölt be magas szakképzettséget igénylő szoftvermérnöki pozíciókat; mivel a nők az ágazaton belüli döntéshozatalban is alulreprezentáltak, tekintve, hogy az ikt-ágazatban dolgozók csupán 19,2 %-ának van női főnöke, míg ez az arány a nem ikt-ágazatban dolgozók esetében 45,2 %;
- N. mivel az 55 éves és a feletti nők különösen ki vannak téve a munkanélküliség és a munkaerő-piaci inaktivitás kockázatának, ugyanis az 55–64 éves nők átlagos uniós foglalkoztatási rátája mindössze 42 %, szemben a férfiakéval, ahol ez az arány 58 százalék; mivel az alacsony szintű információtechnológiai jártasság és e-készségek tovább fokozzák ezt a kockázatot; mivel az 55 éves és a feletti nők digitális kompetenciáinak javítása és az abban való befektetés fellendítené a foglalkoztathatóságukat, és védelmet kínálna a munkaerő-piaci kirekesztésükkel szemben;

2016. április 28., csütörtök

- O. mivel a szexizmus és a nemi sztereotipizálás hatása akadályozza a nők és férfiak közötti egyenlőséget, hátráltatja az uniós gazdasági fejlődést és versenyképességet, és tovább mélyíti a nemek közötti amúgy is nagy digitális szakadékot az ikt, a média és az ezekhez kapcsolódó ágazatok területén; mivel a meglévő nemi sztereotípiák megnehezítik a nők számára, hogy felhasználóként, innovátorokként és alkotókként maradéktalanul kibontakoztathassák képességeiket; mivel ennek megváltoztatásához egyértelmű politikai szándéokra, konkrét fellépésekre és a civil társadalom részvételére van szükség
- P. mivel az oktatás és képzés elengedhetetlen a nők jogainak erősítéséhez a digitális korszakban, és ezáltal egy jövőben életképes társadalom megteremtéséhez; mivel az uniós diákok 60 %-a soha nem használ digitális eszközt az osztályteremben; mivel az ikt területén diplomázó nők már amúgy is alacsony aránya csökken; mivel a nők nagyon alulreprezentáltak a reáلتárgyakban (természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika), és a diplomázó nők mintegy fele nem ilyen szakterületen folytatja a munkát; mivel a nők még mindig alulreprezentáltak az olyan kezdeményezésekben, mint az európai programozási hét, az „Ikt a jobb oktatásért”, „Startup Europe” a „Vezetők klubja” és a digitális munkahelyekkel foglalkozó nagykoalíció, amelyek célja az e-oktatás és az e-készségek további előmozdítása;
- Q. mivel a digitális technológiák és az ikt előmozdításának a fenntartható fejlesztési célokkal összhangban fontos szerepet kell játszaniuk az EU fejlesztési együttműködési politikájában, különösen a nők és lányok társadalmi és gazdasági érvényesülésében és a szegénységből való kiemelésükben;
- R. mivel a digitalizáció az interneten keresztül hozzájárul a közvetlen demokrácia előmozdításához, lehetővé téve ezáltal a nők politikába való fokozottabb bevonását és az információkhoz való jobb hozzáférést;
- S. mivel a digitalizáció és a közvetlen demokrácia kettősségének köszönhetően a nőknek több lehetőségük kínálkozik arra, hogy a hagyományos kereteken túl teljes körűen és elmélyülten a politikával foglalkozzanak;
- T. mivel az ikt-t, mint bármely más technológiát fel lehet használni és vissza lehet élni azzal a nők, jogaik és szabadságaik, és végső soron szerepvállalásuk erősítésének veszélyeztetése céljából, mint például a durvaság, zaklatás vagy emberkereskedelem, a gyűlöletbeszéd, a gyűlöletre uszítás, a megkülönböztetés és az alapvető jogok megsértése esetében; mivel az internetes anonimitás hozzájárul a nők elleni erőszak ilyen formáinak elterjedéséhez; mivel az ilyesfajta új kihívásokat és kockázatokat a politikai döntéshozóknak, valamint a vállalatoknak, társaságoknak és a civil társadalmi szervezeteknek azonosítaniuk kell, és megfelelően kell kezelniük, miközben lehetőséget kell biztosítaniuk az internetes információcserére;
- U. mivel új információs és kommunikációs technológiákat használnak fel olyan csatornák és platformok létrehozására, amelyek elősegítik a nők, köztük kiskorúak szexuális kizsákmányolása bizonyos formáinak terjedését; mivel a digitális platformokat a nők testének áruba bocsátására is felhasználják; mivel megfelelő bűnüldözési szakemberekre van szükség, hogy felismerjék a digitalizáció e bűncselekményekre gyakorolt átalakító hatását; mivel az oktatási szakemberek körében is fel kell hívni a figyelmet a digitális fenyegetések ezen új formáira, és rá kell bírni az Uniót és a tagállamokat arra, hogy finanszírozzák és mozdítsák elő az internet biztonságos és tisztességes használatáról, valamint az online nemi alapú erőszak lányokat és fiúkat is érintő kockázatairól szóló oktatást, és vonják be a férfiakat és a fiúkat a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak elleni küzdelembe;
- V. mivel a digitális kommunikáció hozzájárult a nőkkel szembeni gyűlöletbeszéd és fenyegetések erősödéséhez, hiszen Európában a kamaszkortól kezdve a nők 18 %-a szenvedett el zaklatást valamilyen formában az interneten szerzett ismerősök részéről a, és mivel az online erőszak európai áldozatainak száma eléri a kilenc millió főt; mivel megnőtt a nőkkel szembeni fenyegetések, köztük a halálos fenyegetések száma; mivel az erőszak digitális formáival kapcsolatos társadalmi tudatosság továbbra sem elégséges – a nyilvánosság és az érintett szakemberek, például a bűnüldözési szakemberek és a tanárok körében sem – a megfelelő megelőzés, felügyelet és áldozatsegítés biztosításához; mivel a büntetőjog, valamint a büntetőeljárások módozatai és eljárásai még nem minden tagállamban fedik le teljes körűen az

2016. április 28., csütörtök

online erőszak különböző formáit; mivel az igazságszolgáltatási rendszer nem képes választ adni; mivel a zaklatókat és a gyűlölködőket ritkán jelentik fel, indítanak ellenük nyomozást és büntetőeljárást, valamint ritkán ítélik el; mivel uniós szinten el kell ismerni az interneten előforduló zaklatás és erőszak potenciálisan határokon átnyúló jellegét;

- W. mivel a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés és a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése eszközként használható fel a nemek közötti egyenlőség előmozdítására; mivel a Bizottságnak az európai digitalizációra irányuló munkája során minden szakaszban figyelembe kell vennie a nemi szempontokat, annak biztosítása érdekében, hogy a nőket ne csak bevonják a digitális fejlesztésbe, hanem annak élén álljanak;
- X. mivel a nők és lányok ikt-val kapcsolatos oktatásban és később foglalkoztatásban való alacsony részvétele a nemi sztereotipizálás összetett kölcsönhatásának tudható be, amely már korai életszakaszban és az oktatás korai fázisában megkezdődik, és folytatódik a szakmai pályafutás során is; mivel a nőket és lányokat az ikt-val kapcsolatos oktatásban és később foglalkoztatásban való részvételtől visszatartó tényezők közé tartoznak az egész életen át tartó sztereotipizálás, a „jellemzően női és férfi” tevékenységek, hobbik és játékok szerinti szegregáció, amely már az oktatás legkorábbi szakaszában elkezdődik, az ikt-ágazatban a női szerepmodellek viszonylagos hiánya, valamint a nők korlátozott láthatósága ebben az ágazatban, különösen a vezetői posztokon;

Általános ajánlások

1. sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy teljes mértékben használják ki az információs társadalom, az ikt és az internet adta lehetőségeket a nők társadalmi szerepvállalásának erősítése, jogaik, szabadságaik, valamint a nemek közötti egyenlőség előmozdítása érdekében, kortól, fogyatékoságtól, genetikai jellemzőktől, nemtől, szexuális irányultságtól, nemi identitástól, fajtól, társadalmi vagy etnikai származástól, vallástól vagy meggyőződéstől, valamint gazdasági helyzettől függetlenül;
2. hangsúlyozza, hogy az internethez való hozzáférés új alapvető szolgáltatás, amelyre mindenkinek – férfiaknak, nőknek, fiúknak és lányoknak egyaránt – szüksége van, mivel az internet manapság kulcsfontosságú eszköz az emberek mindennapi életében, családi, munkaügyi, tanulmányi és képzési kapcsolataikban, a vállalatokon, a közigazgatáson, az intézményeken és szervezeteken belüli irányításban, illetve a közösségi hálózatok működésében és az esélyegyenlőség előmozdításában;
3. felhívja a Bizottságot, hogy használja ki a digitális menetrendet és a digitális egységes piaci stratégiát, és célzottan foglalkozzon ezekkel annak érdekében, hogy áthidalja az ikt-ágazaton belüli, nemek közötti mély szakadékokat, valamint előmozdítsa a nők szakmai integrációját, különösen a műszaki és távközlési szakmákban, elősegítse a nők és lányok oktatását és képzését az ikt, a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika területén, növelje a nők láthatóságát a digitális színtéren, erősítse meg a nemek közötti egyenlőséget és a nők részvételét a finanszírozáshoz való jobb hozzáférés révén, a digitális menetrendre és a digitális egységes piaci stratégiára irányuló munkájában módszeresen hajtsa végre a nemi szempontú hatásvizsgálatot és a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést, hogy kellően megjelenjen bennük a nők és férfiak közötti egyenlőség alapvető európai elve, és támogassa a civil társadalmat és a nőjogi szervezeteket az inkluzív internet megvalósításában;
4. kéri az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy építsék be a nemi dimenziót valamennyi digitális kezdeményezésbe, és ismerjék el, hogy a digitális hatalom a nemi kérdésekkel és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos tudatosság új, erőteljesebb hullámát indítja el; felhívja a Bizottság figyelmét az internet hatékonyságára olyan eszközök terén, mint a kampányok, fórumok és a női szerepmodellek láthatóságának javítása, amelyek mind gyorsítják a nemek közötti egyenlőség előmozdítását; felkéri ezért a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a digitális menetrenden belül a nők előtérbe helyezését, hogy az új digitális kor a nemek közötti egyenlőség erősítésének mozgatórugója lehessen;
5. sürgeti a Bizottságot, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló soron következő stratégiába (2016–2020) foglaljon bele a nők információs társadalomba történő integrációját és részvételét elősegítő egyedi intézkedéseket, valamint határozottan támogassa a nők online hálózatait, mivel ezek a nők társadalmi szerepvállalása saját kezdeményezésű, lentről felfelé építkező megközelítésének megnyilvánulásai, és minden szükséges támogatást meg kell kapniuk ahhoz, hogy tartóssá váljanak;

2016. április 28., csütörtök

6. tudomásul veszi a Bizottság „Európai digitális egységes piaci stratégia” című közleményét, de sajnálatát fejezi ki annak szűk keresztmetszete miatt, mivel az alábecsüli azt a jelentős potenciált, amit a digitalizáció az inkluzív, egyenlő és részvételi társadalom tekintetében rejthet, és nem értékeli kellőképp azokat a lehetőségeket, amelyeket a célzott támogatás és támogató infrastruktúra a nők társadalmi szerepvállalásának erősítése érdekében nyújthat;
7. kéri, hogy az ikt-ágazatban és a digitális piacon helyezzenek nagyobb hangsúlyt az ingyenes és nyílt forráskódú szoftverekre; az ingyenes és nyílt forráskódú szoftvereket a nemek közötti egyenlőség és a demokratizálódás alapvető eszközének tekinti a digitális piacon és az ikt-ágazatban; hangsúlyozza, hogy a nyílt forráskódú szoftverek ágazatában is szükség van a nemi tudatosságra;
8. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy fejlesszék, támogassák és hajtsák végre az Egyesült Nemzetek és annak testületei által, különösen az információs társadalmi csúcstalálkozó (WSIS) Pekingi Nyilatkozata és Cselekvési Platformja keretében támogatott intézkedéseket annak érdekében, hogy törekedjenek a nők európai és világszintű szerepvállalásának erősítésére a digitális korszakban; felhívja a tagállamokat, hogy közzöljék és osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat, hogy Európa-szerte előmozdítsák ezzel a nők digitális fejlődésbe való egyenlő bevonását;
9. kéri a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőség információs társadalmon és ikt-n belüli elérése érdekében készítsenek olyan többéves cselekvési terveket, amelyek céljai közé tartozik a nők információs társadalomhoz való hozzáféréseinek fokozása, a nők ikt-használatának javítása és fokozása, a nők ikt-szektorokon belüli szerepének erősítése, a nők ikt-ra vonatkozó ismereteinek oktatáson és képzésen keresztül történő előmozdítása, a nők foglalkoztatásának és vállalkozói készségeinek előmozdítása az internet és a digitális szolgáltatások rendszeres használata révén, a nemek közötti egyenlőséget előmozdító online tartalmak létrehozása, az egyenlőséggel kapcsolatos értékek megosztásának, terjesztésének és folyamatos kommunikálásának támogatása, az ikt-hoz való hozzáférés és az ikt használatának előmozdítása a nemi alapú megkülönböztetéssel szembeni eszközként olyan területeken, mint a nemi alapú erőszak, a nemzetközi együttműködés előmozdítása, a munka és a magánélet összeegyeztetése, valamint az egyenlőségi politikák és tervek kialakítása, bevezetése, terjesztése és értékelése;

Részvétel

10. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jobban használják ki a digitalizáció nyújtotta jelentős potenciált a politikai részvétel valamennyi szintjén és a nők döntéshozatali eljárásokba történő bevonása terén, például az elektronikus szavazáson keresztül; hangsúlyozza azokat a főbb lehetőségeket, amelyeket a digitalizáció és az e-kormányzási kezdeményezések az információhoz való hozzáférés, a döntéshozatali folyamatok, az átláthatóság és a nagyobb elszámoltathatóság tekintetében hordoznak; hangsúlyozza továbbá, hogy az ikt-k jelentősen növelhetik a nők azon képességét, hogy felmérésekben és vitafórumokban vegyenek részt, vagy akár névtelen panaszt és feljelentést tegyenek;
11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a polgárok aktívabb részvételét lehetővé tévő közvetlen demokrácia előmozdítása érdekében segítsék elő a digitalizálódást a politikában, túllépve az olyan elavult sémákon és akadályokon, amelyek megnehezítik a nők és az alulreprézantált csoportok választási helyzetekben és intézményi életben való sikeres érdekérvényesítését; felszólítja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra az online szavazási módszerek használatát a szavazókkal folytatott konzultációk céljára, és fejlesszék tovább e módszereket, felszámolva ezzel a gyakran elsősorban a nőket érintő akadályokat;
12. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben használja ki a kifejezetten a civil társadalmat és a digitalizációval és az ikt-val kapcsolatos területtel foglalkozó nőjogi szervezeteket célzó „Európa a polgárokért” programot annak érdekében, hogy javítsa a nők polgári és demokratikus részvételére vonatkozó feltételeket, valamint hogy különös figyelmet szenteljen a nemhez kötődő célkitűzéseknek a végrehajtás során következő értékelései során;
13. kiemeli, hogy az új médiák fontos szerepet tölthetnek be a nők demokratikus folyamatokban való részvételének erősítésében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a nők teljes körű részvételét a médiában, a vezetést és a szabályozási vagy felügyeleti szerveket is beleértve, egy nemi szempontból kiegyensúlyozottabb médiavilág kialakítására törekedve, amely küzd a nemi sztereotípiák és a nők alulreprézantáltsága ellen; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy erősítse a hálózatok kiépítését a civil szervezetek és a szakmai médiaszervezetek között a nők médiában való aktív részvételének kibontakoztatása és sajátos szükségleteik elismerése érdekében;

2016. április 28., csütörtök

14. hangsúlyozza a nemzetközi civil társadalom kulcsszerepét az internet irányításában, amely olyan fórumokon keresztül történik, mint a Global Internet Forum; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fel a kapcsolatot az alulról szerveződő és nemzetközi szintű digitális civil szervezetekkel, és támogassák azokat, valamint mozgósítsák elő a nők és lányok részvételét és képviselését valamennyi említett fórumban és hálózatban;

15. úgy véli, hogy a mindenki számára hozzáférhető ingyenes szélessávú internet lehetőséget biztosítana a nők számára a digitális lehetőségek használatára és növelné a munkaerőpiachoz való hozzáférésük esélyeit, ami hozzájárulna továbbá a fokozottabb társadalmi befogadáshoz és pozitív környezeti és gazdasági fejlemények bekövetkeztéhez; felhívja a Bizottságot, hogy ismerje fel, hogy ki kell terjeszteni digitális menetrendjét a vidéki térségekre, hogy egyetlen polgár se legyen kirekesztve és elszigetelve, különös tekintettel a nőkre, és hogy a digitális lehetőségek mindenki számára elérhetőek legyenek;

Munkaerőpiac

16. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy segítsék elő a nemek közötti egyenlőséget az ikt-val foglalkozó vállalatoknál és más kapcsolódó iparágaknál, a képviselőtestületekben és képzési intézményekben, többek között a felelős beosztásokban, hogy figyelemmel kísérhessék és nyomon követhessék az eddigi haladást, és megoszthassák a bevált gyakorlatokat ezen a területen;

17. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezeljék a nők ikt-ágazatbeli súlyos alulreprezentáltságát, különös tekintettel a magas pozíciót betöltők és igazgatótestületi tagok körében; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el, hogy a nők vezetőtestületekben való egyenlő képviseléséről szóló irányelv valós lehetőséget kínál a vállalati kultúra megváltoztatására, amely a hierarchia minden szintjére hatással lenne, ezért sürgeti, hogy a Tanácsban ne akadályozzák az irányelv elfogadását; hangsúlyozza a Bizottság felelősségét abban, hogy lépéseket tegyen annak érdekében, hogy a Tanács tüllendüljön a döntéshozói álláshelyek betöltésének átláthatóságát és fokozottabb kiegyensúlyozottságát érintő uniós jogszabályok kapcsán kialakult holtpontra;

18. felhívja a tagállamokat, hogy kezeljék a nemek közötti szakadékot az ikt-ágazatban a sokféleség jótékony üzleti hatásának hangsúlyozásával, valamint a vállalatokat és a nőket egyaránt célzó erőteljesebb ösztönzők – például szerepminták és karrierlehetőségek – nagyobb számban történő létrehozása révén, a női munkavállalók láthatóságának növelése érdekében;

19. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy őrizzék meg az alapvető munkavállalói jogokat és a munkavállalók szociális védelmét, és harcoljanak a bizonytalan munkafeltételekkel szemben; sürgeti a Bizottságot, hogy javasoljon, a tagállamokat pedig, hogy fejlesszenek tovább a digitalizáció által kialakított munka és karrierformákhoz igazodó új védelmi mechanizmusokat, különös figyelmet fordítva a nők helyzetére; rámutat a kollektív tárgyalás fontosságára valamennyi szinten, különösen a digitalizáció által erősen érintett területeken az egyenlő munkáért egyenlő bér elvének biztosítása, valamint a munkahelyek minőségének és biztonságának a digitalizáció korában történő megőrzése érdekében; rámutat arra, hogy általános keretfeltételekre van szükség a munkavállalók személyes adatai védelmének garantálása érdekében;

20. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy felismerjék a munka és a magánélet közötti megfelelőbb egyensúly területén a digitalizáció kínált rugalmasságban rejlő potenciált, hangsúlyozva egyúttal azt, hogy a munkaerőpiac digitalizációja megköveteli mind a munkaerő-piaci politika, mind pedig az ennek alapját képező szociális biztonsági rendszerek igazodását; az „Új kezdet a dolgozó családoknak a munka és a családi élet közötti egyensúly kihívásainak kezelésére” című bizottsági ütemtervvel összefüggésben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzák meg a digitalizáció teremtette lehetőségeket és kihívásokat a munkakörülmények, a munkahelyhez való alkalmazkodás szükségessége, a készségek fejlesztése és az egész életen át tartó tanulási lehetőségek tekintetében, elsősorban a szociális dolgozókra vonatkozóan; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy célzott módon ők is fektessenek be a digitális munkamódszerekbe annak érdekében munka és a magánélet mindenki számára összeegyeztethetőbb legyen;

21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az egész életen át tartó tanulást és képzést, valamint azokat a rendszereket, amelyek a szakmai életpálya lehetséges változásaihoz való jobb alkalmazkodásra segítenek felkészíteni, összhangban az e-készségek iránti növekvő kereslettel számos különböző ágazatban, különös tekintettel az 55 éves és annál idősebb nőkre, védelmezve őket a munkaerő-piaci kirekesztéssel szemben;

2016. április 28., csütörtök

22. felszólít e tekintetben arra, hogy a vállalkozások adminisztratív terhei az e területen hozott valamennyi intézkedés esetében maradjanak a lehető legalacsonyabb szinten; rámutat arra, hogy az aránytalanul nagy adminisztratív terhek veszélyeztethetik az elfogadottságot, és munkahelyek megszüntetéséhez vagy áthelyezéséhez vezethetnek; üdvözlí, hogy a szociális partnerek megvalósítható és konszenzusra épülő kompromisszumokra jutnak azokban a tagállamokban, ahol hagyományosan erős a döntéshozatalban való részvétel; úgy véli, hogy a döntéshozatalban való részvétel bevált gyakorlatként mintául szolgál az európai gazdaságok számára;

23. megjegyzi, hogy a nemek közötti bérszakadék továbbra is az ikt-ágazaton belüli, nemek közötti különbség egyik fő problémája, ezért kéri a tagállamokat, hogy kezdjék el végre aktívan végrehajtani a férfiak és nők közötti egyenlő díjazása elvének az átláthatóság révén történő megerősítéséről szóló bizottsági ajánlást, és hozzanak folyamatos megerősítő intézkedéseket – leginkább jogszabályok révén –, továbbá vezessenek be a bérek átláthatóságára vonatkozó intézkedéseket és nemtől független munkahelyi teljesítményértékeléseket; felhívja a Bizottságot, hogy az „Új kezdet a dolgozó szülők számára” című 2016. évi munkaprogramjában foglalkozzon az egyenlő díjazással, mivel a bérszakadék még inkább növekszik, amikor az emberek szülővé válnak;

24. rámutat arra, hogy a nemek közötti bérszakadék még mélyebb szakadékot eredményez a nyugdíjak terén; hangsúlyozza, hogy a méltányos és tisztességes bérek biztosítása érdekében garantálni kell az azonos munkahelyen végzett egyenlő munkáért járó egyenlő bér elvének érvényesülését, amint azt Jean-Claude Juncker, a Bizottság elnöke is kiemelte;

25. ösztönzi a tagállamokat, hogy olyan adózási és juttatási rendszereket vezessenek be, amelyek nem tartják vissza a második keresőket attól, hogy dolgozzanak vagy többet dolgozzanak, mivel a nők jellemzően második keresők, és az ikt-állások jelentős arányban vannak jelen ezen a területen;

26. rámutat arra, hogy a nemek közötti bérszakadék és eltérő szakmai előmenetel továbbra is fennáll az ikt-ágazatban dolgozó nők esetében; hangsúlyozza, hogy a méltányos és tisztességes béreket biztosító, az azonos munkahelyen végzett egyenlő munkáért járó egyenlő bér elve veszélyben forog, jóllehet az a társadalmi igazságosság egyik alappillére a munkaerőpiacon, amelyet mindenek felett védeni kell; megismétli, hogy az egyenlőtlenségek nem gyökeresedhetnek meg a digitális gazdaságban a bérek és a szakmai előmenetel vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy a nők megnövekedett munkaerő-piaci részvétele és a társadalmi integrációs politikákba való kapcsolódó beruházások elő fogják segíteni a nemek közötti bérszakadék csökkentését; kiemeli a kollektív tárgyalások fontosságát a digitális piacgazdaságban is a munkahelyek minőségének és biztonságának a digitalizáció korában történő megőrzése érdekében;

27. üdvözlí a számos lehetőséget és a nagyfokú rugalmasságot, amelyet a digitális kor kínál a munkavállalók és az önálló vállalkozók számára – ideértve a munka és a magánélet közötti megfelelőbb egyensúly lehetőségét –, különös tekintettel a kisgyermekes szülők és a fogyatékkal élő munkaező-piaci helyzetére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak az ikt-ágazatban gyakori rugalmas munkavégzéssel és a munkahelyek biztonságával, ugyanakkor kiemeli az e fejlődéssel kapcsolatos új kihívásokat, és felhívja a tagállamokat megfelelő szociális biztonsági rendelkezések biztosítására; támogatja, hogy a munkavállalóknak a megállapodott munkaidőn kívül joguk legyen „kijelentkezni”;

28. felhívja a figyelmet arra, hogy digitalizációval párhuzamosan egyre gyakrabban megjelenő rugalmasabb munkaszervezési gyakorlatok bizonytalan foglalkoztatási viszonyokhoz vezethetnek; kiemeli, hogy a munkával összefüggő – az állandó elérhetőségből fakadó – mentális egészségügyi problémák, köztük a kiegészítő komoly kockázatot jelentenek; ezért kiáll a munkavállalók számára előírt pihenőidő maradéktalan betartása mellett, és hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani a rugalmas munkaidőt biztosító munkaszerződések munkaidőre vonatkozó rendelkezéseit annak érdekében, hogy határok között lehessen tartani a munkaidőt, az egyes tagállamok munkajogi törvényeiben meghatározottak szerint;

Oktatás és képzés

29. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a nemek közötti egyenlőség érvényesítését az ikt-oktatásban és -szakképzésben a digitális jártasság és a nők és lányok ikt-oktatásban és -képzésben való részvételének előmozdításával, az oktatás minden szintjén a programozás, az új médiák és technológiák tantervbe való beépítésével, valamint a tanórán kívüli, az informális és nem formális oktatásban, és valamennyi oktatási és képzési típusban, többek között a tanárok körében, a digitális készségek közötti szakadékok csökkentése és felszámolása érdekében, és arra ösztönözve a lányokat és a fiatal nőket, hogy a tudomány és az ikt területén válasszanak pályát; ebben az összefüggésben hangsúlyozza az oktatáshoz mindenki számára jobb hozzáférést biztosító nyitott oktatási segédanyagok fontosságát, valamint a bevált gyakorlatok megosztásának jelentőségét a nemek szempontjának az ikt területén való érvényesítése tekintetében;

2016. április 28., csütörtök

30. ösztönzi a tagállamokat, hogy már az iskola korai szakaszában vezessenek be az életkornak megfelelő ikt-oktatást, különös hangsúlyt helyezve arra, hogy a lányokban érdeklődést és tehetséget fejlesszenek ki a digitális terület iránt, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a reáltárgyak oktatását a lányoknak fiatal kortól kezdve, mivel a lányok tanulmányaik korai szakaszától tartózkodnak a természettudományos, technológiai és műszaki tárgytól és a matematikától (STEM) az e tantárgyakat övező nemi sztereotípiák, a szerepminták hiánya, valamint a tevékenységek és játékok terén megmutatkozó szegregáció miatt, amely azt eredményezi hogy kevesebb nő folytat ilyen irányú tanulmányokat az egyetemen, és ez a tendencia a munkahelyen is érvényesül; hangsúlyozza, hogy mind a nemi sztereotípiákkal, mind a digitális képzéssel már az alapfokú oktatástól kezdve foglalkozni kell, folytatva az oktatás valamennyi szakaszán keresztül, egészen a felnőttoktatásig és a munkaerőpiacról kiszorultaknak szóló képzésekig;

31. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a kifejezetten az idősebb nőket célzó oktatási és élethosszig tartó tanulási lehetőségeket a munkával töltött életük során és azt követően is, különös tekintettel a gondozási feladatokat ellátó nőkre vagy azokra a nőkre, akik megszakították szakmai pályafutásukat vagy épp visszatérnek a munkahelyükre, annak érdekében hogy ne maradjanak le a digitalizációra való egyre gyorsabb átállás során;

32. megjegyzi, hogy a digitális technológiák, az ikt és a programozás terén korai életkorban nyújtott oktatás különösen fontos a lányok érvényesülésében, bátorítja őket ezen a területen és a nemi sztereotípiák leküzdésében; hangsúlyozza, hogy a felsőoktatásban a nők arányának a természettudományos, technológiai és műszaki tárgyakban és a matematikában való növelése kulcsfontosságú ahhoz, hogy nagyobb számban képviseltesék magukat a digitális ágazatban;

33. felhívja a tagállamokat, hogy mérsékeljék a nemek közötti szakadékokat az ikt-ágazatban azáltal, hogy több ösztönző és támogató struktúrát – például magatartási mintákat, mentorálási programokat és karrierlehetőségeket – hoznak létre a nők számára, a női munkavállalók láthatóságának növelése érdekében; felhívja ezért a tagállamokat, hogy szükség esetén igazítsák ki oktatási rendszereiket annak érdekében, hogy általánosságban és különösen a női diákok körében előmozdítsák a reáltárgyak oktatását és az irántuk való érdeklődést;

34. hangsúlyozza az ikt, különösen az online képzések, valamint a távmunka fontos szerepét a lányok, a nők és a különleges támogatást igénylő személyek – köztük a fogyatékkal élő –, valamint a vidéki térségekben, illetve távoli területeken élők számára, az oktatás e csoportokban történő javítása, valamint az anyagi függetlenség elérésére való esélyük növelése érdekében;

35. kiemeli, hogy a művészeti és formatervezési oktatás, a formális, informális és nem formális oktatás, a kreatív ágazatok és a kulturális ágazat fontos szerepet játszik és hatalmas lehetőségeket rejt a nők és lányok szerepvállalása és a digitális ágazatban való érvényesülésük terén; hangsúlyozza ezért a reáltárgyak (STEM) és az oktatás és művészetek alkotta gazdasági ágazat összekapcsolásának fontosságát, amelynek során a STEM (természettudományok, technológia, műszaki tudományok és matematika) oktatása a STEAM (természettudományok, technológia, műszaki tudományok, művészetek és matematika) oktatásává alakul át;

36. felhívja a Bizottságot, hogy az egész életen át tartó tanulás keretében segítse elő a munkaerőpiacra való bejutás akadályainak csökkentéséhez eszközként szolgáló digitális technológiákat, és határozzon meg a GDP százalékában kifejezett uniós referenciaértékeket a készségekbe történő állami és magánbefektetésre vonatkozóan;

37. ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy különösen tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokkal mozdítsák elő a nők részvételét azokban az üzleti ágazatokban – mint pl. a digitalizáció –, amelyeket sztereotip módon „férfi” ágazatnak tekintenek; hangsúlyozza, hogy figyelemfelkeltő, képzési és a nemek közötti egyenlőség szempontjainak érvényesítéséről szóló kampányokat kell szervezni a digitalizációs politikában érdekelt valamennyi szereplő számára;

38. üdvözli a nők ikt-ágazatbeli munkavállalásával kapcsolatos bevált gyakorlatok alapján készült európai kódexet, és kéri annak széles körű és tevékeny átültetését; üdvözli, hogy Európa-szerte létrejött „a digitális munkahelyeket előmozdító nagykoalíció”, és ösztönzi a részt vevő vállalatokat, hogy helyezzenek különös hangsúlyt a nők felvételére és egyenlő karrierlehetőségeire;

39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre olyan programokat, amelyek arra irányulnak, hogy a szülőket közelebb hozzák a gyermekeik által használt ikt-khoz, lehetővé téve ezáltal, hogy a felnőttek még inkább tudatában legyenek annak, hogy gyermekeik milyen tartalmakkal találkozhatnak és milyen kapcsolatokat létesíthetnek a világhálón, valamint hogy csökkenjen az informatikai téren fennálló generációs szakadék;

2016. április 28., csütörtök

40. hangsúlyozza a digitális készségek és jártasság javításának fontosságát annak elősegítése érdekében, hogy azok a nők is beléphessenek az ikt-vállalkozásokba, akik különböző okokból nem rendelkeznek ezekkel a speciális készségekkel; hangsúlyozza, hogy ennek elmaradása további hátrányos megkülönböztetést eredményezhet a nőknek ezen ágazathoz való hozzáférése terén; emlékeztet arra, hogy az Európai Szociális Alap részt vehet e képzések finanszírozásában;

41. hangsúlyozza, hogy valamennyi szinten be kell építeni a tantervekbe a programozást, az új médiákat és technológiákat, és rámutat arra, hogy a digitális jártasság csökkentheti a munkaerőpiacra való belépés akadályait; rámutat a szociális partnerekkel való folyamatos párbeszéd fontosságára az e téren fennálló, nemek közötti szakadék megszüntetése érdekében;

42. sürgeti a Bizottságot, hogy a digitális egységes piaci stratégia keretében, konkrétan az inkluzív e-társadalomra való hivatkozással összefüggésben növelje a nők láthatóságát a technológia területén, illetve egy az ikt-ra és a műszaki területre összpontosító európai online egyetem létrehozására irányuló kísérleti projekt kidolgozásával, valamint az ikt és az új médiák területén kifejezetten a nőket célzó ösztöndíjprogram bevezetésével;

43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, valamint a vállalkozásokat, hogy mozgósítsák elő a nemek közötti egyenlőséget az ikt-ágazatban azáltal, hogy nemek szerinti bontásban adatokat gyűjtenek az ikt használatáról, célokat, mutatókat és referenciapontokat dolgoznak ki a nők ikt-hoz való hozzáférése terén tett haladás nyomon követésére, és népszerűsítik az ikt-vállalatok körében bevált gyakorlatokat;

44. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a fejlesztési együttműködésben és az Unió kapcsolataiban fokozzák a digitális és ikt-ágazatban a nők emancipációjára nyújtott támogatásukat, mégpedig a digitális oktatáson és a női vállalkozói készségek kibontakoztatásán keresztül, különböző olyan eszközökkel, mint például a mikrofinanszírozási rendszerek és a támogató hálózatok;

Beruházás és a vállalkozói készség támogatása

45. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy bocsássanak rendelkezésre forrásokat, javítsák a meglévő forrásokhoz való hozzáférést, és amennyiben szükséges, bocsássanak forrásokat a női vállalkozók rendelkezésére, hogy azok ikt-val kapcsolatos vállalkozásokat és új digitális vállalkozásokat, valamint női mentori rendszereket és megosztáson alapuló hálózatokat hozzanak létre, előmozdítva az innovációt és az unión belüli beruházást; ösztönzi a tagállamokat, hogy nyújtsanak megfelelő pénzügyi támogatást és képzést azoknak a nőknek, akik a digitalizáció területén kívánnak szakmai pályafutást felépíteni, hogy ösztönözzék a női vállalkozói készségeket ebben az ágazatban;

46. fenntartja, hogy különös figyelmet kell fordítani a nők finanszírozáshoz és pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáféréseire, legfőképp a digitális egységes piaci stratégia azon célkitűzése tekintetében, amely az innovatív és versenyképes ikt-környezethez és a kkv-k és induló vállalkozások pénzügyi lehetőségeinek javításához szükséges megfelelő feltételek megteremtésére vonatkozik; kiemeli a nők mikrofinanszírozáshoz való hozzáféréseinek fontosságát a női vállalkozások szempontjából;

47. felhívja a Bizottságot, hogy a digitális menetrendhez kapcsolódóan alaposan kövesse nyomon és értékelje a nemek közötti egyenlőség érvényesítése és a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés alkalmazását az uniós alapok keretén belül a közös rendelkezésekről szóló rendelet (a 2013. december 17-i 1303/2013/EU rendelet) 7. cikkének megfelelően, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nőjogi szervezetek bevonását a finanszírozási programok monitoring bizottságaiba annak garantálása érdekében, hogy a nők ikt-n belüli szerepének erősítését célzó intézkedéseket végrehajtsák; emlékeztet a Bizottság nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezésre irányuló kötelezettségvállalására;

48. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a nemek közötti megoszlást, amikor elemzést, illetve jelentést készít a partnerek digitális menetrenddel kapcsolatos részvételéről;

49. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Beruházási Bankkal együttműködve dolgozzon ki támogatási programokat az európai strukturális és beruházási alapok révén az ikt-ba való beruházással kapcsolatban, beleértve az ikt-ágazatban működő azon cégeknek, társadalmi szervezeteknek és induló vállalkozásoknak nyújtott kedvező hitelfeltételeket és kölcsönöket, amelyekben a munkavállalók legalább 40 %-a nő,

2016. április 28., csütörtök

50. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa és ösztönözze a digitális vállalkozói kultúra kialakítását a nők számára, ösztönözze és pénzügyileg támogassa a nők európai hálózatépítési és mentorálási platformjának létrehozását, valamint erősítse tovább a nők szerepét a meglévő programokban; ösztönzi a tagállamokat és a vállalatokat is, hogy alakítsanak ki olyan sokszínűségi politikákat, amelyek a fenntartható gazdasági fejlődés és a vezetői készségek előmozdítása érdekében immár a nők felvételére való összpontosítást meghaladó ambíciókat táplálnak;

51. kiemeli a szociális vállalkozások és az alternatív üzleti modellek, például az önszerveződő gazdálkodó egységek és szervezetek szerepét a nők digitális vállalkozási készségeinek kibontakoztatásában és a nők digitális ágazatokban való képviseletének fokozásában; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a nők és lányok ikt-ágazatbeli szerepének növelésére irányuló szociális vállalkozási kezdeményezéseket;

52. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az összes érintett szereplőt, hogy használják ki jobban a digitális munkahelyekkel foglalkozó európai nagykoalíciót azon intézkedések támogatása érdekében, amelyek célja a digitális készségek nők és lányok körében történő javítása, a nők ikt-ágazaton belüli foglalkoztatásának előmozdítása, valamint a különféle elérhető oktatási és képzési lehetőségek fokozott népszerűsítése;

A nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem a digitalizált világban

53. felszólít az abból eredő kihívások meghatározására, hogy az ikt-t és az internetet arra használják, hogy a nők, a homoszexuálisok vagy transzneműek iránti gyűlöletből, illetve bármely más alapú diszkriminációtól fűtve nőkkel szemben bűncselekményeket vagy erőszakot kövessenek el, illetve nőket fenyegetsenek vagy zaklassanak; sürgeti a politikai döntéshozókat, hogy megfelelően kezeljék ezeket a problémákat, figyelembe véve a nők több szempontból is sérülékeny különleges csoportjait, és biztosítsanak megfelelő keretet, amely garantálja, hogy a bűnüldöző hatóságok képesek legyenek hatékonyan megbirkózni a számítástechnikai bűnözéssel, figyelembe véve az online anonimitáshoz kapcsolódó kihívásokat, valamint az ilyen bűncselekmények és visszaélések esetlegesen határokon átnyúló természetét; felhívja a tagállamokat, hogy bocsássák a bűnüldözés rendelkezésére a szükséges erőforrásokat, azaz rendeljenek forrásokat az interneten elkövetett erőszak, megfélemlítés, zaklatás és gyűlöletbeszéd elleni meglévő jogszabályok végrehajtásához;

54. kéri a Bizottságot, hogy követeljen meg a tagállamoktól nagyobb erőfeszítést az interneten elkövetett homofób és transzfób bűncselekményekkel szembeni fellépés tekintetében, valamint követelje meg tőlük az e kérdéskörre és az áldozatok jogaira vonatkozó hatályos közösségi jogszabályok helyes alkalmazását;

55. kéri a Bizottságot, hogy az egyenlő bánásmódról szóló átdolgozott irányelv részeként foglalkozzon az oktatásban és a médiában megnyilvánuló szexizmus és nemi sztereotípiák kezelésével;

56. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy magatartási kódexet a saját és az uniós ügynökségek kommunikációjára, hogy előmozdítsa a nők társadalmi szerepvállalásának növelését, és hogy küzdjön a sztereotípiák és a szexizmus, valamint a nők alulreprzentáltsága és megtevesztése ellen;

57. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a jövőbeli uniós adatvédelmi jogszabályok végrehajtásában vegyék figyelembe a nők és lányok életkörülményeiben a digitalizáció miatt bekövetkezett változásokat; hangsúlyozza, hogy az adatkezelők különleges adatokat csak korlátozott célokra használhatnak fel, és semmilyen körülmények között nem oszthatják meg az ilyen adatokat;

58. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bocsássák rendelkezésre a szükséges forrásokat annak biztosítása érdekében, hogy az online kommunikációban szereplő különleges adatok megőrzésére vonatkozó szabályokat betartsák;

59. felhívja a Bizottságot, hogy növelje az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz által finanszírozott „biztonságosabb digitális internetes szolgáltatások infrastruktúrájának” pénzügyi támogatását, és kéri a tagállamokat, hogy juttassanak több forrást az internetes zaklatás áldozatait segítő segélyvonalak számára; rámutat arra, hogy a lányok kétszer akkora valószínűséggel válnak áldozatokká, mint a fiúk;

60. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el intézkedéseket a lányok digitális környezetben terjesztett reklámokkal szembeni védelmére vonatkozóan, mivel azok a testi és lelki egészségükre nézve káros magatartásformákra indíthatják őket; kéri a Bizottságot, hogy újítsa meg és bővítsa ki a „Biztonságosabb internet” programot, kiemelt figyelmet fordítva a nemek kérdésére, mivel a szükséges intézkedések egyike az internetező lányok biztonságának javítása;

2016. április 28., csütörtök

61. felszólítja a Bizottságot, hogy indítson és támogasson a digitális jártassággal kapcsolatos és képzési programokat, figyelemfelkeltő kampányokat, amelyek révén felhívja a figyelmet a digitális világ lehetséges kockázataira és az ellenük való küzdelem módjaira az érintett felek körében, mint például a hallgatók az oktatás minden szintjén, a tanárok, valamint az oktatási és bűnüldözési szakemberek; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a szociális és a digitális médiában megjelenő szexizmus és nemi sztereotípiák elleni kampányokat, és használja ki a digitális médiában rejlő lehetőségeket a sztereotípiák felszámolására;

62. üdvözli a Bizottság azon javaslatát, hogy a 2016 utáni időszakra vonatkozó, emberkereskedelem elleni stratégiájába rendelkezéseket épít be a megelőzésről, az áldozatok támogatásáról, a biztonságos visszatérésről és az újrabeilleszkedésről, valamint az internet szerepéről; hangsúlyozza, hogy kezelni kell az internetes fenyegetés és zaklatás jelenségét;

63. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy biztosítsanak elégséges erőforrásokat és finanszírozást a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) számára, hogy az intézet kutatást és adatgyűjtést végezhesen arról, hogy a digitális szolgáltatások miként vehetők igénybe és használhatók ki jobban a nők, és általában a nemek közötti egyenlőség szolgálatában;

64. felhívja az uniós intézményeket, ügynökségeket és szerveket, valamint a tagállamokat és azok bűnüldöző hatóságait, hogy működjenek együtt és ténylegesen hangolják össze fellépéseiket annak érdekében, hogy küzdjenek az ellen, hogy az ikt-t az emberkereskedelemmel kapcsolatos bűncselekmények elkövetésére, valamint internetes zaklatásra (cyber-harassment, és cyber-stalking) használják, mivel ezek gyakran határokon átnyúló jellegűek, és mivel az uniós szintű koordináció elengedhetetlen az ilyen bűncselekmények elkövetőinek büntetőeljárás alá vonásához; felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül és adott esetben dolgozzák át büntetőjogukat annak biztosítása érdekében, hogy a digitális erőszak új formáit egyértelműen meghatározzák és elismerjék, és hogy megfelelő bünvádi eljárási módok álljanak rendelkezésre; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre bejelentési portálokat, hogy a polgárok rendelkezzenek egy saját és titkos online felülettel, ahol bejelenthetik az internetfelhasználók általi zaklatást; kéri, hogy az Európai Unió kiberbiztonsági stratégiája és a Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel; felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő a rendőri és igazságügyi hatóságok közötti képzést és kapacitásépítést a digitális bűnügyek áldozatainak támogatására, illetve a területhez kapcsolódó bírósági ügyek során szükséges pszichológiai támogatásra;

65. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb készítse elő az ahhoz szükséges lépéseket, hogy az Unió ratifikálja az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményét, az Unió azon feladatának sérelme nélkül, hogy minden szükséges intézkedést meg kell fontolnia a nők elleni erőszak megszüntetése és megakadályozása érdekében valamennyi tagállamban, továbbá felszólítja a tagállamokat, hogy ratifikálják az Isztambuli Egyezményt, amely kulcsfontosságú a nőkkel szembeni erőszak – többek között az erőszak digitális formáinak – felszámolásához, mivel harmonizált jogi definíciókat vezet be – például az emberkereskedelem és a zaklatás tekintetében – és új kommunikációs technológiák által támogatott bünvádi eljárási módokat hoz létre,;

66. kéri a Bizottságot, hogy mielőbb terjesszen elő egy nemi alapú erőszakkal szembeni európai stratégiát és annak részeként egy jogalkotási eszközt, és foglalkozzon a nők és a lányok ellen elkövetett erőszak új formáival, ideértve az internetes zaklatást, a megalázó képek online felhasználását, a magánjellegű fényképek és videofelvételek közösségi hálózatokon történő terjesztését az érintett személyek beleegyezése nélkül stb.;

67. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosabban kövessék nyomon a terrorista csoportok interneten folytatott becserkésző tevékenységeit, amely révén fiatal nőket toboroznak, majd házasságra és harmadik országban folytatott prostitúcióra kényszerítik őket;

o

o o

68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. április 28., csütörtök

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0141

Bolesław G. Piecha parlamenti mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem**Az Európai Parlament 2016. április 28-i határozata a Bolesław G. Piecha mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2015/2339(IMM))**

(2018/C 066/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lengyel Köztársaság főügyésze által 2015. október 29-én a lengyel közlekedésrendészeti főfelügyelő által indított (CAN-PST-SCW.7421.653220.2014.13.A.0475 számú) eljárással összefüggésben eljuttatott és 2015. november 23-án a plenáris ülésen bejelentett, Bolesław G. Piecha mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
- tekintettel arra, hogy Bolesław G. Piecha lemondott az eljárási szabályzat 9. cikkének (5) bekezdése által biztosított, meghallgatáshoz való jogáról,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Lengyel Köztársaság Alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkére, valamint az 1996. május 9-i, a képviselői vagy szenátori mandátumok gyakorlásáról szóló lengyel törvény 7b. cikkének (1) bekezdésére és 7c. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0152/2016),

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016. április 28., csütörtök

- A. mivel a Lengyel Köztársaság főügyésze továbbította a lengyel közlekedésrendészeti főfelügyelő Bolesław G. Piecha lengyel európai parlamenti képviselő mentelmi jogának az 1971. május 20-i szabálysértési kódex 92a. cikkének a közúti közlekedésre vonatkozó 1997. június 20-i törvénnyel kapcsolatos megsértése miatti felfüggesztésére irányuló kérelmét; mivel a feltételezett szabálysértés a sebességkorlátozás lakott területen történő megsértésével kapcsolatos;
 - B. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját tagállamuk területén az adott tagállam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
 - C. mivel a Lengyel Köztársaság Alkotmánya 105. cikkének (2) bekezdése és 108. cikke rögzíti, hogy képviselő a Szejm, illetve a szenátor a Szenátus hozzájárulása nélkül nem vonható büntetőjogi felelősségre;
 - D. mivel ennél fogva az Európai Parlament feladata annak eldöntése, hogy Bolesław G. Piecha mentelmi jogát felfüggeszti-e vagy sem;
 - E. mivel a feltételezett szabálysértésre még azelőtt került sor, hogy Bolesław G. Piechát európai parlamenti képviselővé választották volna; mivel az említett feltételezett szabálysértésre akkor került sor, amikor Bolesław G. Piecha lengyel szenátor volt; mivel ennél fogva a szabálysértés nem áll közvetlen vagy egyértelmű kapcsolatban Bolesław G. Piecha európai parlamenti képviselői feladatainak ellátásával;
 - F. mivel Bolesław G. Piecha a Közlekedésrendészeti Főfelügyelet felhívására válaszként megküldött a Főfelügyelet részére egy nyilatkozatot, amelyben a lengyel szabálysértési kódex 92a. cikkének megsértésére tekintettel beleegyezett a bírság megfizetésébe; mivel ennél fogva nehezen bizonyítható a *fumus persecutionis* fennállása, vagyis az, hogy komoly és megalapozott gyanú állna fenn arra vonatkozóan, hogy a kérelmet a szóban forgó képviselőnek szánt politikai kár okozása céljából nyújtották volna be;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Bolesław G. Piecha mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a Lengyel Köztársaság illetékes hatóságának és Bolesław G. Piecha-nak.
-

2016. április 28., csütörtök

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0138

Az EU és Grúzia közötti, közös légtérre vonatkozó megállapodás (Horvátország csatlakozása) ***

Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Grúzia között a közös légtér létrehozásáról szóló megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió és tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12227/2014 – C8-0035/2015 – 2014/0134(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 066/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12227/2014),
 - tekintettel a jegyzőkönyv tervezetére (12226/2014),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0035/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére és (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A8-0128/2016),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Grúzia kormányának és parlamentjének.

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0139

Az EU és Izrael közötti Euromediterrán légi közlekedési megállapodás (Horvátország csatlakozása) ***

Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Izrael Állam Kormánya közötti euromediterrán légiközlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozása figyelembevételével céljából történő módosításáról szóló jegyzőkönyvnek az Unió és tagállamai nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12265/2014 – C8-0102/2015 – 2014/0187(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 066/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12265/2014),
 - tekintettel a jegyzőkönyv tervezetére (12264/2014),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0102/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére és (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A8-0129/2016),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint Izrael Állam kormányának.
-

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0140

A vámigazgatási szervek közötti kölcsönös jogsegélyről és együttműködésről szóló egyezmény (Horvátország csatlakozása) *

Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke alapján a vámigazgatási szervek közötti kölcsönös jogsegélyről és együttműködésről szóló, 1997. december 18-i egyezményhez történő csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló ajánlásról (COM(2015)0556 – C8-0376/2015 – 2015/0261(NLE))

(Konzultáció)

(2018/C 066/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett ajánlására (COM(2015)0556),
 - tekintettel a Horvát Köztársaság csatlakozási okmánya 3. cikkének (4) és (5) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0376/2015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A8-0054/2016),
1. jóváhagyja a Bizottság ajánlását;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0143

Az Európai Unió Vasúti Ügynöksége ***II

Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió Vasúti Ügynökségéről és a 881/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (10578/1/2015 – C8-0415/2015 – 2013/0014(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2018/C 066/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (10578/1/2015 – C8-0415/2015),
- tekintettel a litván parlament, a román szenátus és a svéd parlament által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. számú jegyzőkönyv alapján előterjesztett, indokolással ellátott véleményekre, amelyek szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. július 11-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2013. október 8-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0027) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0073/2016),
- 1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
- 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
- 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
- 4. javasolja, hogy a jogi aktusra „az Európai Unió Vasúti Ügynökségéről és a 881/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló Zile-Matīss rendeletként” hivatkozzanak ⁽⁴⁾;
- 5. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
- 6. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogalkotási aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
- 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 327., 2013.11.12., 122. o.

⁽²⁾ HL C 356., 2013.12.5., 92. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek 2014.2.26., P7_TA(2014)0151.

⁽⁴⁾ A Parlament, illetve a Tanács részéről Roberts Zile és Anrijs Matīss vezette a jogalkotási aktusról szóló tárgyalásokat.

2016. április 28., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Bizottság nyilatkozata az ERA igazgatási tanácsáról, valamint az ügyvezető igazgató kiválasztására és elbocsátására vonatkozó eljárásról

A Bizottság sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság által előterjesztett eredeti javaslatához képest az új ERA-rendelet egyezményes szövege nem teljes mértékben tükrözi azon kulcsfontosságú rendelkezéseket, amelyekről az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság az EU decentralizált ügynökségeire vonatkozó közös megközelítés keretében 2012-ben megállapodott. Mindez érinti a Bizottság igazgatási tanácsban való képviseletét ellátó személyek számát, valamint az ügyvezető igazgató kiválasztására és elbocsátására vonatkozó eljárást. A Bizottság külön kiemeli, hogy az az eljárás, miszerint az igazgatási tanács tagjai közül egy megfigyelőt jelölnek ki az ügyvezető igazgató kiválasztására vonatkozó bizottsági eljárás követésére, nem eredményezheti a kiválasztási és kinevezési eljárásokban betöltött feladatkörök megkettőzését (51. cikk, (1) bekezdés).

A Bizottság nyilatkozata a szükséges költségvetési forrásokról

A negyedik vasúti csomag új feladatköröket ruház az Európai Unió Vasúti Ügynökségére (ERA), melyek közül kiemelendő, hogy közvetlenül állíthat ki az ágazat számára járműengedélyeket és biztonsági tanúsítványokat. Nem zárható ki, hogy az ERA-hoz az átmeneti időszakban nem folynak be díjak és illetékek, miközben személyzeti állományt kell felvennie és azt képzésben kell részesítenie. A vasúti piac működésének zavarát elkerülendő a Bizottság igyekszik biztosítani a kapcsolódó személyzeti költségek fedezetét.

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0144

A vasúti rendszer Európai Unión belüli kölcsönös átjárhatósága ***II

Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása a vasúti rendszer Európai Unión belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (átdolgozás) (10579/1/2015 – C8-0416/2015 – 2013/0015(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2018/C 066/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (10579/1/2015 – C8-0416/2015),
- tekintettel a litván parlament és a svéd parlament által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján előterjesztett, indokolással ellátott véleményekre, amelyek szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. július 11-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2013. október 7-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0030) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0071/2016),
- 1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
- 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
- 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
- 4. javasolja, hogy az aktusra hivatkozzanak a következő címen: „a vasúti rendszer Európai Unión belüli kölcsönös átjárhatóságáról szóló Bilbao Barandica–Matīss-irányelv (átdolgozás)” ⁽⁴⁾;
- 5. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
- 6. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodjon annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a Bizottság nyilatkozatával együtt;
- 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 327., 2013.11.12., 122. o.

⁽²⁾ HL C 356., 2013.12.5., 92. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek 2014.2.26., P7_TA(2014)0149.

⁽⁴⁾ A Parlament, illetve a Tanács részéről Izaskun Bilbao Barandica és Anrijs Matīss vezette a jogalkotási aktusról szóló tárgyalásokat.

2016. április 28., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Bizottság nyilatkozata a magyarázó dokumentumokról

A Bizottság emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2011. október 27-i együttes politikai nyilatkozatában a magyarázó dokumentumok kapcsán kijelentette, hogy a tagállamoknak egyértelmű és pontos információkat kell szolgáltatniuk a Bizottságnak az irányelvek tagállami átültetéséről, megkönnyítve ezáltal a Bizottság számára az uniós jog alkalmazásának felügyeletét. Jelen esetben e célból célszerű lett volna magyarázó dokumentumokat alkalmazni. A Bizottság sajnálatosnak tartja, hogy a végleges szöveg nem tartalmaz erre vonatkozó előírásokat.

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0145

A vasúti biztonság ***II

Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása a vasútbiztonságról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (átdolgozás) (10580/1/2015 – C8-0417/2015 – 2013/0016(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2018/C 066/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli állásponinjára (10580/1/2015 – C8-0417/2015),
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. számú jegyzőkönyv alapján a litván parlament, a román szenátus és a svéd parlament által előterjesztett, indokolással ellátott véleményekre, amelyek szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. július 11-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottságának 2013. október 8-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2013)0031) kapcsolatos, első olvasatban elfogadott állásponinjára ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0056/2016),
- 1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott állásponinjával;
- 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
- 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács állásponinjának megfelelően elfogadták;
- 4. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
- 5. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogi aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodik annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a Bizottság nyilatkozatával együtt;
- 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponinját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 327., 2013.11.12., 122. o.

⁽²⁾ HL C 356., 2013.12.5., 92. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, 2014.2.26., P7_TA(2014)0150.

2016. április 28., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Bizottság nyilatkozata a magyarázó dokumentumokról

A Bizottság emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2011. október 27-i együttes politikai nyilatkozatában a magyarázó dokumentumok kapcsán kijelentette, hogy a tagállamoknak „egyértelmű és pontos” információkat kell szolgáltatniuk a Bizottságnak az irányelvek tagállami átültetéséről, megkönnyítve ezáltal a Bizottság számára az uniós jog alkalmazásának felügyeletét. Jelen esetben e célból célszerű lett volna magyarázó dokumentumokat alkalmazni. A Bizottság sajnálatosnak tartja, hogy a végleges szöveg nem tartalmaz erre vonatkozó előírásokat.

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0146

A pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexek *I**

Az Európai Parlament 2016. április 28-i jogalkotási állásfoglalása a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként használt indexekről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 066/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0641),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0301/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a brit Alsóház által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján benyújtott, indokolt véleményre, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2014. január 7-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. január 21-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2015. december 9-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A8-0131/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽³⁾;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2013)0314

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. április 28-án került elfogadásra a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2016/1011 rendelettel.)

⁽¹⁾ HL C 113., 2014.4.15., 1. o.

⁽²⁾ HL C 177., 2014.6.11., 42. o.

⁽³⁾ Ez az álláspont a 2015. május 19-én elfogadott módosítások helyébe lép. (Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0195).

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU